

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 28th February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—OBITUARY REFERENCES TO (1) SRI V. D. SAVARKAR AND (2) SRI ABDUL HAMEED KHAN.

கனம் சபாநாயகர் : பழம் பெரும் தேச பக்தராக இருந்து, அரிய பெரிய தியாகங்களைச் செய்து இந்திய நாட்டிலே சுதந்திரக் கனலை எழுப்பிய திரு. விநாயக் தாமோதர் ஸாவர்கார் அவர்கள் மரணச் செய்தியை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக. அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு நம்முடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மேலும், இந்தச் சபையிலே அங்கத்தினராக இருந்த—மெட்ராஸ் லிடி. மொஹமடன் ஸூல் கான்ஸிடிரேஷன்லி, 1937-39, கர்னூல் மொஹமடன் ஸூல் கான்ஸிடிரேஷன்லி, 1946-52 ஆகிய இந்தக் காலங்களில் அங்கத்தினராக இருந்த—திரு. அப்துல் ஹமீத்கான் அவர்களுடைய மரணச் செய்தியையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அன்னார்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடைய நாம் ஒரு நிமிஷம் எழுந்து நின்று மௌனம் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(சபையில் எல்லோரும் எழுந்து ஒரு நிமிஷம் மௌனமாக நின்றார்கள்.)

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Scheduled Castes and Scheduled Tribes

* 127 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) Whether there is any proposal under consideration of the Government to provide more industrial training and better employment opportunities to the candidates belonging to Scheduled Castes and Scheduled Tribes; and

(b) If so, the details thereof?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) & (இ) இம்மாதில்ததில் தற்பொழுது 30 தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள் உள்ளன. இந்நிறுவனங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் எண்ணிக்கையில் 16 சதவீதம் ஹரிஜன ஆதிவாசி மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பிற வகுப்பினருக்குத் தேர்வு மூலம் உள்ள இடங்கள் குறித்தும் ஹரிஜன ஆதிவாசி மாணவர்கள் படிப்பில் தங்கனது திறமையின் அடிப்படையில் போட்டித் தேர்வு மூலம் இடம் பெறலாம். அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள மாணவர் உதவித்தொகையில் 16 சதவீதம் ஹரிஜன ஆதிவாசி மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் நான்காவது திட்டக்காலத்தில் தற்போதைய தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் சிலவற்றை விரிவாக்கவும், மேற்கொண்டும் புதிதாகச் சில

[26th February 1966]

II. STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE FOURTH FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

Main heads of development.					Total provision, 1966-71.	Budget Estimate, 1966-67.
(1)					(2)	(3)
					RS LAKHS.	RS LAKHS.
IV. Transport and Communication—						
Roads	..	..	..	..	37,00	2,47
Tourism	..	..	..	..	49	3
Total—IV.					37,49	2,50
V. Education—						
Education	..	..	..	..	79,24	5,06
Cultural activities	..	..	..	..	46	8
Technical Education	..	..	..	..	15,15	1,63
Total—V.					94,85	6,72
VI. Health—						
Water-supply and Drainage—						
Corporation	..	..	..	..	10,00	170
Water-supply—						
Urban	..	..	..	..	18,50	170
Water-supply—						
Rural	..	..	..	..	12,00	35
Other Health Schemes	..	..	..	..	51,98	284
Total—VI					92,48	6,59
VII. Welfare of Backward Classes.						
	..	..	..	..	14,21	1,17
VIII. Social Welfare						
	..	..	..	..	2,00	16
IX. Labour Welfare						
	..	..	..	..	6,06	52
X. Housing including Town Planning						
	..	..	..	..	19,55	1,33
XI. Statistics						
	..	..	..	..	49	7
XII. Miscellaneous						
	..	..	..	..	67	2
XIII. Public Co-operation						
	..	..	..	..	15	1
Grand Total					7,50,64	75,38

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, 28th February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—OBITUARY REFERENCES TO (1) SRI V. D. SAVARKAR AND (2) SRI ABDUL HAMEED KHAN.

கனம் சபாநாயகர் : பழம் பெரும் தேச பக்தராக இருந்து, அரிய பெரிய தியாகங்களைச் செய்து இந்திய நாட்டிலே சுதந்திரக் கனலை எழுப்பிய திரு. விநாயக் தாமோதர் ஸாவர்கார் அவர்கள் மரணச் செய்தியை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக. அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு நம்முடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மேலும், இந்தச் சபையிலே அங்கத்தினராக இருந்த—மெட்ராஸ் லிடி. மொஹமடன் ஸூல் கான்ஸிடிரேஷன்லி, 1937-39, கர்னூல் மொஹமடன் ஸூல் கான்ஸிடிரேஷன்லி, 1946-52 ஆகிய இந்தக் காலங்களில் அங்கத்தினராக இருந்த—திரு. அப்துல் ஹமீத்கான் அவர்களுடைய மரணச் செய்தியையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அன்னார்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடைய நாம் ஒரு நிமிஷம் எழுந்து நின்று மௌனம் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(சபையில் எல்லோரும் எழுந்து ஒரு நிமிஷம் மௌனமாக நின்றார்கள்.)

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Scheduled Castes and Scheduled Tribes

* 127 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) Whether there is any proposal under consideration of the Government to provide more industrial training and better employment opportunities to the candidates belonging to Scheduled Castes and Scheduled Tribes; and

(b) If so, the details thereof?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) & (இ) இம்மாதில்தில் தற்பொழுது 30 தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள் உள்ளன. இந்நிறுவனங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் எண்ணிக்கையில் 16 சதவீதம் ஹரிஜன ஆதிவாசி மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பிற வகுப்பினருக்குத் தேர்வு மூலம் உள்ள இடங்கள் குறித்தும் ஹரிஜன ஆதிவாசி மாணவர்கள் படிப்பில் தங்கனது திறமையின் அடிப்படையில் போட்டித் தேர்வு மூலம் இடம் பெறலாம். அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள மாணவர் உதவித்தொகையில் 16 சதவீதம் ஹரிஜன ஆதிவாசி மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் நான்காவது திட்டக்காலத்தில் தற்போதைய தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் சிலவற்றை விரிவாக்கவும், மேற்கொண்டும் புதிதாகச் சில

[28th February 1966

பள்ளிகளை ஏற்படுத்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய விரிவாக்க வேலை நடைபெற்றதும் ஹரிஜன, ஆதிவாசி மாணவர்கள் மேற்கொண்டும் அதிகமான தொழிற்பயிற்சி வாய்ப்பையும் வேலை வாய்ப்புக்களையும் பெறுவர். மேலும், சென்னை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை மாவட்டங்களில் செயலாற்றும் வேலைவாய்ப்பு அலுவலர்கள் நால்வரும், வேலை வாய்ப்பு பற்றி ஹரிஜன ஆதிவாசி மாணவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதுடன், பயிற்சி தேவையான பதவிகளில் அவர்கள் நியமிக்கப் படுவதற்காக அவர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்புக்களையும் பொது அறிவு வளர்ச்சிக்காக குறுகிய காலப் பயிற்சி வகுப்புக்களையும் நடத்தவும் வேண்டுமென அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. வை. சங்கரன் : மெட்ராஸ் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் நடத்தும் போட்டித் தேர்வுகளில் ஹரிஜன மக்களுக்குத் தனியாகப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு பள்ளிகளோ அல்லது பயிற்சிக் கூடங்களோ ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் கேட்பது தொழிற்பயிற்சி சம்பந்தமானது அல்ல. ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார் ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இது தவிர நாமும் மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து பேசி எந்த இடங்களில் அவ்விதமான பயிற்சி கொடுக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், மலை ஜாதியினர்கள் அதிகமாக உள்ள சேலம், நீலகிரி ஆகிய இரண்டு ஊர்களில் அவர்களுக்கு விசேஷப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதலிலே பதிலில் சொன்னேன். கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இனிமேல் ஒவ்வொரு ஜில்லாவாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : மலை ஜாதியினருக்காக இத்தனை ஸ்தானங்கள் என்றாவது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மலை ஜாதியினருக்கு மட்டுமல்ல. மலை ஜாதியினர், ஆதிவாசிகள் எல்லோருக்கும் 16 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன் : ஹரிஜனங்களுக்குப் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்கள், போதுமானதாக இருக்கிறதா அல்லது பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதா? அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்து மேலும் இடங்களை ஒதுக்குவதற்கு சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தனிப்பட்ட இடங்களில் சலுகை அளிப்பதில்லை. அரசாங்கம் நடத்துகின்ற இடங்களில் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் விவரம் அறியவேண்டுமென்றால் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. கே. பொன்னையன் : கோவை நகரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் ஏராளமான இன்ஜினீரிங் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அரிசன மாணவர்கள், அரைகுறையாகப் படித்தவர்கள், அவற்றில் சேர்ந்து தொழில் பழகுகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. சென்னையில் இருப்பது போன்று அங்கு ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் அரிசன மாணவர்கள் நன்றாகப் பயின்று வேலை வாய்ப்பு தேடிக்கொள்ளுவார்கள். அதனால், கோவையில் இன்டஸ்ட்ரியல் ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

28th February 1966]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எங்கெல்லாம் தொழில் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அரசாங்கம் பார்த்து, நிதி நிலைக்குத் தக்கபடி, விடுதிகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டே வருகிறார்கள். கோவையிலும் ஒன்று அவசியமானால் அதுபற்றி அரசாங்கம் பின்னாலே பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநிலத்தில் 30 தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் எல்லாம் எந்த எந்த இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா? அதிலும் குறிப்பாக, ஆதித் திராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளிலே வர இருக்கிற தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : 30 தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் எங்கெங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கான விவரம் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போடலாம். ஆதித் திராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளில் தொழிற் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். அரிசனங்களாக இருந்தாலும், ஆதிவாசிகளாக இருந்தாலும், வித்தியாசம் இல்லாமல் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : ஆதிவாசி மக்களுக்கு ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்குப் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான இன்ஸ்டிடியூட் இப்பொழுது பங்களூரில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்று நம்முடைய மாநிலத்தில் வைக்க ஏதாவது முயற்சி செய்யப்பட்டதா? அப்படிச் செய்யப்பட்டிருந்தால், எந்த ஆண்டிலிருந்து நம்முடைய மாநிலத்தில் அப்படிப்பட்ட பயிற்சி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்த முயற்சி வெற்றி பெற்று, எப்பொழுது, எந்த இடத்தில் வைக்கப்படும் என்பதைப் பின்னால் அரசாங்கம் தெரிவிக்கும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அத்தகைய இன்ஸ்டிடியூட் ஒன்றை இந்த மாநிலத்தில் எங்கே வைப்பது என்பதைக் குறித்து ஆலோசிக்கும்போது, அதிகமாக ஆதிவாசிகள் உள்ள நீலகிரி ஜில்லாவில் இந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியை வைக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எங்கே அதிகமாகக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கேதான் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வுக்குப் பயிற்சி அளிக்கக் கூடிய இன்ஸ்டிடியூட்டுக்கு வேண்டிய கல்லூரிப் பேராசிரியப் பெருமக்கள் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, அத்தகைய இடத்தில்தான் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்போனால், நீலகிரியில் அந்த இன்ஸ்டிடியூட் இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. பொன்னையன் : நாஷனல் அப்ரெண்டிஸ் ஸ்கீம் என்ற பெயரில் சர்க்காரே சில தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை அங்கீகாரம் செய்து, அவற்றிலே ஏழை மாணவர்கள் படிக்கும்போதே ஊதியம் பெற்று வந்தார்கள். இப்பொழுது அந்த ஸ்கீம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் புதுப்பிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. வை. சங்கரன் : தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், இதர பள்ளிகள் இவைகளில் எல்லாம் அரிசனங்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் 16 சதவிகிதம் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றாலும், ஓரளவு அட்மிஷன் ஆனவுடனே 'இடம் இல்லை' என்று சாக்குப் போக்குச் சொல்லி, அரிசன மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் நிறுத்தி

[28th February 1966]

விடுகிறார்கள். ஆகையால், 16 சதவிகிதம் இடங்கள் நிரப்பப்படும் வரையில், ஒரு காலவரையறை வைத்து, அதற்குப் பின்னால்தான் காலியாக இருக்கும் இடங்களில் வேறு மாணவர்களைச் சேர்க்கலாம் என்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இப்பொழுது காலியாக வைப்பதில்லை. அநேக மாணவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 16 சதவிகிதம் இடங்களைத் தவிர, திறமை அடிப்படையிலும் பரீட்சை எழுதி மேலும் ஸ்தானங்களை அரிசன, ஆதிவாசி மாணவர்கள் பெறவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ள ஸ்தானங்களில் அரிசனங்களுக்கும் ஆதிவாசிகளுக்கும் எத்தனை சதவிகிதம், அது போன்று பின்னிலை வகுப்பினருக்கு எத்தனை சதவிகிதம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இது மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்று நடக்கின்ற திட்டம். ஆகையால், ஆதிவாசிகளுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் தான் இங்கே சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இவ்வாறு தொழிற்பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்காத நேரத்தில் அவர்கள் தனியாகத் தொழில் செய்ய இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நிதி உதவி செய்யத் திட்டம் இருக்கிறதா? அப்படியானால், எவ்வளவு நிதி உதவி அளிக்கக் கூடும்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : வேலைவாய்ப்புப் பற்றித் தகவல் வேண்டுமானால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தனித் கேள்வி போட வேண்டும். அரசாங்கம் மூலம் தொழிற்பயிற்சி பெற்றவர்களிடம் கருவிகள் கைவசம் இல்லாவிட்டால், அவர்களுக்குக் கருவிகள் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் விண்ணப்பித்து, சலுகை பெற்று, தனிப்பட்ட முறையில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் அரிசனங்களுக்கும் ஆதிவாசிகளுக்கும் போதுமான வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறதா என்பது பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள், அது பற்றிய விவரங்களை வாசிக்க அனுமதித்தால் வாசிக்கலாம்.

கனம் சபாநாயகர் : சுருக்கமாகச் சொன்னால் போதும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : 16 சதவிகிதம் ஸ்தானங்கள் ரிசர்வ் பண்ணுவதைத் தவிர, திறமைக்கான பரீட்சை எழுதும்போது, அதன் மூலமாகவும் அவர்கள் இடம் பெறலாம். 27 வயது வரைக்கும் 'எஜ் ரிலாக்ஸேஷன்' இருக்கிறது. அதன் மூலமாகவும் சலுகை பெறலாம். இப்பொழுது அவர்களுக்கு ரூ. 25 தான் ஸ்டைப்பென்டு கொடுத்து வருகிறோம். அதை ரூ. 45-க்கு உயர்த்தலாம் என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக டைரக்டர் ஆப் எம்ப்ளாய்மென்ட் அண்டு டிரெய்னிங் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பதில் சாதகமாக வரும் என்றே நான் நம்புகிறேன். அந்த வகையிலும் சலுகை இருக்கும்.

திரு. சா. கணேசன் : 'ஆதிவாசிகள்' என்ற வரம்புக்குள்ளே, மிகப் பழங்காலமாக நகரத்தை ஒட்டியும் நகரத்திலும் வசிக்கின்ற வலையர்கள் எனப்படும் ஆதிவாசிகள் அடங்குகிறார்களா? அல்லவா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தப் பெருமக்கள் ஆதிவாசிகள் பட்டியலில் இடம் பெறுவது இல்லை.

28th February 1966]

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகக் கூனூரில் உள்ள தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியில் போதிய மாணவர்கள் வந்து சேரவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அங்கே தங்கிப் படிக்க ஹாஸ்டல் வசதி இல்லை என்பதும், வெகு தூரத்திலிருந்து வந்து அங்கே படிக்கவேண்டியிருக்கும் அரிசன மாணவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், உடனடியாக அங்கே ஹாஸ்டல் கட்ட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : 'உடனடியாக' என்பது இல்லை. எங்கெல்லாம் மாம் தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் எற்படுத்தி உதவி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான அவாவாகும்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிபாதம் : தலைவர் அவர்களே, நெல்லை மாவட்டத்தில் பாபநாசம் மலையில் ஆதிவாசிகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். பிரம்புக் கூடைகள், கைப் பைகள் போன்ற 'ஃபான்ஸி' பொருள்கள் மூலவதற்கான பயிற்சி, பெண்கள் நல இலாகாவின் மூலம், நாங்கள் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கேற்ற கருவிகள் வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு முதலானவற்றுக்குச் சிறு கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் இது வரை ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அங்கே முக்கியமாகப் பெண்கள் தான் அந்த லேயரில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து அந்த மாவட்ட நல அதிகாரியைக் கேட்டு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவனசெய்வாரா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஆதிவாசிகளுக்கு, கைத்தொழிலில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறவர்களுக்காகக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலம் பல கைத் தொழிற்சாலைகளை அமைத்து, அவர்களுக்கு ஒத்தாசை உதவி செய்யப் படுகிறது. என்றாலும், தனிப்பட்ட முறையில் கடன் உதவி தேவைப் படுகிறவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அது பற்றித் தெரிவித்தால் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

Control of bug poison sale

* 128 Q.—**SRI V. SANKARAN :** } Will the Hon. the Minister
SRI A. THANGAVELU : }
 for Home be pleased to state—

(a) Whether the Government are aware of the opinion expressed by the Madras High Court in a referred trial from the Additional Sessions Judge, Madurai on the necessity to impose restrictions on the sale and purchase of bug poison; and

(b) If so the action taken thereon?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) ஆம்.

(இ) மூட்டைப் பூச்சி மருந்துகள் உட்பட, சில விஷப் பொருள்களை விற்பனைக்காக வைத்திருத்தல், அவற்றை விற்பனை செய்தல் பற்றி, விஷப்பொருள்கள் சட்டத்திலும், விதிகளிலும் ஏற்கெனவே போதுமான விதித்துறைகள் உள்ளன. மூட்டைப் பூச்சி மருந்துக் கரைசலை அடர்த்தி யான நிலையிலன்றி நீர்ப்பான நிலையிலும், உடனே பயன்படுத்தும் நிலையிலும் சிப்பம் செய்து விற்கவேண்டும் என்றும் விதித்துறையை மாநில நச்சுப்பொருள்கள் விதிகளின் படிக்கான நச்சுப்பொருள்கள் விற்பனை உரிமத்தில் சேர்ப்பது பற்றியும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. வை. சங்கரன் : தற்போது செய்யப்படுகிற போஸ்ட்மார்ட்டம் ரிசல்ட் எல்லாம் பெரும்பாலும் தற்கொலைக்குக் காரணம் மூட்டைப்பூச்சி மருந்து என்று இருக்கின்றதே, அதை உடனடியாகத் தடைசெய்வதற்கு, அல்லது அதன் விரியத்தைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

[28th February 1966

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஏற்கனவே அரசாங்கம் இதைக் கட்டுப் படுத்துவதற்குப் பல விதிமுறைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

The Government have already asked the Board of Revenue, the Director of Medical Services, the Director of Public Health, the Inspector-General of Police and the Commissioner of Police to issue suitable instructions to their subordinates with a view to ensure strict enforcement of the rules especially Rules 13 to 17 of the Rules issued under the Poisons Act, 1919.

திரு. சா. கணேசன் : மூட்டைப்பூச்சி மருந்து பரவலாக மூட்டைப் பூச்சிகளைக் கொல்வதற்குப் பதிலாக மனிதர்களைக் கொன்று வருகிறது என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதை உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கனம். திரு. எம். பக்த வத்சலம் : அது மருந்தின் மேன்மை, தற்கொலை செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று துணிந்தவர்களுக்கு.)

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மூட்டைப்பூச்சி மருந்தில் மனிதனைக் கொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அதிக சக்தியுள்ள விஷம் இருப்பதனால் அதைத் தடைசெய்வதற்கோ, விற்பனையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கோ முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் தான் தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு அதை உபயோகித்துக் கொள்வதைக் குறைக்க முடியும். இது பற்றி அரசினர் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. சங்கரன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். பதினெட்டு வயதுக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு விற்கக்கூடாது, குறிப்பு இல்லாமல் விற்கக் கூடாது என்றெல்லாம் விதி இருக்கிறது.

திரு. ம. கமலநாதன் : மூட்டைப்பூச்சி மருந்துகளைவிட இப்போது தற்கொலை செய்துகொள்வதற்கு பாலிடால் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பயிர்ப் பூச்சிகளைக் கொல்வதற்கு வழங்கப்படுகிற இந்த மருந்தையும் கட்டுப்படுத்தவும், அதன் விரியத்தைக் குறைக்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தனியாகக் கேள்வி போட்டால் முழு விவரம் தருகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொல்லும்போது உயிரைப் போக்கிக்கொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கு மூட்டைப் பூச்சி மருந்து பயன்படுவது அதன் மேன்மையைக் காட்டுகிறது என்றார்கள். அது ஒரு வேளை வஞ்சப் புகழ்ச்சியாக இருக்கலாம். ஆனால் பத்திரிகையில் இப்படி வெளிவருவது மற்றவர்களுக்கும் தூண்டுதலாக அமைந்துவிடாது என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பத்திரிகையில் படித்துத்தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை. தற்கொலையில் அக்கறையுள்ளவர்கள் தெரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதுதான் துரதிருஷ்டம்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : மூட்டைப் பூச்சி மருந்தைப் பலர் தற்கொலை செய்துகொள்வதற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதைத் தடுக்க இப்போது மலேரியா ஒழிப்புக்கு அரசாங்கம் கையாள்கிற முறைப்படி ஒரு இலாகாவை ஏற்படுத்தி அரசாங்கமே இந்த மூட்டைப் பூச்சி ஒழிப்பு இயக்கத்தை நடத்தக்கூடாதா?

28th February 1966]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஒவ்வொரு பூச்சிக்கும் ஒவ்வொரு இலாகா ஏற்படுத்துவது என்றால் அது முடியாத காரியம். அரசாங்கத்தின் நிதி ஆதாரம் அதற்கு இடம் கொடுக்காது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் யோசனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : இந்த மருந்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கு ஏற்கனவே விதிகள் இருப்பதாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உயர் நீதி மன்றம் இதைப்பற்றிக்கொடுத்துள்ள தீர்ப்பு என்ன? அதைக் குறித்து இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : While delivering the judgment Their Lordships stated :... 'Very unfortunately for the public this powerful insecticide poison is being sold freely with very little regulation on sale or purchase.... It appears in the interest of the public, some legislation or framing of rules must be considered for the control of stocks of this poison or its sale to the public'...

இந்தமாதிரி ஆலோசனை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தையொட்டி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இதைத் தடைசெய்வதற்கு, கட்டுப்படுத்துவதற்குச் சட்டம் வேண்டும் என்கிறார்கள். ஏற்கனவே தற்கொலை செய்துகொள்வது குற்றம் என்கிற சட்டம் இருக்கிறது. தற்கொலைக்கு முயற்சி செய்கிறபோது வெளிப்பட்டால் அந்தச் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். யாருக்கும் தெரியாமல் தற்கொலை செய்துகொள்ளத் துணிந்துவிட்டவர்களுக்கு இந்த மருந்து அல்ல, வேறு எதுவும் ஒரு சாதனமாக அமைந்துவிடுகிறது. இதற்கென்று மட்டும் எப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவது என்று தெரியவில்லை முன்பே ஒரு கருத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறேன். தற்கொலை செய்து கொள்கிற பழக்கம், மனப்பான்மை நம் நாட்டில் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. மிக்க செழிப்புள்ள நாடுகளில் இதைவிட அதிகமாகவே இருக்கிறது.

Prohibition

* 129 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) Whether the Government of India have called for the opinion of the State Government regarding prohibition and its enforcement ; and

(b) If so, the opinion expressed thereon ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) & (இ) இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்தின் அறிவதற்காக மது விலக்கு ஆய்வுக்குழுவின் விவர அறிக்கையைக் கடந்த 1964-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இந்திய அரசு அனுப்பி வைத்தது. மது விலக்கைச் செயல்படுத்தும் முறைகள், இதற்கு மக்கள் அளித்துள்ள ஆதரவின் பெருக்கம், சமூக சேவை நிறுவனங்களும் சமூக சேவை ஊழியர்களும் தாமே வலிய வந்து நல்லும் தொண்டு, குடிப்பழக்கத்தை மறக்கும் வகையிலே அமைத்துக் கொடுத்த பற்றுக்கள் பொழுது போக்குகள் போன்ற பல்வேறு திசைகளின் மூலமாகவே மது விலக்கு போன்ற ஒரு தேசியக் கொள்கையை அணுகவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வழி பொதுவானதாக இருந்தாலும் நாட்டின் பற்பல பகுதிகளிலும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் அந்தந்த இடத்தின் நிலைமையையும் சூழ்நிலையையும் பொறுத்து ஓரளவு வேறுபடுவதற்கு இடமுண்டு. இம் மாநிலத்தில் மது விலக்குச் சட்டத்தைத் தளர்த்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று இந்திய அரசுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

[28th February 1966

திரு. வை. சங்கரன் : பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதாக எண்ணி, பெரும்பான்மையான ராஜ்யங்கள் மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதற்கு இசைவு கொடுத்தாலும் கூட நம் ராஜ்யம் இதில் உறுதியாக இருக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினருக்கு இதுபற்றிச் சந்தேகம் வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் டேக்சந்த் கமிட்டியிடத்தில் தெரிவித்த கருத்துக்கள் என்ன? அவர்கள் என்ன சிபார்சு செய்தார்கள்? உண்மையில் இந்தச் சர்க்கார் சட்டம் நம் முடைய மாநிலத்தில் அமலில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்களா அல்லது மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் மதுவிலக்கை அமலுக்குக் கொண்டு வர முடியும். திரு. டேக்சந்த் தலைமையில் வந்த தூதுக் குழுவிடம் எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னோம். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு போனார்கள். அது சம்பந்தமான அறிக்கை லேபரேரியில் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு அதைப்பார்த்தால் விவரம் தெரியும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறோம். இந்த ஆண்டு குற்றம் குறைந்திருக்கிறது. குடிக்கின்ற வர்களின் குற்றப்பட்டியல் அதிகரித்திருக்கிறது. அதற்கு மூலகாரணம் குறிப்பிட்ட கஷாயம் விற்பனை அதிகரித்திருப்பது தான். போன ஆண்டு 200 கடைகள் என்றால் இப்போது இரண்டாயிரம் கடைகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. இதைத் தடுக்க முடியவில்லை. காரணம் மத்திய சர்க்கார் ஆயுர்வேத கட்டுப்பாடு சட்டம் இருக்கிறது. இதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இதுபற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும்.

9-00
அ.ம.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, மது அருந்துவதற்கான அனுமதிச் சீட்டுக் கொடுக்கின்ற அடிப்படையில் அனுமதிச்சீட்டு வழங்கப்படுகின்ற தன்மை நிலையாகவே இருந்து வருகின்றதா அல்லது அண்டுக்காண்டு தளர்த்தப்பட்டு வருகின்றதா? அனுமதிச் சீட்டும் பெறுவோரின் எண்ணிக்கை வளர்ந்துகொண்டு போகிறதா? அல்லது குறைந்து கொண்டு வருகிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தொடர்ந்து பல பேர் அனுமதி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர்கள், குறிப்பாக கவர்ன்மென்ட் டாக்டர்கள் கொடுக்கலாம் என்று அத்தாட்சி கொடுக்கப்படுவார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த மாநிலத்தில் மது விலக்கை அமல் செய்வது இந்த மாநிலத்தின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டது. ஆகவே அதில் இந்திய ரீதியிலே இதை எடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டாலும் நம்முடைய மாநிலத்திலே மதுவிலக்கு தொடர்ந்து இருந்து வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அகில இந்திய ரீதியிலே அப்படி ஒன்றும் நடைபெறுதல் என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த மாதிரி, மது அருந்துபவர்களுக்குப் பெர்மிட் கொடுப்பது அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிற காரணத்தாலேயே அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி அதிகமாக ஆகிறது. அன்னிய நாட்டுச் செலாவணியை மிச்சப்படுத்துவதற்காகவாவது இந்திய நாட்டிலே தயாரிக்கப் படுகின்ற வகைகளைத்தான் இந்தியக் குடிமக்கள் பெறவேண்டுமென்று வரன் முறை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

28th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி வேறு விஷயம். எந்த எந்தப் பொருள்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்வது மத்திய அரசாங்கத்தாரால் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. கடையிலே கிடைப்பதை உடல் நலத்தையொட்டிக் கோரினால் அதைத் தடைசெய்வது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி நியாயமில்லை. இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எவ்வளவு தூரம் தவிர்க்க முடியுமோ அதுவும் தவிர்க்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மா. தண்டாயுதபாணி : இப்பொழுது மதுவிலக்கு தீவிரமாக அமலில் இருந்து வருகிறது. பதநீர் இறக்குவதற்காக நாம் லைசென்ஸ் வழங்குகிறோம். ஆனால், உண்மையிலேயே பதநீருக்குப் பதிலாக கள் தான் இறக்குகிறார்கள். ஆகவே, பதநீர் வழங்குவதற்குக் கொடுக்கப் பட்ட லைசென்ஸ்களை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பதநீர் இறக்குவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்துவருகிறது. ஃபெரேஷன் மூலமாக, சொஸைடி மூலமாக பதநீர் இறக்கப்பட்டு மகாஜனங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. சில சமயங்களில் வெல்லக்கூடிய, சர்க்கரை செய்வதற்கும் இந்தப் பதநீரை உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, அதை இறக்குவதைத் தடைசெய்வதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஜெயப்பூர் மாநாட்டிலே, இதுபற்றிக் காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றபொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் மௌனமாக இருந்ததற்கு என்ன காரணம் ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. கார சாரமாக அங்கே ஒன்றும் நடைபெறவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : அகில இந்திய அளவிலே மதுவிலக்கு இருக்கும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதியளித்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது பல்வேறு மாநிலங்களில் அது தளர்த்தப்படுவதற்கான அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. சில இடங்களில் தளர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படித் தளர்த்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்கும், அகில இந்திய ரீதியிலே மதுவிலக்கு இருந்துவருவதற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் நின்று வலியுறுத்து வார்களா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தளர்த்தப்படுவது ஒன்று. ரத்து செய்யப்படுவது ஒன்று. மதுவிலக்கை ரத்துசெய்யக்கூடாது என்பதுதான் அகில இந்திய ரீதியிலே நிலவுகின்ற கருத்து. எந்த மாநிலமும் மது விலக்கை ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது கிடையாது. ஆனால், தளர்த்தப்படுவது அந்தந்த மாநிலங்களாலே கவனிக்கப்படுகின்ற விஷயம். ஆனால், இப்படிச் செய்வதால் அகில இந்தியாவில் மதுவிலக்குக்கு விரோதமாக, அதற்குப் பாதகமாக முடிவு செய்யப்படும் என்ற அச்சம் ஏற்படுவதற்கே வழியில்லை.

திரு. எஸ். முருகையன் : இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் நீண்ட நாட்களுக்குப் முன்பாகச் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது பரவலாகக் கள்ளச்சாராயம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆகவே, இதைத் தடுப்பதற்கு மாநில அளவிலே ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு இதைப் பரிசீலனை செய்து சட்டத்தினைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்பு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசின் பேரில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த திருத்தத்தின்படி கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததற்குப் பிறகு குற்றங்கள் குறைந்துகொண்டு வருகின்றன என்பது நமக்குத் தெரிகிறதகவல்.

[28th February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சில ராஜ்யங்களில் தளர்த்தப்பட்டாலும் மதுவிலக்கு ரத்தாகாது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் நம்முடைய அண்டை ராஜ்யங்களிலே சில இடங்களில் மது விலக்குச் சட்டமே கிடையாது. அதனாலே நம்முடைய ராஜ்யம் பாதிக்கப் படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சில ராஜ்யங்களில் தளர்த்தப் படுகிறது என்று சொன்னேன். மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தைக்காட்டிலும் கண்டிப்பான முறையைக் கையாண்டு வந்தார்கள். அது இப்பொழுது அங்கே தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது தொல்லை கொடுப்பது உண்மைதான். ஆனால், அதைப்பற்றி இந்த மாநிலம் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இதையெல்லாம் கவனித்து எவ்வளவு கண்டிப்பாக இருக்கமுடியுமோ அவ்வளவு கண்டிப்பாக இருந்து வருகிறோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கின்ற காரணத்தால் நாடகம், திரைப்படம், இவைகளிலே “மது அருந்தலாம்” என்று ஆழிவுரை கூறுகின்ற காட்சிகள் வந்தால் அவை தடைசெய்யப்படுகின்றன. ஆனால் “கன் வேண்டுமோர் கழகம்” என்ற ஒரு கழகம் மதுவேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்து வருகிறது. அப்படிச் செய்வது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது அல்லவா? அதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்டத்திற்குப் புறம்பானதுதான். ஆனால், ஜனநாயகத்தின் பேரில் அவர்கள் சில உரிமைகள் கோருகிறார்கள்.

அனாதைக் குழந்தைகள்

*130 கேள்வி.—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :** கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1964-65-ல் பெற்றோர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டு, ஆறு, வாய்க் கால் போன்ற இடங்களில் விட்டுச்செல்லப்பட்ட குழந்தைகள் எத்தனை, மாவட்டவாரியாக?

(இ) அவைகளுள், எடுத்துக் காப்பாற்றப்பட்டவை, இறந்துபோன பின் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவை முறையே எத்தனை, மாவட்டவாரியாக?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) & (இ) : வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில்தான் ஆறு குழந்தைகள் அவற்றின் பெற்றோர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டு ஆற்றோரங்களில் விட்டுச் செல்லப்பட்டனர். இவ்வாறு விட்டுச்செல்லப்பட்ட ஆறு குழந்தைகளில் ஒன்று உயிருடன் இருக்கிறது. மற்றவை இறந்துவிட்டன.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, இந்த அனாதைக் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்காக, பெற்று விடப்பட்டுக்கிடக்கிற சிசுக்களைக் கவனிப்பதற்காக, அரசாங்கமே முன்வந்து ஹாஸ்டல் மாதிரி, ஒரு விடுதி கட்ட முன்வருமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஏற்கனவே இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஸ்தாபனங்களுக்கு பெற்று விடப்படுகின்ற அனாதைக் குழந்தைகள் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன.

அம்மை நோய்

*131 கேள்வி.—**திரு. ஆ. தங்கவேலு :** கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திண்டிவனம் நகரத்தில் 1965 ஜூலை முதல் டிசம்பர் முடிய அம்மை நோயால் இறந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

28th February 1966]

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : திண்டிவனம் நகராட்சியில் 1965 ஜூலை முதல் 1965 டிசம்பர் வரையுள்ள கால அளவில் பெரிய அம்மை நோயால் எவரும் இறக்கவில்லை.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : தலைவரவர்களே, திண்டிவனம் நகரத்தில் சுகாதார அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவால் 1965 ஜூலையிலிருந்து டிசம்பர் முடிய பெரிய அம்மையினாலும், சிறிய அம்மையினாலும் பல பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதை மறைத்துவிட்டு வேறு வியாதியால் இறந்தார்கள் என்று எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேலாவது எந்த வியாதியால் இறந்தார்களோ அந்த வியாதியையே எழுதிவைக்கும்படி உத்திரவிடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : மூலக் கேள்வியில் 1965 ஜூலையிலிருந்து டிசம்பர் முடிய அம்மை நோயால் இறந்தவர்கள் எவ்வளவு என்றுதான் கேட்கப்பட்டது. அதற்குத்தான் 1965 ஜூலையிலிருந்து 1965 டிசம்பர் வரை அம்மை நோயால் ஒருவரும் இறக்கவில்லை என்று கூறினேன். ஆனால் அதற்கு முன்பு பிப்ரவரியில் 2 பேர்கள் இறந்து விட்டார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : கணக்குத் தப்பாக எழுதிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

Films

* 132 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state whether the Government have proposed to prohibit exhibition of pictures depicting the life and activities in night-clubs of various countries, in the cinema houses of the State ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இல்லை.

திரு. வை. சங்கரன் : இம்மாதிரிப் படங்கள் சுமார் ஓராண்டுக்கு மேலாக ராஜ்யத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. கடைசியாக, “இரவிலே தமிழ் நாடு” என்று யாராவது படம் எடுத்து தமிழ் நாட்டின் கவுரவம் சந்திக்கு வந்தால்தான் சொரணை ஏற்பட்டு இம்மாதிரிப் படங்களுக்குத் தடை விதிக்க முடிவு எடுப்பார்களா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இதை அனுமதிக்கும் அதி காரம் சினிமாப்போகிராப் ஆக்டின்படி மத்திய அரசாங்கத்திற்குத்தான் இருக்கிறது. இதிலே ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் தலையிட அந்த ஆக்டின்படி ப்ரொவிஷன் கிடையாது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆபாசங்கள் தடுக்கப்படுமா என்பதுதான் கேள்வி. ஆபாசங்கள் நம்முடைய திடகாத்திரத்திற்கும், ஆரோக்கியத்திற்கும், மனவளத்திற்கும் கேடு பயப்பதாகும். ஆகவே, அவை தடுக்கப்பட வேண்டும். அதோடு கோயில்களில் இருக்கிற ஆபாசங்கள், கிருஷ்ணன் படங்கள், காமக் களஞ்சியமாக இருக்கும் திருப்புகழ் இவற்றையெல்லாம் கூடத் தடுக்க அரசாங்கம் மசோதா கொண்டு வருமா ?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கனம் அங்கத்தினர் இந்தப் படங்களைப் பற்றி சென்ட்ரல் போர்டு ஆப் பிலிம் சென்சாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த மாதிரிப் படங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிற படங்கள்தான், நம்முடைய நாட்டில் அவ்வளவு கேவலமான நிலைமை இல்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து வரக்

[28th February 1966]

கூடிய படங்களைப் பொறுத்து நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவற்றிலே ஆபாசம் இருப்பதாகத் தெரிந்தால் இங்கே காட்கூடாது என்ற அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரியப்படுத்தினார்களா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஏற்கனவே, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, இந்த மாதிரிப் படங்களை அனுமதிப்பதைப் பொறுத்தவரை கவனமாகச் செய்யவேண்டுமென்று ரிக்வஸ்ட் செய்திருக்கிறோம். ஆர்டராஃப் பிறப்பிக்க முடியாது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் இருக்கின்ற சென்சார் போர்டு, தமிழ் நாட்டுத் தயாரிப்பாளர்கள் சிறிது கவனப் பிசகாக ஒரு காட்சியை எடுத்துவிட்டாலும் அதை வெட்டிவிடுகிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற படங்களுக்கும் தமிழ் நாட்டு சென்சார் போர்டுக்கும் தொடர்பு இல்லை. பெரும்பாலும் அவை கல்கத்தாவிலோ அல்லது பம்பாயிலோதான் சென்சார் செய்யப்படுகின்றன. இந்த மாதிரிப் படங்களை அந்தந்த மாநில சென்சார் போர்டும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் தெரிவிக்குமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு இதை ஸ்டேட் லெவலில்தான் வைத்திருந்தார்கள். இப்போது சென்ட்ரல் போர்டு ஆஃப் சென்சார் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற காரணத்தால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய ஆலோசனையை எவ்வளவு தூரம் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சாதாரணமாக இந்த நாட்டினுடைய பண்பாட்டுக்கு ஏலாத வகையில் வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிற பல படங்கள் ஆபாசமாகக் கருதப்படுகிற நிலையில் இருக்கின்றன. தமிழகப் பண்பாட்டுக்கும், நாகரிகத்திற்கும் மாறாக, அண்மையில் வரக்கூடிய வெளி நாட்டுப் படங்கள் மிக மிக ஆபாசமாக இருக்கின்றன. போக்குவரத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் அந்த விளம்பரச் சுவரொட்டிகளைப் பார்த்து அருவருப்படைகிற அளவுக்கு ஆபாசத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதைத் தடுப்பதற்குத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நம்முடைய அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்திக் கூற முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். இந்த மாதிரிப் படங்களைக் காட்டுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை ரிக்வஸ்ட் செய்திருக்கிறோம். பொதுவாக, மக்கள் சினிமாவுக்குப் போகும் பழக்கத்தை விட்டு விட்டால் நல்லது.

திரு. சா. கணேசன் : மக்கள் சினிமா போகும் பழக்கத்தை விட்டு விடுவதா இல்லையா என்பது சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. அதற்குள்ளே இப்போது தலையிட முடியாது. மத்திய சோதனைக் குழு சோதனை செய்து அனுமதித்திருந்தாலும் அல்லது அனுமதிக்காவிட்டாலும், இதனாலே தீமை, ஒழுக்கத்திற்கு, பண்பாட்டுக்கு, குறைந்தபட்ச நாகரிகத்திற்குக் கேடு என்று தெரிந்தால் அப்படிப்பட்ட படங்களை நமது மாநிலத்தின் உள்ளே காட்டக்கூடாது என்று தடை செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டு என்றதான் கருதுகிறேன். மது போன்றவை நம்முடைய மாநிலத்திற்குள் குழையக் கூடாது என்று தடுக்க எவ்வாறு உரிமை இருக்கிறதோ அதே போன்று இதையும் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Certification of films for public exhibition is governed by sections 3 to 9 of Part II of the Cinematograph Act of 1952 (Act XXXVII of 1952). Under section 3 of the said Act, the Central Government constitute a Board of Film Censors consisting of such number of members as may be prescribed for the purpose of examining and certifying films as suitable for unrestricted public exhibition.

28th February 1966]

There is no provision in the Act which lays down that the Board of Film Censors should consult the State Government concerned in the matter of framing rules and regulations regarding censorship.

திரு. மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் அவர்களே சினிமாவுக்குப் போகிற படங்கத்தை விட்டு விட்டால் நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் 'கார்த்திகை தீபம்' என்ற படத்தைப் பார்த்து விட்டு, அந்தப் படத்தை "அடல்ஸ்"-க்கு மட்டும் என்று தணிக்கையாளர் போட்டதைப் பற்றிக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல படங்களை யாவது அமைச்சர் சிபாரிசு செய்கிறார்களா? சினிமாவுக்குப் போவது தவறு என்று அவர்கள் கூறுவது சரியான வாதமாகுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : பொதுவாக, தவறாமல் தினந்தோறும் சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்; வாரந்தோறும், மாதந்தோறும் சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள்; நான் சாதாரணமாக சினிமாவுக்குப் போவது கிடையாது. மாராவது ரொம்ப வற்புறுத்திக் கூப்பிட்டால் நான் சென்று பார்த்து என்னிடைய கருத்தைக் கூறுவதுண்டு.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சினிமாவுக்குப் போகக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது அவருடைய சொந்தக் கருத்தா அல்லது அமைச்சரவையினுடைய கருத்தா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இந்த மாதிரி ஆபாசமான படங்கள் வரும்போது நிறையக் கூட்டம் சேருகிறது. ஆகையினால் அதற்குப் போகாமல் இருந்தால் உத்தமம். பொதுவாக சினிமாவுக்குப் போகாமல் இருப்பது நல்லது; அதிலும் கண்டிப்பாக இந்த மாதிரிப் படங்களுக்குப் போகாமல் இருப்பது உத்தமம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் திரைப் படங்களைத் தணிக்கை செய்ய தமிழ் நாட்டில் ஒரு போர்டு இருக்கிறது. அந்தப் போன்று தமிழகத்திற்கு வரும் பிற நாட்டுத் திரைப்படங்களையும் அந்த போர்டைக் கொண்டு தணிக்கை செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

MR. SPEAKER : 'Sanctioning of cinematograph films for exhibition' comes under the Union List and not under the State List. Unless the Constitution is amended, I do not think the State Government can control it. But they can prohibit the exhibition of such posters outside, as it leads to accidents.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அப்படி இருந்தாலும் மத்திய சென்சார் போர்டுக்கு நமது அரசாங்கம் எழுதி அங்கிருந்து ஒருவர் வந்து பார்த்து தடை விதிக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அதையாவது கையாளலாம் அல்லவா?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I will consider that.

மரக்காணம் பகுதியிலுள்ள நிலங்கள்.

* 133 கேள்வி.—**திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் :** கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தென்னாற்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டம், மரக்காணம் பகுதியில் காடுகளாக இல்லாத சில ஏக்கர் நிலங்கள் வன இலாகாவின் கீழ் பராமரிக்கப்பட்டு வருவது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அந்நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

[28th February 1966]

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : (அ) ஆம்.
(இ) இல்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : காடு என்ற பெயரால் நிறைய நிலங்கள் அந்த கடற்கரைப் பகுதியில் இருக்கின்றன. ஆடு, மாடுகள் கூட போகமுடியாத நிலையில் அவைகளை பட்டியில் அடைத்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலங்களை விவசாயத்திற்கு கொடுக்காவிட்டாலும் ஆடு, மாடுகளை ஒட்டவாவது, அவைகளைப் பட்டியில் அடைக்காமல் இருக்கவாவது, அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அவர்கள் குறிப்பிட்ட இடங்களில் சவுக்கு மாங்களும், யூலிட்டஸ் ஹை பீர்ட் மரங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து ஆடு, மாடுகளை மேய விடுவார்கள் ; அதற்கு ஆட்சேபம் இருக்காது.

கரி உற்பத்திக்கு மரம் வெட்டல்

* 134 கேள்வி.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) குற்றாலத்திலுள்ள தெற்கு மலை எஸ்டேட்டில் மரங்களை வெட்டி, எரித்து, கரிக்காக (coal) புதைக்கப்படுவது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் :

(அ), & (இ) தெற்குமலை எஸ்டேட்டில் 15 ஏக்கர் பரப்பில் இருந்த மரங்களை அறவெட்டு முறையில் (clear felling system) வெட்டி எடுத்துக் கொள்ள அந்த எஸ்டேட்டின் சொந்தக்காரருக்குத் திருநெல்வேலி கலெக்டர் 1964, பிப்ரவரியில் அனுமதி வழங்கினார். அனுமதி வழங்கப்பட்ட நிலத்தில் இருந்த மரங்களை எஸ்டேட் உரிமையாளர் அறவெட்டு முறையில் வெட்டி எடுத்துக் கொண்டார். அந்த எஸ்டேட்டிலிருந்து எடுத்துச் செல்ல முடியாத காரணத்தினால் மரத்தின்மேல், மொக்கையான அடிக்கட்டைகள், விறகு ஆகியவை, மரங்களை அறுத்து எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்ட பகுதிக்குள்ளேயே சுட்டுக் கரியாக்கப்பட்டன. மரங்களை அறுத்து எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்ட 15 ஏக்கர் பரப்புக்கு வெளியே எவ்விதத் திலும் கரி சுடப்படவில்லை.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இந்த குற்றாலம் மலை மேல் உள்ள மரங்களை வெட்டியதால் மழை வரவில்லை. மழை பெய்யாமல் குற்றாலத்தின் மிகமையே கெட்டு விட்டது என்று அந்தப் பிராந்தியத்தில் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இனிமேலாவது அங்கு மரங்களை வெட்டி கரி எடுப்பதைத் தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : குற்றாலத்திலே மேலே உள்ள மரங்களை எல்லாம் வெட்டி விட்டார்கள் என்பது சரியல்ல. நான் கொடுத்துள்ள தகவல்படி 15 ஏக்கர்களில் வெட்டிக் கொள்ள அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டதில் அதை வெட்டி எடுத்து கொஞ்சம் கரி சுட ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். ஆனால், இப்போது கரி சுடுவதற்குக்கூட அனுமதி வேண்டுமென்ற ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக கரி சுடுவது என்று சொன்னாலும் கூட அவர்கள் அந்த அனுமதி இல்லாமல் செய்ய முடியாத ஒரு நிலையில் அமென்ட்மென்ட் ஒன்று கொண்டு வரப்பட இருக்கிறது. அது அநேகமாக கூடிய சீக்கிரத்தில் வந்து விடும்.

திரு. சா. கணேசன் : இதேமாதிரி குற்றாலம் போன்ற மலைப் பிராந்தியங்களில் உள்ள மரங்களை—நீலகிரியில் எல்லாம் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு முழுக்க வெட்டப்பட்டு விட்டன—அதேமாதிரி குற்றாலத்திலும் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. முழுக்க போய் விட்டது என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் கூட தெற்கு மலைப் பகுதியில் சில பகுதிகள் தனிப்பட்டவர்களுக்கும்

28th February 1966]

சில பகுதிகள் அரசாங்கத்தின் உடைமைக்கும் உரியதாக இருப்பதினால் தனிப்பட்டவர்களுடைய இடமாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கப் பொறுப்பில் உள்ள பகுதிகளாக இருந்தாலும் சரி, இனிமேல், தற்செயலாக விழுந்த மரங்களை வெட்டுவது அன்றி, கரிக்காக அல்லது விறகுக்காக என்று வெட்டக் கூடாது என்று நிரந்தரமாக தடை உத்தரவு ஒன்று போட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மலைப் பிராந்தியங்களில் மரங்களை வெட்டுவது என்றால் அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி இன்றி வெட்டக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் கண்டிப்பாக அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் குற்றாலத்திலே கூட சில மரங்களை முதிர்ச்சி அடைந்த பிறகு அவற்றை வெட்டி விட்டு மீண்டும் செடிகள் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. விறகும் தேவையாக இருக்கிறது. விறகுக்கு என்று மரங்களை வைத்தால் அவை முதிர்ச்சி அடைந்த பிறகு வெட்டி விட்டு வேறு மரங்களை வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. குற்றாலத்தைப் பொறுத்தவரை சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நீர் வீழ்ச்சியில் வருகிற அருவித் தண்ணீர் மருத்துவத் தன்மை உடையதாக இருக்கிறது. அந்த மருத்துவத் தன்மை அங்குள்ள மரங்கள், செடிகள் அவற்றின் மூலம் வருவதால் ஏற்படக் கூடியது என்ற எண்ணத்தோடு அந்த மெயின் ஃபால்வரின் மேலே உள்ள மரங்களை, ஐந்தருவிக்கு மேலே உள்ள மரங்களை வெட்டவே கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, while felling these trees, generally tamarind trees are being cut and sold for the purpose of making charcoal. So, will the Government consider the desirability of issuing instructions to Collectors to see that the tamarind trees are not cut?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : மரங்களை வெட்டுவதற்கு கூப்புகள் கொடுத்தாலும்கூட புளிய மரங்களை வெட்டக் கூடாது என்பது விதி. ஆகவே, புளிய மரங்கள் வெட்டப்படுவதில்லை.

ஆசிரியர்களை மாற்றுவதல்

* 135 கேள்வி.—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :** கனம் தலைநீர்வாக அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆசிரியர்கள் மாற்றம் சம்பந்தமாக ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரி பிறப்பித்த கட்டளையை மீறி வடாற்காடு மாவட்டம், அரக்கோணம் பஞ்சாயத்து தலைவரிடமிருந்து அண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு மனு எதேனும் வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களை மாற்றுவது போன்ற காரியங்களில் அந்த அதிகாரம் யாரிடம் இருக்கிறது?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : யூனியன் அடிப்படையில் அட்வாக் கமிட்டி ஒன்று இருக்கிறது. வருட ஆரம்பத்தில் அவர்கள் எல்லாம் கூடி நியாயமான அளவில் செய்யக் கூடிய டிரான்ஸ்பர்களைப் பற்றி முடிவு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த அட்வாக் கமிட்டி பொதுவாக எப்ரல் மாதத்தில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கூடவேண்டுமென்று விதிவந்திருக்கிறது. அந்த கமிட்டி செய்த முடிவு தவறானது என்று அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறவர்கள் உணர்ந்தால் மீண்டும் கூடி அந்த முடிவை மாற்ற விதிகளில் இடமிருக்கிறதா?

[28th February 1966]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அட்ஹாக் கமிட்டியின் முடிவிற்கு மேல் சித்தல நிர்வாகத் துறையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : சென்ற ஆண்டிலிருந்து இந்த அட்ஹாக் இந்த கமிட்டியே டி.மு.எஸ்.பர் செய்யவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த முறையினால் டி.மு.எஸ்.பர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறதா? அல்லது இடைக்காலத்தில் டி.மு.எஸ்.பர் செய்யக் கூடாது என்ற தடை விதிக்க மட்டும்தான் இந்தக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : வட ஆற்காடு மாவட்டம், அங்கோணம் பஞ்சாயத்து தலைவரிடமிருந்து சர்க்காருக்கு அண்மையில் மனு ஏதேனும் வந்ததா என்பது கேள்வி. பொதுவாக அங்கத்தினர் அவர்கள் போடக் கூடிய கேள்விக்கு பதில் அளிக்கவேண்டுமென்றால் தனிக்கேள்வி வேண்டும். அப்படித் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் எல்லாம் சேகரித்து பதில் அளிக்கலாம்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : பொதுவாக அந்தந்த சேர்மனுக்குள்ளே அதிகாரம் உபாத்தியாயர்களை மாற்றுவதுதான். கலெக்டரிடம்கூட சிபார்சு செய்து, எஜுகேஷன் ஆபீசர்களிடம் கூட சிபார்சு செய்து எப்படியாவது மாற்றவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த உபாத்தியாயர்கள் விஷயத்தில் இம்மாதிரி ஆண்டுக்கு ஒரு ஆர்டர் போட்டு மாற்றக் கூடாது என்ற ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் இன்கன்வீனியன்ஸ் சில சமயங்களில் ஏற்படலாம்; தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் ஒன்றிரண்டு மாறுதல்கள் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்படும்போது கலெக்டர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அவர் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். நடுவில், வருட மத்தியில், டி.மு.எஸ்.பர் செய்யக்கூடாது என்ற தடை விதிக்கவில்லை.

பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டடங்கள்

* 136 கேள்வி.—**திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர் :** கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சொந்தமாக அலுவலகக் கட்டடங்கள் இல்லாத பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எவை, எவை?

(இ) அவைகள் கட்டும் உத்தேசம் உண்டா?

(உ) ஆம் எனில், எப்போது?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) (1) அனக்காவூர், (2) குடியாதம், (3) கஸ்தம்பாடி, (4) தெள்ளார்.

(இ) & (உ) அனக்காவூரில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டடம் கட்டுவதை மேற்கொள்ளுமாறு முன்னமேயே உத்தரவு வழங்கப்பட்டுள்ளது. குடியாத்தத்திலும், தெள்ளாரிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. கஸ்தம்பாடி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைமையிடம் குறித்துச் சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தில் முடிவுறாமல் இருக்கும் மனுவின் மீது தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட பின்னரே கஸ்தம்பாடியில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டடம் கட்டும் வேலை மேற்கொள்ளப்படும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த அனக்காவூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டடம் கட்ட முன்பு ஒரு முறை பஞ்சாயத்து முடிவு எடுத்து அதற்கான உத்தரவுகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டன. பிறகு செல்வாக்குள்ளவர்கள் சிலர் தலையீட்டால் அந்தக் கட்டடம் கட்டுவது நிறுத்தப்பட்டது. இப்போது மீண்டும் அதற்கு சர்க்கார் அனுமதி அளித்து அது தொடங்கப்படும் நிலை இருப்பதால் மீண்டும் அதில் தலையீடு

28th February 1966]

ஏற்பட்டு அந்தக் கட்டடம் கட்டுவதை நிறுத்த முயற்சி செய்தால் அந்த முயற்சிக்குச் செவி சாயக்காமல் இதை முடித்துக்கொடுக்க வழிவகை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : ஜனநாயகத்தில் மக்களுக்கு பலவித அபிப்பிராயங்கள் கூற உரிமை உண்டு. அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் கவனித்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் அந்த இலாகா தீர்மானம் செய்து உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் மெச்சுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகக் கட்டடம் கட்டுவதில் என்ஜினியரிங் டிப்பார்ட்மென்ட் ஒரு மாதிரி உத்தேசித்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தீர்மானம் போட்டு அவர்கள் வேறு ஒரு மாதிரியாகத் தீர்மானிக்கிறார்கள். இந்த இரண்டும் கெட்டான் நிலைமையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்கள் கட்டுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க உறுதியாக இன்னுர்தான் அதற்கு அனுமதி கொடுக்கலாம் என்ற உத்தரவு இட முடியுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு இணங்கத்தான் செயல்பட முடியும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்கள் கட்டப்படவில்லை என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொன்னார்கள். அண்டை மாவட்டமான தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமான இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்கள் கட்டமுடியாமல் தடைபடுகின்றன, முடியாமல் இருக்கின்றன. அந்த விவரங்கள் அமைச்சர் அவர்களிடம் இருந்தால் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : தென் ஆற்காடு சம்பந்தமாக விவரம் இல்லை. அதிகமாகக் கட்டடங்கள் கட்டவில்லை என்று சொன்னால் அங்குள்ள மக்கள் அதிகமாகச் சண்டை போடுகிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். நல்லமுறையில், சுமுகமான முறையில் செய்திருந்தால் இதற்குள்ளே கட்டடங்கள் கட்டி முடித்திருக்க முடியும் அந்த ஜில்லாவில்.

திரு. கே.ஆர். ஆர். எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஸார், பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்கள் ஒருசில இடங்களில் கட்டப்பட்டு முடிந்திருந்தாலும்கூட, ஆபீஸ் போகமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே யுள்ள அதிகாரிகளுக்கு இருப்பதற்கு ஆபீஸ் இருக்கின்ற இடங்களில் இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. வீடும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட இடங்களில் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸ்கள் புதிய கட்டடத்திற்குப் போக முடியும். இதை மனதில் கொண்டு சர்க்கார் உடனடியாக கவார்ட்டர்ஸ் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : தேசிய நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் சன்னஞ்சன்னமாக ஒவ்வொரு வருடமும் சில லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி கவார்ட்டர்ஸ்களைக் கட்டிக்கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ADJOURNMENT MOTIONS.

(1) ENFORCEMENT OF BETTERMENT LEVY IN MANIMUTHAR AREA.

MR. SPEAKER : The Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of an adjournment motion. He may briefly explain how the matter can be considered fit for an adjournment motion.

[28th February 1966]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I have given notice of the following motion:—

That the business of the House be adjourned to discuss the following matter of urgent public importance, namely :—

“the hardship caused to the ryots in Tirunelveli district due to the enforcement of betterment levy in Manimuthar area together with collection of all arrears of land revenue postponed during the last fasli especially when there has been a crop failure due to drought conditions in several taluks of the district”

ஸார், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சென்ற வருடம் மழை இல்லாமல் கிஸ்தி வசூலிப்பது ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. ஒத்தி வைக்கப்பட்ட கிஸ்தியை இந்த ஆண்டு வசூலித்து வருகிறார்கள். அதோடு இந்த ஆண்டு கிஸ்தியும் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அதோடு மணிமுத்தாறு அபிவிருத்தி வரி குறைந்த பட்சம் ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்ற அளவில் வசூலித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இது பலவிதமான கஷ்டங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது என்று அங்கேயிருந்து எனக்குப் பல தகவல்கள் வந்திருக் கின்றன. அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் என்ன காரணத்திற்காகவோ இதைக் கிளப்பாமல் இருக்கலாம். குறிப்பாக அந்த ஜில்லாவிலிருந்து எதிர்க்கட்சியில் யாரும் இல்லை. அதனால்தான் நான் இந்தப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களினால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீளைச் சலும் இல்லை. ஆகவே, இப்போது வரி வசூல் செய்வதை ஒத்தி போடவேண்டும், இதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறுவதற்காகத்தான் இதை அவசர மாகக் கொண்டு வர நேர்ந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எப்படியிருந்தாலும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பற்றி இவ்வளவு அக்கறையெடுத்துக் கொண்டதற்காக கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன். அவர்கள் சொன்னதையும் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் மற்ற உறுப்பினர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று குறிப் பிட்டதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றேன். (குறுக்கீடு) அது அவர்கள் சாதாரணமாக குத்தலாக பேசுவது—அது அவருடைய வழக்கம். எனக்கும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அக்கறையிருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன் என்றில்லாவிட்டாலும்கூட, இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அக்கறை இருக்கிறது. என்ன கஷ்டம் எங்கு வந்தாலும் அதில் நிவாரணம் அளித்துவருகிறோம். அந்த முறையில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கும் வேண்டிய நிவாரணம் அளித்துவருகிறோம். அதில் இந்த அரசாங்கம் என்றேமே தவறியதில்லை. இனியும் தவறாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அபிவிருத்தி வரி போடுவதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மணிமுத்தாறு திட்டம் போடப் பட்டதிலிருந்தே இத்தனை ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் மழை தவறியது. மக்கள் ஓரளவு கஷ்டப்பட்டார்கள். நிவாரண வேலை நடந்தது. இப்போதும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது இந்த ஆண்டு ஒரு சப்பீச நிலை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பயிர்கள் ஓரளவுக்கு நல்ல முறையில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் அபிவிருத்தி வரியை வசூலிப்பதால் உண்மையில் கஷ்டம் ஏற்படுமா என்பது அவ்வப்போது பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். அரசாங்கம் இதைத் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் வரும் போது தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும். இருக்கின்ற நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். ஆகவே, இது அவசரப் பிரேரணைக் குரியது அல்ல. அதோடு இன்று முதற்கொண்டு பட்ஜெட் விவாதம் நடைபெறவிருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றிப் பேச மாட்டார்கள் என்று சொல்ல

28th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முடியாது. அப்போது நிலைமையை நான் விளக்கக் கூடும். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் விளக்கக்கூடும். ஆகவே இது அவசரப் பிரேரணைக்குரியது அல்ல என்பதை நான்தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : On a point of personal explanation, Sir, I want to say a few words.

MR. SPEAKER : All right.

SRI M. S. SELVARAJAN : As a legislator from Tirunelveli district I would like to explain to the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram in the Opposition, that we have been careful enough to take to the notice of Government, even a month earlier, about the drought conditions in Tirunelveli district. Perhaps the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram is not aware of that. I have also given notice under rule 41 of the Assembly Rules about this matter. This is for the information of the hon. Member Sri Kalyanasundaram.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தத் தகவல் கொடுத்ததற்காக கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜ் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்படியானாலும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதற்காகப் புறக்கணிக்காமல் இது சம்பந்தமாக சீக்கிரமாக பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER - It is a competition between two clever politicians. I withhold my consent to the hon. Member to raise this subject as an adjournment motion.

(2) DROUGHT CONDITIONS IN THANJAVUR DISTRICT.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri A. K. Subbiah has also given notice of an adjournment motion. He may now briefly explain how the matter can be considered fit for an adjournment motion.

* **திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “தஞ்சை மாவட்டத்தில் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக இந்தப் பசலியில் விவசாய உற்பத்தி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள அசாதாரண நெருக்கடி நிலையைப்பற்றி விவாதிக்க சபையை ஒத்தி வைக்கும் படி கோருகிறேன்”

தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 14 லட்சம் ஏக்கர் களில் விவசாய உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்த 14 லட்சம் ஏக்கர்களில் 4 லட்சம் ஏக்கர் வரையிலும் இருபோக சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த வருடம் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதின் காரணமாகவும், அதிகமாக மழை பெய்து தண்ணீர் பெருக்கம் பின்னால் ஏற்பட்டதின் காரணமாகவும், விவசாயம் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டு பெரு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாய நெறியாளர் ஒரு போகத்திற்கு 80 சதமானம்தான் விளைவு ஏற்பட்டிருக்கும் என்றும், இதைப்போலவே இரு போகத்தில் 50 சதமானம் ஒரு பகுதியும், இன்னொரு பகுதி 25 சதமானமும் விளைவு விளைந்திருக்கிறது என்று கணித்திருக்கிறார். இதன் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்கள் புதிய வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பழைய நில வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவற்றை வஜா செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குத்தகைதாரர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓரளவு குத்தகையும் தள்ளுபடி

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [28th February 1966]

செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதற்கான உத்தரவு போடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

***கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற 18-ம் தேதி நான் கும்பகோணத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது, தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள், மற்றுமுள்ள விவசாயப் பிரதிநிதிகள் முதலியோர், சுமார் 100-க்கு மேற்பட்டவர்கள், என்னைப்பார்த்து இது சம்பந்தமான பிரச்சனைகளை எல்லாம் தெரிவித்தார்கள். நானும் இருக்கின்ற நிலைமைகளை விளக்கினேன். அரசாங்கம் இதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தும் என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த அரசாங்கம் இது சம்பந்தமான பிரச்சனையில் எப்போதும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தும். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற பிரச்சனை. நிர்வாகப் பிரச்சனையும் கூட. ஆகவே இது அவசரப் பிரேரணைக்குரியது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I withhold my consent to the hon. Member to raise this subject as an adjournment motion.

(3) FINANCIAL ASSISTANCE TO REPATRIATES FROM BURMA.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Rama. Aranganal has also given notice of an adjournment motion. He may now briefly explain how the matter can be considered as an adjournment motion.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஸார், என்னுடைய ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை அவசரமான காரணத்தைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. பர்மாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழர்கள், தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல மாவட்டங்களிலும், சென்னை மாநகரத்திலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமார் இவ்வாறு 2 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்வதற்கு மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு அரசாங்கம் சில உத்தரவுகளை அனுப்பியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிலம் தரப்படவேண்டும் என்றும், தரப்படுகின்ற நிலம் சம்பந்தப்பட்ட விவரங்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கலெக்டரால் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படவேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திருச்சியில் அண்மையில் இவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்ட தமிழர்கள், ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். என்னசெய்வது என்று தெரியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல. சென்னை மாநகரத்தில், குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில், இவ்வாறு பர்மாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழர்கள் படுகின்ற பாட்டைச் சொல்வதற்குக்கூட மிகச் சங்கடமாக இருக்கிறது. சென்னையிலிருக்கின்றவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருப்பதாகத்தெரிகிறது. ஆனால் ஒரு பகுதியாக 200 ரூபாயும், இன்னொரு பகுதியாக 500 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. கடந்த ஓராண்டு காலமாக காலணை கூட கிடைக்காமல் அவர்கள் குழந்தை குட்டிகளோடு கஷ்டப்படுகிறார்கள். ராஜாமணி என்கிற பெண் தன் நான்கு குழந்தைகளையும் வைத்துக் கொண்டு வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு வழியில்லாமல் வீதியில் திண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறாள்.....

MR. SPEAKER : The hon. Member is going into details.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இம்மாதிரியான பரிதாபகரமான நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிற நேரத்தில், சர்க்காருடைய கவனம் உடனடியாக ஈர்க்கப்பட்டால்தான் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமே தவிர அவர்களுடைய பசியை உடனே போக்குவதற்கு வேறு வழி தேட முடியாது என்று எண்ணுகிறேன்.

28th February 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

இந்தப் பிரச்சினையைப் பொது விவாதத்திலே எழுப்பி, அதற்கான பதிலைப் பெறுகிற அளவுக்கு நாங்கள் காத்து இருக்கக் கூடும். இது மிக மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பதாலும், அன்றாடம் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குச் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதாலும், அரசாங்கம் இதிலே உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்ற ஆசையினாலும், சபையின் அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியதாக இருப்பதற்கு, சம்பவம் சமீபத்தில் நடைபெற்ற சம்பவமாக இருக்கவேண்டும்; இரண்டாவது, ஸ்பெஷலிஸ்டிக் மேட்டராக இருக்கவேண்டும்—அதாவது ரீஸெண்டாக இருக்கவேண்டும்; ஸ்பெஷலிஸ்டிக்காக இருக்கவேண்டும். இரண்டும் இதிலே இல்லை. அரசாங்கம் சமீபத்திலே ஒன்றும் உத்தரவு போடவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கிற முறைப்படி தான் அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இதிலே சில மாவட்டங்களில் நல்ல முறையில் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்று கூடக் கூறுவேன். திருச்சி மாவட்டத்தில் நன்றாக கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மற்ற மாவட்டங்களிலும் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அகதிகள் விஷயத்தில் பெரிதும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இருந்தாலும் குறைகள் இருக்கலாம். அவைகள் மீதும் அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதைப் பற்றி மேலும் கருத்துகள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றால், பட்ஜெட்மீதான பொது விவாதத்தில் தெரிவிக்கலாம். அவற்றையும் அரசாங்கம் கவனிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, இது அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: This is not a matter for an adjournment motion. Hence, I withhold my consent to it.

IV.—ANNOUNCEMENT. BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: I wish to inform the House the following decisions of the Business Advisory Committee which met on the 26th February 1966.

28th February 1966 to 5th March 1966.	General Discussion on the Budget for the year 1966-67.
7th March to 26th March 1966 except holidays on 13th, 20th and 23rd March 1966.	Voting on Demands for Grants for 1966-67.
26th March 1966	Introduction of Appropriation Bill.
28th March 1966	(i) General Discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1965-66 and Voting on Demands for Further Grants for 1965-66.
	(ii) Introduction of Appropriation Bill.
29th March 1966	Consideration of Appropriation Bills.
30th March 1966 and 31st March 1966.	Official business.

The House will sit as usual daily from 8-30 a.m. to 1-30 p.m.

[28th February 1966

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1966-67.

MR. SPEAKER: We may now have general discussion on the Budget for 1966-67.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு அரசாங்கம் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கை, அரசாங்கம் ஏற்று இருக்கக்கூடிய கொள்கைகளைச் செயல்படுத்தக் கூடிய முறையில் அமையவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆட்சியிலே உள்ள கட்சி எந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே இந்த மாநிலத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை அமையவேண்டுமென்ற தத்துவத்தை நாங்கள் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறோம். சமதர்ம சமுதாயத்தை இந்த நாட்டிலே அமைக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கக்கூடிய, ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய, ஒரு ஆட்சி, அந்தத் தத்துவத்தை 18 ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றுவதிலும், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் முடிவிலேயாவது, அந்தத் திட்டங்கள் அடிப்படையிலே, என்னென்ன புதிய திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே எத்தகைய தெளிவும் இல்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

சோஷலிஸ்ட் அடிப்படை சமுதாயம் பற்றி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே ஆவடியிலே தீர்மானம் போட்டு நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப் பட்டது. அதையே மீண்டும் புலனேசுவரத்திலே தெளிவுப் படுத்தப்பட்டது. அண்மையிலே ஜெப்பூரிலே, ஆளும் கட்சியினால் இந்தத் தீர்மானங்கள் செயல்படுத்தப்படவில்லை, ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் இதைச் செயல்படுத்த வில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலேயே, தாங்கள் போட்ட தீர்மானங்களை, கருத்துக்களை நிறைவேற்றுவதிலே, செயல்திட்டங்களை உருவாக்குவதிலே தவறியிருக்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய இமி நிலையைத்தான் இன்றைக்குக் கண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையிலேயாவது ஏதாவது புதிய திட்டங்களை, எதிர் காலத்தில் இந்த நாட்டிலே சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய புதிய திட்டங்களை, கொடுப்பார்கள் என்று தான் நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். அப்படிப்பட்ட எந்த செய்தியும் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையிலே காணப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நகராட்சி, மாநகராட்சிபோன்ற அமைப்புகளிலே தான் வருகிற வருமானத்தை எப்படி செலவழிக்கப் போகிறோம் என்ற விவரங்கள் கொடுப்பதை நாங்கள் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு மாநில ஆட்சியே இதே போன்று ஒரு முறையைப் பின்பற்றி வருமானத்தையும் செலவையும் காட்டிக்கொண்டு வருகிற நிலை ஒவ்வாத நிலை என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டமாக அமையாமல், புதிய முறையிலே நம் சமுதாயத்திற்கு என்னென்ன நன்மைகளைத் தர இருக்கிறார்கள், திட்டங்களைச் செயல்படுத்த இருக்கிறார்கள் என்பது இந்த அறிக்கையிலே தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். சம தர்ம சமுதாய அடிப்படையானது வரி அல்லாத முறையிலே வருமானத்தைப் பெருக்குவதிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். வரியற்ற முறை நம் மாநிலத்திலே எந்த முறையில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரமே இந்த ஆண்டிலே காணப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். வரியை மட்டும் போட்டு அரசாங்கம் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை வலியுறுத்துகிற அதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டமா என்பதையும் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். வரியைப் பொறுத்த அளவுக்கு இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே புதிதாக வரி போடவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உபரி பட்ஜெட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் சமர்ப்பித்து, அதன் மூலமாக ஏற்கனவே இருக்கிற பண வீக்கத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தாமல் உபரி நிதி நிலை அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது வரவேற்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை தான். ஆனால் போடப் பட்ட வரிகள் எந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று காணவேண்டும். நில வரியைப் பொறுத்த அளவுக்கு, 1955-56-ல் இந்த மாநிலம் போட்ட வரி கிட்டத் தட்ட ஐந்து கோடி ரூபாய், ஆனால்

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

1963-64-லே 8,92,00,000 ரூபாய். இப்படி வரியை அதிகப்படுத்துவதற்குள்ள காரணம் விளக்கப்படவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு “காமதேனு” போல் அதிக வருமானம் கொடுக்கும் வரி, விற்பனை வரி. இந்த வரி காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களால் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரி. இந்த வரியின் அதிகரிப்பையும் நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1948-49-ம் ஆண்டு இதன் மூலம் விதிக்கப்பட்ட வரி சுமார் 13 கோடி ரூபாய். அது ஒன்பது கோடி ரூபாயாக மாறியது. 1955-ம் ஆண்டிலே, 1959-ம் ஆண்டிலே அது 16 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து, 1960-ம் ஆண்டிலே 19 கோடி ரூபாயாக, 1964-65-ம் ஆண்டிலே 35 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது நம் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது.) ஆக, வரியைத் தொடர்ந்து அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதிலே நாம் கருத்து வேறுபாடே காண முடியாது. இதற்கு அடுத்த வரி வாசனங்களின்மீது போடக்கூடிய வரி—மோட்டார் வெஹிகிள் ஆக்டின் கீழ் போடக்கூடிய வரி. இது பற்றிப் பார்த்தால், 1938-39-ல், சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன்னாலே, இந்த வரி மூலம் கிடைத்தது ரூ. 81 லட்சம். 1946-47 பட்ஜெட்டி இந்த வருமானம் ரூபாய் ஒரு கோடியே 36 லட்சமாக இருந்தது. 1957-58-ல் தமிழகம் தனியாகப் பிரிந்து காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால் இதன் மூலம் கிடைத்த வருமானம் ரூபாய் நான்கு கோடியே 54 லட்சம். 1964-65-ல் இந்தத் தொகை ரூ. 13 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது.....

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காண்பிக்கிறது. இதை ஒரு “கிரிடிலிஸ்ட்மாசு” சொல்லுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன் : மக்களிடமிருந்து அதிகமாக வரியை வசூலிப்பது நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்று சொல்லுகிறார்களா? அதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த மாநில பட்ஜெட் முன்பு ரூ. 55 கோடியாக இருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 188 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இது பணத்தினுடைய வீக்கமா? அல்லது பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிப்பா? பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரித்திருக்கிறது என்றால், தேசிய வருமானம் கூடியிருக்கவேண்டும். தேசிய வருமானம் எந்த அளவுக்குக் கூடியிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியும். வரியை மட்டும் அதிகரித்துவிட்டு, அது தான் வளர்ச்சி என்பது பொருத்தமற்ற பொருளாதார வாதம் என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். அதே போல் தான் “ஸ்டாம்பிஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்” துறையும். 1946-47-ல் சுதந்திரத்திற்கு முன்னால் இந்தத் துறையின் மூலம் ரூபாய் நான்கு லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் 1964-65-ல் இந்தத் தொகை ரூபாய் ஏழு கோடி 75 லட்சமாகக் கூடியிருக்கிறது. ரூ. 4 லட்சத்திற்கும் ரூ. 6 கோடி 75 லட்சத்திற்கும் சம்பந்தம் உண்டா என்பதை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய குற்றச்சாட்டெல்லாம் வரி மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்குகிற அரசாங்கம் வரியற்ற வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்குத் தயக்கம் காட்டுவது ஏன்? வரி மூலம் அல்லாத வருமானத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் தான் சமதர்ம சமுதாயத்தை நிலை நிறுத்த முடியும். பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை அகற்றுவது தான் சமதர்மத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை என்பதை ஆளும் கட்சியே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய மகாநாட்டில் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்களே இந்தக் கருத்தைத் தெள்ளத் தெளிவாக வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் கூட, பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு அகற்றப்படவில்லை. பணக்காரர்களிடம் பணம் குவியக்கூடிய சூழ்நிலை தான் உருவாகியிருக்கிறது. ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளாகப் போகக் கூடிய நிலை தான் உருவாகியிருக்கிறது என்று, நான் சொல்லவில்லை, ஆளும் கட்சித் தலைவர் அவர்களே தன்னுடைய தலைமை உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

இந்தச் சூழ்நிலை அகற்றப்படாததற்கு என்ன காரணம்? இந்தச் சூழ்நிலை அகற்றப்படுவதற்கு என்ன திட்டத்தை அரசாங்கம் தர இருக்கிறது? இது பற்றி ஏதாவது பொருளாதாரத் துறையிலே ஆலோசிக்கப்பட்டதா? இந்தச் சூழ்நிலையைத் தடுப்பதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதுக் கருத்துக்கள் எதுவுமே தரப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். மாநிலத்திட்டங்களெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்களின் அடிப்படையிலே தான் அமைகின்றன. இதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வண்மையாகக் கண்டிருக்கிறது. திட்டங்கள் போடுவதற்கு, திட்டங்கள் செயல்படுவதற்கு யாரிடம் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பது கொள்கை பொருளாதாரம். இது சம்பந்தமாக மாநிலத்திற்கு முழுக்க முழுக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எங்கள் கட்சி வற்புறுத்துகிறது. அந்த நிலை ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலையே இல்லை. மாநிலத் திட்டங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியின் அடிப்படையிலே தான் அமைகின்றன. மாநில அரசாங்கம் வருமானம் திட்டிடுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் எந்த முறையிலே திரட்டப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிறதோ அந்த அடிப்படையைப் பின்பற்றித் தான் திரட்டுகிறது. இது உண்மையான கூட்டு ஆட்சித் தத்துவத்திற்கு முரணான செயல் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தனி ஆட்சி உரிமை இருக்க வேண்டும், உண்மையான கூட்டு ஆட்சி இருக்க வேண்டும் என்றால், நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் உள்ள அதிகாரத்தை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்து, பெரும்பாலான துறைகளில் மாநில அரசு அதிகாரத்தைத் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டும். கடந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த அரசு அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டுச் செயல்படவில்லை என்பதை இங்கே எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். மாநில அரசு வசூலித்து அதை மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்து, மத்திய அரசு அதை நிர்வகிப்பது தான் கூட்டு ஆட்சித் தத்துவத்தின் அடிப்படை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையில் மத்திய அரசாங்கம் வசூலித்து, அது தாக்கூடிய பங்குத் தொகையின் அடிப்படையிலே தான் மாநில அரசுத் திட்டங்கள் அமைகின்றன. இதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று பல முறை நாங்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இந்த மாநிலத்திற்கு என்று தனியாக ஒரு திட்டக் குழு வேண்டும். மத்திய அரசு திட்டக்குழு போடக்கூடிய திட்டங்களை எந்த அளவுக்கு செயல்படுத்துவது என்ற உரிமை தான் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை மாறவேண்டும். மாநிலத்தினுடைய தேவைகளை மாநில அளவிலே உள்ள திட்டக்குழு நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு எந்தத் காரணத்தைக் கொண்டும் தடங்கல் செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தை இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று நான் இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

பொருளாதாரச் சீர்குலைவுக்குக் காரணம், மத்திய அரசாங்கம் பொருளாதாரத் திட்டங்களைக் கொடுப்பதிலே சுணக்கம் ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணம், மாநிலஅரசின் வரிகள் வரிவடையக்கூடிய வரிகளாக இல்லை. அதாவது “ஃப்ளெக்ஸிபிளாக்” இல்லை. இதை காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னாலே பல முறைகளில், பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. வரிவடையக்கூடிய வரித் துறைகள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் மாநில அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைப் பெருக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாத நிலை இருக்கிறது. இதுபற்றி மாற்று யோசனைகள், மாற்றுக் கருத்துக்களை மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலித்து, எதிர்க்கட்சிகளின் ஆலோசனைகளின் பேரில் புதிய முறைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நான் இங்கே வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

பொருளாதாரத் திட்டங்களை இந்த ஆட்சி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத் திட்டங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், செயல்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களெல்லாம் “மிக்ஸெட் எகானமி” —

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

கலப்பப் பொருளாதாரம்—என்று சொல்லுகிறார்கள். கலப்பப் பொருளாதாரத்தைப் பின்பற்றுகிற ஒரே காரணத்தினால் நாட்டில் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. ஒன்று சமதர்மத் திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது முதலாளித்துவத்தை விரும்பினால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சமதர்மத் தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, கலப்பப் பொருளாதாரத் திட்டங்களை செயல்படுத்தினால், அதுதான் நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் சீர்குலைவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆட்சியிலே உள்ள கட்சி வெகுசில நாட்களில், குறிப்பிட்ட சில நாட்களில் ரூ. 20 லட்சம் தேர்தல் நிதி திரட்டக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது. சமதர்ம லட்சிய சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்க முடியுமா என்பது கேள்விக்குறி தான். எப்படி இந்தப் பணம் வந்து சேருகிறது? சில நாட்களிலே ஆளும் கட்சி சில லட்ச ரூபாய் சேர்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிற ஒரு நாட்டில் சமதர்ம சமுதாயம் அமைய முடியுமா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மூன்று திட்டங்களைப் பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 613 கோடி. ரூ. 613 கோடி செலவழித்ததற்குப் பின்னால் இந்த நாட்டிலே பொருளாதாரச் சீர்குலைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய உரையிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பல தடைகள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன என்பதையும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அரசாங்கத்தின் உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களில் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது, திட்டங்களில் முதலீடு செய்திருக்கிறோம், ஆனால் செய்த முதலீட்டிலிருந்து பெறக்கூடிய பலன்களில் சுணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, தடங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரணங்களினால் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அவர்களுடைய வாதம்.

உணவு உற்பத்தி பற்றியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் இருக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சியே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அருமையான புள்ளி விவரங்களை நாட்டிற்குத் தந்திருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப காலத்தில், 1951-ம் ஆண்டில் இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பின்னாலே, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே உணவு உற்பத்தி 53 லட்சம் டன்கை உயர்ந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1966-ம் ஆண்டில், இந்த ஆண்டு இறுதியில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்ததற்குப் பின்னால் உற்பத்தி 70 லட்சம் டன்கை இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம், 66 லட்சம் டன் நிச்சயம் கிடைக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதே காரணத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறி புள்ளிவிவரம் தந்திருக்கிறார்கள். 1970-71-ம் ஆண்டில் இந்த நாட்டிலே ஜனத்தொகை பெருகியதற்குப் பின்னாலே, இப்பொழுதுள்ள ஜனத் தொகை அல்ல, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே உள்ள ஜனத்தொகைக்கு 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் போட்டு, இந்த மானிலத்திற்குத் தேவைப்படக்கூடிய உணவு 61 லட்சம் டன் என்று புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1970-ம் ஆண்டில் 61 லட்சம் டன் உற்பத்தியை வைத்துக்கொண்டு நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்க முடியும் என்று நாட்டு மக்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். ஏற்கனவே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 60 லட்சம் டன்னுக்கு மேலாக, கிட்டத்தட்ட 65 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது என்று எங்கே சென்றது இந்த உணவு? ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் கணக்குபடியே லட்சக்கணக்கான டன் உணவுப்பொருள் உற்பத்தியாயிருக்கிறது என்று சொன்னால்,

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

நாட்டில் ஏழு அவுன்ஸ் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை எப்படி உருவாகியிருக்கிறது? அதே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏழு அவுன்ஸ் கொடுப்போம் என்று கூறுகிறார்கள். 61 லட்சம் டன்னை வைத்துக்கொண்டு 18 அவுன்ஸ் கொடுக்க முடியும், 65 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது, 7 அவுன்ஸ் தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னால் உற்பத்தியான உணவு எங்கே போயிற்று? உண்மையிலேயே புள்ளிவிவரத்தில் ஏதாவது பித்தலாட்டம் இருக்கிறதா? அல்லது உற்பத்தியான உணவை எங்கேயாவது அனுப்பிவிட்டார்களா? அல்லது கள்ளச் சந்தைக்காரர்களுக்கு வாய்ப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறதா? இதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மக்கள் தொகை அதிகமாகிவிட்டது, ஆகையால் குறைந்துவிட்டது என்று வாதாடலாம். ஆனால் அதற்கும் கணம் முதல் அமைச்சர் பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்கு உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பு 3 சதவீதம், அதே நேரத்திலே ஜனத்தொகை அதிகரிப்பு 2.3 சதவீதம்தான்; ஆகவே, அந்தக் காரணத்தைச் சொல்ல முடியாது. வேறு ஏதோ காரணம் இருக்கவேண்டும். அது என்னவாக இருக்கும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். என்ன காரணம் என்பதனைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

10-00
a.m.

உணவு உற்பத்தி வினியோகத்தைப் பொறுத்த வரையில் உணவு மண்டலங்கள் இருக்கின்றன. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், உணவு மண்டலம் இருந்து தனித்தனியாகத்தான் இயங்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். வற்புறுத்துகிறோம். அப்படி உணவு மண்டலம் இருப்பதால், இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரங்கள் சரியானவைதான் என்றால், ஏராளமான உணவுப்பொருள் இருக்கவேண்டும். உண்மையிலேயே அதுதான் நிலைமை. அது எங்கே போயிற்று? வினியோகத்தில் குறை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அதன் காரணமாகப் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டதா? அப்படிப்பட்ட கருத்து காங்கிரஸ் தலைவர்களால் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு முடி முச்சுடன் மத்திய சர்க்கார் உணவு மண்டலத்தை ஒழித்துக் கட்டவேண்டும் என்று முயற்சி செய்கிறார்கள். அதற்கு மற்ற மாநிலங்கள் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அப்படி ஒத்துக்கொண்டால், கள்ள மார்க்கெட்டு பெருகுவதற்குத்தான் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உணவுக் கொள்முதல் செய்வதில் பின்பற்றும் முறையும் சரியானதாக இருக்கவில்லை. நெல் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் அல்லது அரிசி விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதால் மட்டும் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்தி விடமுடியாது. விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய அத்தனை சாமான்களின் விலைகளும் எறியிருக்கின்றன. அவற்றின் விலைகள் கட்டுப்படுத்தப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படி இருப்பது நியாயமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நகர வாசிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக உணவுக் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். பரொக்யூர்மென்ட், கொள்முதல் செய்கிறோம் என்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நகரவாசிகளைப்பற்றிச் சர்க்கார் கவலைப்படும். ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகளைப் பற்றியும் இந்தச் சர்க்கார் கவலைப்பட்டதா என்றால் இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை அதுவாயியப் பொருள்களும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறதா? அப்படி அவற்றின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறதா? இல்லை. அப்படி கட்டுப்பாடு செய்த பிறகு உணவுப் பொருள் கொள்முதல் செய்வது என்றால் அது பொருத்தமாக இருக்கும்.

முன்பு அந்நிய ஆட்சிகாலத்திலே, 1948-ம் ஆண்டிலே கொள்முதல் செய்தார்கள். அப்பொழுது பின்பற்றிய கொள்கை என்ன? அப்பொழுது பயன் போனலாகக் கொடுத்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு உரம் போனலாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த முறை இன்றைக்குப் பயன் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. விவசாயிகளிடமிருந்து, பயங்கரமான முறையில், பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக்காட்டி உணவுக் கொள்முதல் செய்யும் சூழ்நிலை யைத்தான் பார்க்கிறோம். பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழே உத்தரவு போட்டு, மட்டுந் பாடி அண்ட் ரைஸ் டிக்களரேஷன் அண்ட் ரிக்விஸிஷன் ஆப் ஸ்டாக்ஸ்

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஆர்டர் 1964 என்கிற உத்தரவின் கீழே கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அது செல்லுமா செல்லாதா என்பது வேறு பிரச்சினை. இப்படிப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழே உத்தரவு போட்டுக் கொள்முதல் செய்யப் படுவதற்கு முன்னால் அந்த விதிகளைப் பரிசீலித்தார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்த ஆர்டரின் மூன்றாவது பிரிவில் படி ஒரு நபர் உணவு தானியத்தைப் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான். இன்றைக்குச் சந்தநிமிர் அடைந்ததன் பிறகு நாம் காணும் பலன் இது. விவசாயி வீட்டிலே வைத்திருக்கும் நெல்லை பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை கணக்குக் காட்ட வேண்டும். கணக்குக் கேட்பதைக் கூட ஆட்சேபிக்கவில்லை. அப்படிக் கணக்குக் கொடுக்கா விட்டால் என்ன என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் என்ன என்று ஆறுவது பிரிவில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது; ஆறுவது பிரிவு, ஒருவர் கணக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால், தேவைக்குப் போக அதிகமான பொருளை அரசாங்கம் கேட்பதையும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அது பற்றிய விளக்கம் அந்தப் பிரிவில் இல்லை. கணக்குக் கொடுக்க வில்லை என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக வீட்டிலே உள்ள அவ்வளவு தானியத்தையும் கொள்ளையிருவது போல் எடுத்துக் கொண்டு போய் விடலாம். அந்த விதிக்கு அர்த்தமே புரியவில்லை. மதுரை மாவட்டத்தில் கருங்காளப்பட்டி என்கிற ஊரிலே, கனம் உள்துறை அமைச்சருடைய ஊருக்குப் பக்கத்து ஊரிலே, ஒரு அருமையான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர், மண்டல காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தவர், 1942-ல் சிறந்த தியாகி 1-2-1966 தேதியன்று, அதிகாரிகள் அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அவருடைய வீட்டிலே உள்ள அறைகளை யெல்லாம் சீல் வைத்துவிட்டார்கள். முன் அறிவிப்பு இன்றி, கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. கொடுக்க வில்லை என்கிற காரணத்திற்காக அத்தனை அறைகளையும் சீல் வைத் தார்கள். இது நடந்தது 1-2-1966-ஆம் தேதி அன்று. பிறகு 5-2-1966 தேதி அன்று, சீல் வைத்ததற்குப் பிறகு நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள், “உன்னிடமிருந்து சர்க்காருக்கு 191 மூட்டை நெல் கிடைக்கவேண்டும்” என்று. சீல் வைத்ததற்குப் பின்னால் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவருடைய வீட்டிலே 191 மூட்டை நெல் இருக்கிறதா என்று தெரியாது. அது வேறு பிரச்சினை. அரசாங்கத்திற்கு 191 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும். அவ்வளவுதான். இந்த நோட்டீஸ் எத்தனை மணிக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? மாலை 4 மணிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். சொந்தக்காரர் வீட்டிலே இல்லை. இவர்கள் மாலை 7 மணிக்கு அவர் வீட்டிலே புகுந்து கொள்ளைக்காரர்கள் கொள்ளை அடிப்பது போல, வீட்டிலே பெண்கள் மட்டுமே இருக்கும்போது, வீட்டிலே புகுந்து நெல் எடுக்கிறார்கள். இது உண்மையிலேயே பரிதாபமானது. கனம் உள்துறை அமைச்சருக்குத் தெரியும். அவரும் குடிசையில் வாழ்ந்தவர்தான். ஏழைகள் பற்றித் தெரிந்தவர்தான். அவர்களிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார் பாதிக்கப்பட்டவர், என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார் என்பது ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பல பேர் அப்படி மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. மனுக் கொடுத்தவுடனே உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று அங்கத்தினர் கருதுகிறார்களா?

திரு. செ. மாதவன் : ஒருவர் வீட்டிலே இல்லாதபோது புகுந்து அதிகாரிகள் நெல்லைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று மனுக்கொடுத்தால் அதை உடனடியாகக் கவனிக்க முடியாது என்று உள்துறை அமைச்சர் சொல்வது கண்டு ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை தான். அவரும் ஒரு காலத்தில் உள்துறை அமைச்சருக்கு வேண்டியவர் தான். ஆனால், இப்பொழுது அந்தக் கட்சியில் அவர் இல்லை. அவ்வளவுதான்.

அதே தாலுகாவிலே இன்னொருவருக்கு இன்னொரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அவருக்கு உள்ள மொத்த வருமானமே 200 மூட்டைதான். அவர் 403 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத் தலைமை அதிகாரியைக் கண்டு அவர்களிடம் விளக்கம்

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

கேட்டபோது, கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் அவ்வளவு மூட்டைகள் வரும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார். அது தனிப்பட்டவர் சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. தேவஸ்தானம். அந்த அதிகாரி சொல்கிறார், 'அது எனக்கே தெரியாது' என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினரிடம். எந்த விதியின் படி இதைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் அதுவும் எனக்குத் தெரியாது என்கிறார் அந்த அதிகாரி. சர்க்கார் சொல்கிறார்கள் நாங்கள் செய்கிறோம் என்கிறார்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் அங்கே சென்றாரா என்று தெரியவில்லை. வழக்கு அறிஞர் என்கிற முறையில் சென்றிருந்தால் கலெக்டர் சொல்லும் பதில் வேறு முறையாகத்தான் இருக்கும்.

திரு. செ. மாதவன் : முழுக்க முழுக்கச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்கிற முறையிலேதான் சென்றிருந்தேன். ஆனால் சாதாரண சட்டை போட்டுக்கொண்டு ; கருப்புக் கோட்டு இல்லை (சிரிப்பு).

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கருப்புக் கோட்டு இல்லாவிட்டால் பாதகமில்லை. அவர்களுடைய தொகுதிக்கு வெளியிலே உள்ள விவகாரமாக இருந்தால், சட்ட மன்ற உறுப்பினராகச் சென்றிருக்க முடியாது.

திரு. செ. மாதவன் : அது தொகுதி வேறு என்றாலும், சம்பந்தப்பட்டவர் என் தொகுதியில் இருப்பவர், ஆகவே எனக்கு உரிமை உண்டு என்ற வகையிலேதான் சென்றிருந்தேன். ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரி "உங்களிடம் நெல் இல்லாவிட்டால் பரவாயில்லை, ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் அதிகமானாலும், வெளியில் வாங்கி சர்க்காருக்குக் கொடுங்கள்" என்று ஒரு எம்.எல்.ஏ.விடம் சொல்கிறார் என்றால், சாதாரண விவசாயி நிலைமை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அவர்களுடைய அறிக்கையை நான் பரிசீலிப்பேன் செய்து மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறேன். வேண்டுமானால் ஒரு நகல் முதல் அமைச்சருக்குக் கொடுக்கிறேன். இது ராமநாதபுரம், சிவகங்கை சம்பந்தப்பட்டது. இதிலே ஒரு ஏக்கருக்கு 25 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிவகங்கை ஜமீன் பிரதேசம், வாளைக்கி நிற்கும் பிரதேசம். அங்கே 10 மூட்டையே கிடைக்காது. அங்கே 25 மூட்டை என்று, பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழே உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்காவிட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் எச்சரிக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் பற்றி முன்பே இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இருந்தும் தொடர்ந்து அதிகாரிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்ற உறுப்பினராகிய சீராமலு அவர்களுக்கு, "நங்கள் 6 ஏக்கர் 52 சென்ட் வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது, ஆகவே, 48 மூட்டைகள் கிடைக்கும் என்று நாங்கள் கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம், உங்கள் தேவைக்கு 20 மூட்டைகள் போக, பாக்கி 28 மூட்டைகளை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்காவிட்டால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்வோம் என்கிறார்கள்.

ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர். அவருடைய வீட்டில் இருப்பது 17 உருப் படிகள். அவருக்குக் கிடைக்கின்ற வருமானம் 28 மூட்டை. இப்படியிருக்க அரசாங்கத்திலிருந்து கணக்குப் போட்டிருப்பது 48 மூட்டை. இந்த நிலைமை நாட்டில் இருக்கலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் குறிப்பிடுகின்ற நெல்லைக் கொடுக்காவிட்டால் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். உணவுப் பொருட்களை எடுப்பது என்பது எண்ணியில் ஆர்டிக்கிள் சட்டத்தின்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்ற நடவடிக்கை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் போடப்பட்டு இப்போது மீண்டும் இங்கே வந்திருக்கிறது. ஆனால் பாதுகாப்புச் சட்டம் இதற்கு எப்படியும்

28th February 1966]

[திரு. செ. மாதவன்]

பொருந்தும் என்பதுதான் தெரியவில்லை. அங்கே இந்தியா பிரதம மந்திரியும், உள்துறை மந்திரியும், பாதுகாப்புச்சட்டம் நாட்டின்பாதுகாப்புக் காகவே பயன்படுத்தப்படும் என்று அறிக்கை விடுகின்றார்கள். அறிக்கை விடுகின்ற அதே நேரத்தில் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் அதே பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் படி கைது செய்யப்படுகின்றார். உண்மையாகவே பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் கொண்டு இருக்கும் கொள்கையையேதான் மாநில சர்க்கார் கொண்டிருக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் மாநில சர்க்கார் இதற்கு நேர்மாறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பாதுகாப்புச்சட்டம் அந்நியனை விரட்டுவதற்குத்தான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அந்நியனை விரட்டுவதற்குப் பயன்படுத்தவேண்டுமே தவிர, விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்துவதற்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள். திட்ட வேலைகளைப்பற்றி கண்காணிப்பு, அதிலுள்ள குறைபாடுகள், வீண் விரயச் செலவு இவைகளில் போதுமான கவனம் செலுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற குற்றச்சாட்டு. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களையும் தான் முழுக்க முழுக்க நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தான் முழுப்பொறுப்பையும் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி தடை படுவதற்கு மூல காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் திட்டங்களை ஒப்படைப்பதுதான். இதனால்தான் பலவிதமான ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஐாதி, கட்சி, கோஷ்டி இப்படிப்பட்ட பலவிதமான சிக்கல்கள் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் திட்டவேலைகளை ஒப்படைப்பது முற்றிலும் சரியல்ல என்பதை நான் தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். பி. டி. ஓ., கிராம சேவக்குகள் இவர்கள்தான் பஞ்சாயத்து யூனியனில் செயல்படுகின்ற அதிகாரிகள். இந்த அதிகாரிகள் அரசாங்கக் கடன்களை வசூலிப்பது, நன்கொடை வசூலிப்பது, இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்குத்தான் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மோசடி, கூட்டுக்கொள்ளை இவைதான் பெரும்பாலான கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் யார் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வெளியிட விரும்பவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து அருமையான ஒரு தத்துவத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். “கூட்டுறவு அமைப்பில் எனக்கு நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது” என்று அவர் சொன்னதில் நன்கு கவனம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதாவது கூட்டுறவு அமைப்பு விவசாய உற்பத்தியைக் குலைத்துவிடுகின்றது நாம் என்பதை நான் ஆதரிக்கின்றேன். இது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்து. நான் கேட்டுக்கொள்வது, திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களையே முழுக்க முழுக்க நம்பியிராமல், உயர்தர மட்டத்தில் ஒரு குழு அமைத்து, ஊழல்கள் ஏற்படாதவாறு எந்த மாதிரியான திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம் என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகச் செலவைப்பற்றி விரிவாக முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகச் செலவுக்கும் தேசிய வருமானத்திற்கும் பொருத்தம் இருக்கவேண்டும். இருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அகவிலைப்படியைப்பற்றிக் கூறும் பொழுது, விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அகவிலைப்படியை

[திரு. செ. மாதவன்]

[28th February 1966]

உயர்த்தும்போது, விலைவாசியும் உயருகிறது என்கின்ற கருத்தை நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னால் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் இதுனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அரசாங்க சிப்பந்திகளுடைய நிலைமை என்ன? இரண்டாம் திட்டத்தில் ஹோஸ்டெல் விலை 30 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டாம் திட்டத்தின் முடிவில் 35 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது, இதைக் காரணமாகச் சொல்லி அகவிலைப்படியைக் கொடுக்காமல் இருப்பது பொருத்தமா என்பதைச் சற்று ஆலோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இதற்கு மாறாக மாற்று யோசனைகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உபயோகிப்போர் கூட்டுறவு சங்கம் ஏற்படுத்தி நியாயமான விலைக்கு எல்லாப் பொருட்களையும் கொடுக்கலாம் என்று திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் இதற்கு ஏதாவது திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறதா? அரிசியை மட்டும்தான் கொடுக்கப்போகிறார்களா? அப்படியென்றால் மற்ற பொருட்களுக்கு என்ன செய்வது? அல்லது அதற்குப் பொருட்களும் நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் என்ன வழி இருக்கிறது? விலைவாசி உயர்வைப் பற்றியும் அகவிலையைப்பற்றியும் நிபுணர் குழு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சூசகமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். நிபுணர் குழு பரிசீலிக்கவேண்டும் என்றால், எப்போது பரிசீலிக்கப்போகிறார்கள்? அதற்கான குழு நியமித்தாய்விட்டதா? இதற்கு என்ன திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது? பொதுவாக விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எப்படியாவது ஒரு திட்டத்தைப் போடுவதற்குப் பரிசீலனை செய்தேயாகவேண்டும். அந்த முறையில் அகவிலைப்படியையும் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிகளின் முழு ஒத்துழைப்பு அடிக்கடி வேண்டப் படுகிறது, அத்தனை காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களாலும். ஆனால் எதிர்க்கட்சியினர் பலவழிகளிலும் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள்தான் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாட்டில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற பஞ்சத்திற்கும் பட்டினிக்கும், இன்னொரு பக்கத்தில் பணவீக்கத்திற்கும், அதன் காரணமாக ஏற்படுகின்ற பொருளாதார சீர் குலைவிற்கும் காரணமாக இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைப் போக்காமல் தொடர்ந்து இதே நிலைமையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அதைப் பொறுத்துக்கொள்கின்றவர்கள் அரசாங்க சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண ஏழை மக்களாக இருந்தாலும் சரி, இவர்கள் நீண்ட காலத்திற்குப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் பெரும் மக்கள் புரட்சி இந்த நாட்டை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்பதைக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு நாட்டில் ஏற்படுகின்ற பஞ்சம்தான் புரட்சிக்கு வித்தாக இருக்கும். இத்தனையும் வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் சோஷலிஸ சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று, சோஷலிஸத்தை விட்டுவிடுங்கள், அல்லது அதை நிலை நிறுத்துவதற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யுங்கள். இந்த இரண்டில் ஒன்றைச் செய்ய வழி வகை செய்யாத அரசாங்கம் இந்த நாட்டில் இருப்பதற்கு லாயக்கற்ற அரசாங்கம் என்பதைக் கூறி என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67 வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இதைப்பற்றி விமர்சிக்கும்போது, இதற்குக் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரத்தைப்பற்றி சந்தேகம் தெரிவிக்கப்பட்டது எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களால். “நாட்டில் உணவு உற்பத்தி 65 லட்சம் டன் என இருக்கிறது, 18 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுப்பதற்கு 61 லட்சம் டன் போதுமானது, அப்படியிருக்க இந்த அரசாங்கம் 7 அவுன்ஸ் எதற்காகக் கொடுக்கிறது” என்று மேலெழுந்தவாரியாக விமரிசனம் செய்தார். 7 அவுன்ஸ் அரிசி என்பது புன்செய் தானியம் சேர்க்கப்படாமல் கொடுக்கப்படுவது. 65 லட்சம் டன் என்று சொல்வதில் 35 லட்சம் டன் தான் அரிசி கிடைக்கிறது.

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

அதாவது உற்பத்தியாளருக்கு வேண்டிய அத்தனை செலவையும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 18 அவுன்ஸ் வீதம் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சொன்னதுபோல், 28 முட்டை நெல்லையும் கெடுபிடியாக வாங்கவில்லை. அவர்களுடைய செலவை யெல்லாம் நீக்கி, உபரியாக இருக்கின்ற தானியத்தைத்தான் அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்கின்றது. அந்த முறையில் கிடைக்கின்ற தானியத்தைக் கொடுக்கும்போது தான் 7 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கப் படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதில் சந்தேகம் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை; இதைப்பற்றிச் சரியாகப் படிக்காத குற்றம் தான்.

மற்றொன்று, இந்த அரசாங்கத்திற்கு சோஷலிஸ்ட் உபதேசம். இந்த அரசாங்கத்திற்கு சோஷலிஸ்ட் தத்துவத்தின்படித் தெரியவில்லை என்ற முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. வரியில்லாமல் அரசாங்கம் நடத்தினால் தான் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம், வரி போட்டு அரசாங்கம் நடத்தினால் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் அல்ல என்று விமரிசனம் செய்வது புதிதாக இருக்கின்றது. வரி போடாமல் அரசாங்கம் நடத்துவது கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கமே தவிர சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் அல்ல. சோஷலிஸ்ட் முறையில் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அதிகாரமே இல்லாத அளவில், ஆண்டான், ஆளப்படுபவன் என்கிற வித்தியாசம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும் என்பதுதான் லட்சியம். அதற்கான வழியில் இருப்பது சோஷலிஸ்ட் என்கிற லட்சியம். இதை சீக்கிரமாகக் கொண்டு வருவதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கம் நல்ல விதமாக சோஷலிஸ்ட் நடைமுறைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு என்னால் எவ்வளவோ சொல்ல முடியும். எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை நாம் சோஷலிஸ்ட் முறையில் தான் ஆக்கபூர்வமாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு நேர் மாறாக இருக்கின்ற வரியில்லாத ஒரு அரசாங்கத்தை, சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கம் என்று சொல்ல முடியாது; அது கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கமாகத்தான் இருக்கும், என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கு சோஷலிஸ்ட் இருக்கிறது இல்லையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று காலினால், சோஷலிஸ்ட் ஏற்படுத்துவதற்கான பல காரியங்களைப் பரக்கக் காணலாம் இந்த பட்ஜெட்டில் பெரிய தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள், கூட்டுறவு மூலமாக நடக்கின்ற தொழில்கள், உணவு உற்பத்தி, உணவு விநியோகம் இவை அத்தனையிலும் பங்கு கொள்ளுகின்ற அரசாங்கம் சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கமாக இல்லையென்று சொன்னால், வேறு எந்த அரசாங்கம் அவ்வாறு இருக்க முடியும்? போலீஸ் அரசாங்கமா நடக்கிறது? போலீஸ் அரசாங்கம் என்றால் திட்டமிட்டு, 188 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிப்பானேன்? 'வெல்ஃப்ரே ஸ்டேட்' ஆகவும், சோஷலிஸ்ட் அரசாங்கமாகவும் மலர் வேண்டிய ஒரு பெரிய போர்க்கை எடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாகத்தான் வர் வர் அதிகமாக வரியைப் போட வேண்டியிருக்கிறது; ஏராளமான பணத்தை மக்களுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது; உணவு உற்பத்தியிலிருந்து உணவு விநியோகம் வரையிலும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் சோஷலிஸ்ட் பாதையில் போகிறது என்பதற்கு இதைவிட அதிகமாக எடுத்துக் காட்டத் தேவை இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சோஷலிஸ்ட் தத்துவம் அடிப்படையானது தொழில் வளர்ச்சி. தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் சோஷலிஸ்ட் வர முடியாது. தொழில் வளர்ச்சிக்காக தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் எத்தனை நடவடிக்கைகள் எடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதை அண்மையில் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குந்தா திட்டத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது கூறியிருக்கிறார்கள். “பெர் கார்ட்டா கன்ஸம்ஷன் ஆப் எலெக்ட்ரிகலிடி 12 யூனிட்டிலிருந்து 100 யூனிட் அளவுக்குப் போயிருக்கிறது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்திற்குள்ளே 150 யூனிட் அளவுக்குப் போகும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு மின்சார வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மின்சார

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

வளர்ச்சியைப் பராமீட்டராகக் கொண்டு நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே நடக்கின்ற பெரிய தொழில் வளர்ச்சியை நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், நாம் உற்பத்திப் பெருக்கத்திலும், தொழில் வளர்ச்சியிலும் முன்னேற்றம் கண்டு, வேகமாக சோஷலிஸப் பாதையில் போகிறோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கின்ற இந்த வேகமான தொழில் வளர்ச்சி சில இக்கட்டான கட்டங்களில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. முதலாவது, ரிஸர்வ் பாங்க் க்ரெடிட் ஸ்க்விஸ். பணமும் கிடைக்கவில்லை. விலையும் குறைய வில்லை. இந்த நாட்டினுடைய பணப் புழக்கத்தைக் கண்ட்ரோல் செய்கின்ற அதிகாரம் ரிசர்வ் பாங்குக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பணம் கிடைக்காமல் இருப்பதற்கு அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்த நடவடிக்கையை எடுத்து வருகிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் கூறுகிற முக்கிய காரணம் என்ன? விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. ஜப்பான் முடலைய தேசங்களில் பாங்குகளில் இருக்கக்கூடிய டொபாஸிட் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு டொபாஸிட்டைப் பூரணமாகவும், அதற்கு மேல் கடன் வாங்க முடியுமானால் அதையும் பாங்கிக் கடன் வழங்குவது என்ற முறை இருந்து வருகிறது. வளர்ச்சிப் பற்றை பிரதேசங்களில் கூட இன்னும் அந்த முறை கையாளப் பட்டு வருகிறது. ஆனால், நம்முடைய நாட்டில் உள்ள பாங்குகள் டொபாஸிட் தொகையில் 30 சத வீதத்தைப் பணமாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற விதியை ரிசர்வ் பாங்க் விதித்திருக்கிறது. முதலில் அது 20 சத வீதம் என்று ஆரம்பித்து, பிறகு, 25 சத வீதமாக உயர்ந்து, இப்பொழுது 28 சத வீத அளவு வந்து இனி 30 சத வீதமாகக் கூட வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவிற்கு நிலைமை வந்திருக்கிறது. இதிலே என்ன கஷ்டம் என்றால், எப்போதுமே பாங்குகள் தங்களிடம் இருக்கும் பண வசதியைப் பூரணமாக உபயோகித்துக்கொள்ள முடியாது. வீஸன் காலமும் இருக்கிறது; வீஸன் அல்லாத காலங்களும் இருக்கின்றன. வீஸன் காலத்தில், இருக்கும் பணத்தைப் பூராவும் கொடுக்க வேண்டும். வீஸன் அல்லாத காலத்தில் பணம் பூராவும் பாங்குக்கு வந்து விடும். ஆனால், இன்றைக்கு ரிசர்வ் பாங்க் கண்ட்ரோல் பிரகாரம், வீஸன் இருக்கிற காலத்திலும் சரி, வீஸன் அல்லாத காலத்திலும் சரி, 30 சத வீதம் டொபாஸிட்டைப் பணமாகப் பாங்குகள் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு 100 ரூபாய் ஒரு பாங்கில் டொபாஸிட் இருந்தால், அதில் 30 ரூபாயைப் பாங்க் தன் கையில் ரொக்கமாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். பாங்கி 70 ரூபாயைத்தான் லேவா தேவி பண்ண வேண்டும். ரிசர்வ் பாங்க் வைத்திருக்கும் இந்த விதியை அமுல் நடத்துவதன் காரணமாக உண்மையிலேயே கிட்டத்தட்ட 40 சத வீதம், 45 சத வீதம்தான் பணப் புழக்கத்தில் இருக்கிறது. இது வளர்ந்து வருகிற திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில்—தொழில் வளர்ச்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதை இரண்டு வருஷ அனுபவத்தில் நாம் பார்க்கிறோம்.

இன்று பெரிய தொழிற்சாலை நடத்துகிறவர்கள் புதிய புதிய தொழில்களை நடத்த முன்வருவதில்லை. ஏற்கனவே நடக்கும் தொழில்களுக்கே பண வசதி வேண்டும் என்று சர்க்காரைக்கூட அணுக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஸ்பின்னிங் மில்களை எடுத்துக்கொண்டால், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு, அவர்களிடம் நாலேந்து மாத உற்பத்தி அவர்கள் கையில் தேங்கிப் போய்விட்டது. ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து பணம் கிடைக்கவில்லை. சர்க்காரைப் பார்த்து, “நீங்கள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா” என்று கேட்கக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பெரிய தொழில்கள் என்றால் ஸ்பின்னிங் மில்லைத்தான் சொல்ல வேண்டும். ஸ்பின்னிங் மில் வைத்து நடத்துகிறவர்கள் கூட, பருத்தி வாங்கி, வைத்திருப்பதற்கோ, அல்லது நூல் தேக்கம் ஏற்பட்டால் அந்த நிலையைக் கடந்து செல்வதற்கோ கடன் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். “மின்சார வெட்டு” வந்ததை அவர்கள் வாப்பிரசாதமாகக் கருதியிருப்பார்கள். மின்சார வெட்டு வந்திருக்கவில்லையென்றால், அவர்கள் தொழிலை நடத்தத் திக்குமுக்காடியிருப்பார்கள். ஆகவே, பெரிய

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

அளவிற்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். என்று சொல்லும் போது, ரிசர்வ் பாங்க் க்ரெடிட் ஸ்கீம்ஸ் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கிறது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதிலே ஒரு பரிசீலனை செய்து, அதற்குரிய 'ரெகமெண்டேஷனை' மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ரிசர்வ் பாங்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது 'டிரெஸ்ட் கண்டிஷன்' காரணமாக, மழையின்மை காரணமாக உற்பத்தி பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 61 லட்சம் டன் உற்பத்தியில், மழையின்மை காரணமாக 10 லட்சம் டன் வரையில் ஸ்லாஷ் டௌன் ஆகும் என்று முதலில் அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் சென்ற வருஷம் மழையின்மை காரணமாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட ஜில்லா எங்கள் ஜில்லாதான். இந்தியா பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, பல பகுதிகள் மழையின்மையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமானால், அதற்கு அன்னியச் செலாவணி வசதி குறைவாக இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினாலே எவ்வளவு தூரம் அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சி தடைப்படும், இந்தச் சிக்கல்களை எப்படி நீக்குவது என்பதைப் பரிசீலனை செய்வது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாக இருக்க வேண்டும். இம்போர்ட் ரெஸ்ட்ரிக்டிஷன் இருக்கிறது; அன்னியச் செலாவணி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது; ஆகவே, கடன் வாங்காமல் முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் அங்கத் தினராக இருந்து, சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்க மந்திரியாக இருக்கும் திரு. அசோக் மேதா அவர்கள் "கடன் வாங்காமல் முடியாது" என்று சமீபத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள்.—பத்து வருடங்களாகக் கடன் தானாக வந்தது! இப்பொழுது நாம் கேட்கிறோம்—கடன் வாங்காமல் முடியாது என்று சொல்லும்போது, நாம் கடன் கேட்டால் கடன் கிடைக்க முடியும் என்ற நிர்ணயம் இல்லை. எங்கே கடன் கிடைக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து, கிடைக்கக்கூடிய கடன்களை 'பூல்' செய்து, அதைச் சீக்கிரமாகக் கிடைக்கும் படியாக வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் இப்பொழுது இருக்கும் தொழில் வளர்ச்சி தொடர்ந்து செயல்பட முடியும். இல்லையென்றால் தொழில் வளர்ச்சி தடைப்படும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கனவேயே வெகு வேகமாகத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதால், நாம் இதில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்பதை மாத்திரம் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் என்னெய் வித்துக்கள் போன்றவற்றின் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு அண்டை நாடான சிலோனோடு நாம் ட்ரேட் அகரிமென்ட் மூலமாகப் பண்டமாற்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டோம். அவர்கள் வெங்காயம், வத்தல் போன்ற சரக்குகளுக்கு நம் நாட்டை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். இன்று சர்வதேச அரங்கில் மற்ற நாட்டினரைவிடக் குறைவான விலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இந்த நாட்டுக்குத்தான் இருக்கிறது. கொழும்புக்குச் சாமான்களை ஏற்றுச் செல்வதற்கான டரான்ஸ்போர்ட் கால்டும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களிடம் இருக்கும் கொப்பரையை நாம் ஏராளமாக இறக்குமதி செய்யலாம். கொழும்பு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அட்வர்ஸ் ட்ரேட் பாலன்ஸ் அவர்களுக்குத்தான் ஜாஸ்தி இருக்கிறது. எப்பொழுதும் அவர்கள்தான் அதிக இறக்குமதி செய்கிறார்கள். ஆகவே, அட்வர்ஸ் பாலன்ஸை என்னெய் வித்துக்களை நாம் இறக்குமதி செய்வதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அவர்களிடம் இருக்கும் பாலன்ஸை ஸ்டர்லிங்காக நமக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்கலாம். ஆனால், அது முடியாது. ஏனெனில் அந்த அளவிற்கு அந்தத் தேசத்திலே அட்வர்ஸ் ட்ரேட் பாலன்ஸ் இருக்கிறது. ஷார்ட் டர்ம், லாங் டர்ம் எதுவாக இருந்தாலும், நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை பதினைந்து வருஷம் கழித்துக் கொடு என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. பதினைந்து வருஷம் கழித்துக் கொடு என்று சொல்வதைவிட அந்த நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோமானால்,—பண்டமாற்று விதிப் பிரகாரம்—நாம் என்னெய் வித்துக்களைத் தருவீர்ப்பதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட ட்ரேட் அகரிமென்டிடில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. எ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

அது போதாது. 15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு டீரேட் அக்ரிமென்ட் செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தென்னாட்டில் உள்ளவர்கள் தான் இதிலே அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் இந்தச் சட்டசபை முன்னால் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்கு இதை நான் கொண்டு வருகின்றேன்.

10-30
a.m.

நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மிகப் பெரிய பங்கை இப்போது உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கி வைத்திருப்பதில் இருந்து இந்தச் சர்க்கார் அதன் அவசியத்தை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உணவு உற்பத்திக்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது, அதை வரவேற்கிறோம்.

உணவு உற்பத்திப் பெருக்குக்குத் தடையாக இருப்பது லாண்டு டென்யூர்-நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்படாதது தான். நாம் அநேக சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் டெம்பிள் லாண்டு, மட் லாண்டு என்று எடுத்துக் கொண்டால் இடைக் குத்தகைக்காரன் இன்று டெனண்டாக இருக்கிறான். 200 ஏக்கரா, 300 ஏக்கரா என்று அவன் எடுத்துக்கொள்வது—உழுகின்றவன் வேறு. இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து பரம்னென்ட் லாண்டு டென்யூர் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இதில் காலதாமதம் செய்வது உற்பத்தியைப் பாதிக்கும். ரெவின்யூ அமைச்சர் கூட இது பற்றி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக சமீபத்தில் குறிப்பிட்டார். நல்ல முறையில் அதைச் சீக்கிரம் கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்து, 2½ லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று பட்ஜெட்டில் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். அதோடு உணவு உற்பத்தி என்றால் நாம் அரிசி உற்பத்தியில் தான் அதிகம் கவனம் செலுத்துகிறோம். புதுப்புது கிணறு எடுப்பது, எ.டி.டி. 27 போன்ற கலப்பு விதைகளைக் கண்டுபிடிப்பது இவை எல்லாம் அவசியம் தான். இது போல புஞ்சை தானியத்தைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. புஞ்சைப் பயிர் வைக்கக் கூடிய நிலப்பரப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. புஞ்சை தானியங்களுக்கும் இந்த நாட்டில் கிராக்கி இருக்கிறது. அவை ஒன்றும் கேட்பாரற்றுக் கிடக்க வில்லை. இன்றைக்கு அத்துறையில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தினால் புஞ்சை தானிய விளைவை இரட்டிப்பாக்க முடியும். ஆகவே நெல்லுக்கு மட்டும் அல்ல, புஞ்சை தானியத்திற்கும் போதுமான கவனம் எடுத்துக் கொண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாரஸ்ட் லாண்டு என்று ஒதுக்கி வைத்திருப்பதைப் பற்றிக் கூட மரக்காணம் அருகில் உள்ளது பற்றி இங்கே ஒரு கேள்வி கேட்கப் பட்டது. காட்டு வளர்ச்சிக்குப் பயன் அளிக்கக்கூடிய நிலத்தை அவ்வாறு ஒதுக்கி வைப்பதைப் பற்றி கவலையில்லை. சாலிக்குளம் என்று ஒட்ட தாரம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அங்கே கிட்டத்தட்ட நானூறு ஏக்கராவளவு மேல் நல்ல வெட் லாண்டு உரிய நிலம் இருக்கிறது. பாஞ்சாலங் குறிச்சி கட்டபொம்மன் வம்சாவழியினர் பயிர்நீடு வந்தார்கள். அந்த 200 குடும்பங்களுக்கும் தலைக்கு 5 ஏக்கரா என்று கொடுத்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாங்கள் ரெப்ரசெண்டேஷன் கொடுத்தோம். அப்படிக் கொடுத்த காரணமோ என்னமோ அவற்றை பாரஸ்ட் லாண்டு என்று ரிசர்வ் செய்து விட்டார்கள். ஆனால் அங்கே இது வரை காடு ஒன்றும் வளரவில்லை. இதைப்பற்றி சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கிடக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். காடு குறைவாக நமக்கு இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். அதற்காக காட்டை வளர்க்க முடியாத இடங்களில் எல்லாம் நிலத்தை ரிசர்வ் செய்து வைத்துவிடுவது சரியல்ல. எந்த எந்தத் தொகுதியில், எந்த எந்தப் பகுதியில் இப்படி ரிசர்வ் பாரஸ்ட் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் சர்வே எடுத்து அந்த வெட் லாண்டுகளில் புஞ்சைப் பயிர்களையாவது அதிகமாக வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வீர பாண்டிய கட்டபொம்மன் என்று பேசும்போது நாம் உணர்ச்சி பெறுகிறோம். அந்தப்

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

பரம்பரையில் வந்தவர்கள் பலர் நாடு மாறி விட்டார்கள். இருக்கக்கூடிய 200 குடும்பங்களுக்கு பாஞ்சாலங்குறிச்சியில் வாழ்வளிக்க வேண்டியது நம் கடமை. காட்டு இலாகாவுக்குப் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கும் சாலிக்குளம் பகுதியில் உள்ன பூமியை தலைக்கு 5 ஏக்கராக அங்கே கொடுப்பதன் மூலம் நம்மால் அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க முடியும். ஆகவே இதுபற்றியும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, ஏராளமான கடன் வசதிகளை நாம் இப்போது ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்கிறோம். இந்த வருஷத்தில் கடனை கொடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற அளவுக்கு நீண்ட கால, குறுகிய காலக் கடன் அளிக்க வசதி செய்யவில்லை. “50 கோடி கொடுத்தாகிவிட்டது. நீங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. அதனால் உங்களுக்குக் கடன் இல்லை” என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவது சரியல்ல. நாமும் கடன் கொடுக்காமல், அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனத்தினிடத்திலும் பணம் இல்லாத நிலைமையை உண்டாக்கி விடுவது, விவசாய உற்பத்திக்கு அனுசூலமாயிராது.

இன்னொன்று. நிலவரியைக்கூட நாம் அதிகமாக வசூல் செய்கிறோம். அதுவும் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். நிலவரியில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய பணத்தைப் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி அந்தப் பணம் பஞ்சாயத்துக்கள் எத்தனை வசூல் செய்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இது தரப்பம் என்று சொல்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்று பஞ்சாயத்துக்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். வெட் லாண்டுக்கு ஏக்கருக்கு 60 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வரி வருகிறது. ஒரு ஏக்கர், 1 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கு என்ன வருமானம் வரும் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு போக நஞ்சையாக இருக்கலாம். மழையையே எதிர்நோக்கியுள்ள பூமியாக இருக்கலாம். அவர்களுக்கு எல்லாம் இது ஒரு பெரிய சுமையாக இருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஆண்டு 35 கோடி என்றால் இவ்வாண்டு 45 கோடி வந்திருக்கிறது. மோட்டார் டாக்ஸை எடுத்துக்கொண்டால் 7 கோடியாக இருந்தது இன்று 14 கோடியாக வந்திருக்கிறது. சென்டிர்ல் எக்ஸைஸ் டாக்ஸ் மூலம் 27 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருகிறது. இப்படிப் பட்ட நேரத்தில் ஒரு ஏக்கரா, 1 ஏக்கரா வைத்திருக்கிறவர்களுக்காவது வரி விலக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா என்பதை நாம் பரிசீலிக்கவேண்டும். (எதிர்க்கட்சியினர் சிலர், “நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்” என்றார்கள்) நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் சந்தோஷம். அதற்காக நான் அதை வற்புறுத்திச் சொல்லக்கூடாது என்று இல்லை. ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா உள்ளவர்களுக்கு கண்டிப்பாக வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வது நில உடைமையை ஆதரிப்பதாக இருக்கும் என்று நினைக்கக்கூடாது. பூராவும் சர்க்கார் உடைமையாகவே இருக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. இன்றைக்கு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்பது குருவி தலையில் பணங்காயை வைத்தாற்போல விவசாய மக்களைத் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது. வினையாமல் போகிற காலமும் உண்டு. அதுவும் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து கடந்த 5 வருஷத்திற்கும் கட்டு என்று 300, 400 என்றால் அவர்கள் மிகவும் துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே உண்மையில் இதைப் பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு சிறிய நிலச்சவான்தார்களுக்கு உதவி அளிக்கலாம் என்று பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்காக மீன் வளத்தை அதிகப் படுத்த பாப்லோ உற்பாட்டுக்கு 90 லட்சம்—ஒரு கோடி அளவில்—ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுகூட 30 மைல் தூரத்தான் போகும். கட்டுராம் கூட 30 மைல் போகிறது. இதில் இவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறபோது டிப் சி. பிஷ்ஷிங் பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப் பொறுத்தவரையில் முதல் கட்டமாக டிப் சி. பிஷ்ஷிங் ஏற்பாடு செய்தால் உதவிகளாக இருக்கும். வரியற்ற சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற முயற்சிகளில், இன்றைக்கு ஒவ்வொன்றாக கார்ப்பொரேஷனாக ஆக்கிக்

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

கொண்டு வருகிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்பொரேஷன், பெரிய வருவாயைத் தரும் என்று இந்த பட்ஜெட்டில் எதிர்பார்த்தேன். ஒன்றையும் காணோம். தனியாக கார்ப்பொரேஷனை ஏற்படுத்தினால் அதன் வருவாய் குறிக்க முடியாததான். எலக்டிரிசிட்டி போர்டை எடுத்துக்கொண்டால் 8 கோடி ரூபாய், 9 கோடி ரூபாய் என்று வருவாய் எதிர்பார்க்கிறோம். அதேபோல் இந்த ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷனிலும் வருவாய் எதிர்பார்க்கமுடியும் என்று நினைக்கிறேன். இண்டஸ்ட்ரீயல் டெவலப்மெண்ட் பாங்க் என்று மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மாநில சர்க்காரும் அதை அனுசரித்து அதே மாதிரி ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது பாங்குகளிலே டெபாசிட்டுகள் குறைந்து வருகிறது. பாங்குகளின் பாலன்ஸ் ஷீட்டை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், வருமானம் முன்பு எத்து அளவு இருந்ததோ அதே அளவுதான் சென்ற ஆண்டு இருந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இருந்த அளவுதான் இந்த ஆண்டும் இருக்கிறது. ஆனால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் வருமானம் கூடிக்கொண்டே போயிருக்கிறது. டெபாசிட்டுகளும் கூடிக்கொண்டே போயிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது டெபாசிட்டுகளும் கூடாமல், வருமானமும் கூடாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே புதிய புதிய பாங்குகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டே போனால் அது எவ்வளவு தூரம் சக்ஸஸ்ஃபுல் ஆக இருக்குமென்பது தெரியவில்லை. இப்பொழுது அரசாங்கம் எல்லாக் கடன்களுக்கும் கியாரண்டி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன், எலக்டிரிசிட்டி போர்டு கடன், கோவாப்பேட்டில் பாங்குகளுக்கு உண்டான கியாரண்டி இவை எல்லாவற்றிற்கும் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கியாரண்டி கொடுத்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறது. இதன் காரணமாக ஏராளமான டெபாசிட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஃபர்தர் டெபாசிட்டு வராமல் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், இண்டஸ்ட்ரீயலிஸ்ட்களிடம்—பணம் இல்லையா என்று கேட்டால் அவர்கள் சரப்பளஸ் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளிடத்தில் கேட்டால் சேமிப்பு இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். முன்பெல்லாம் கிராமங்களில் பாங்குகளைத் துவக்கினால் பணம் வந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு அந்தச் சூழ்நிலை இல்லை. கிராமங்களில் பணம் இல்லை, ஞரல் சேவிங்ஸ் டெபாசிட்டு எல்லாம் குறைந்துக் கொண்டதான் வருகிறது. இந்த நிலைமையைப் பரிசீலித்து, டெபாசிட்டுக்கு ரேட்டை அதிகமாக்கி ஊக்குவித்தால்தான் வருமானம் வரும். இப்பொழுது ஜாயின்ட் ஸ்டாக் பாங்குகளில் எல்லாம் 7 அல்லது 7½ சதவீதம் கொடுக்கிறார்கள். அதை 9 சதவீதமாகக் கூட்டினால் பணம் வரலாம் என்று நினைக்கின்றேன். இல்லையென்றால் பாங்குகளில் டெபாசிட்டு பண்ணுவதற்குப் பதிலாக கிராம மக்கள் அந்தத் தொகையை ஏதாவது ஒரு சாமானில் போட்டு விடுகிறார்கள். அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானம் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே தற்போதுள்ள, இண்டஸ்ட்ரீ ரேட் ஊக்குவிப்பதாக இல்லை. அதனால் பணத்தைப் போடுவதற்குப் பதிலாக பருத்திக்கொட்டை போன்றவைகளை வாங்கி வைத்தால் மிச்சம் கிடைக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, வட்டி விகிதாச்சாரத்தைத் திருத்தியமைக்கவேண்டும். இந்த டெவலப்மெண்ட் பாங்க் கார்ப்பொரேஷன் அமைக்கின்ற இந்த நேரத்தில் வட்டி விகிதாச்சாரத்தைக் கூட்டி அமைத்துக்கொடுத்தால்தான் ஃபர்தர் டெபாசிட்டு நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்திக்காக இப்பொழுது ஒரு பெரிய வேலையில் இறங்கி ஒரு வருஷமாக அதை நல்ல முறையிலே இயக்கி வருவதற்காக இந்த அரசாங்கம் பாராட்டுதற்குரியது. உணவுக் கண்ட்ரோல், உணவு விநியோகம் இந்த இரண்டை எடுத்துக்கொண்டாலே பிளாக் மார்க்கெட் இருக்கத்தான் செய்யும். இப்பொழுது உணவு விநியோகம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் மக்களுக்கு 8 லட்சம் டன் உணவு விநியோகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. ஒரு லட்சம் டன் இல்லை, 50 ஆயிரம் டன் இல்லை, 8 லட்சம் டன் அளவில் விநியோகத்தை கண்ட்ரோல் வீலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்து வருகிறது. கூடிய விரைவில் இந்த 8 லட்சத்தைப் பத்து லட்சமாக்கலாம். இன்றைக்கு

28th February 1966]

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

இருக்கிற நிலைமை அட்வர்ஸ் ஆக இருக்கலாம். ரொக்க வசதி பாதிக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கலாம். வேல் அன்ட் மீன்ஸ் இப்பொழுது, 40 லட்சம் தான் இருக்கிறது. இந்த உணவு விநியோகத்திலே இன்றைக்கு 25 கோடி ரூபாய் வரை முடக்க வேண்டியிருக்கிறது. விநியோகத்திலேயே நம்முடைய பணம் பூராவும், நம்முடைய காலம் பூராவும் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம். நம்முடைய அரசாங்கம் 1½ வருஷத்திற்குள் 25 கோடி ரூபாய் அளவில் விநியோகப் பொறுப்பை ஏற்றிருப்பது ஒரு பெரிய பொறுப்பு. இவ்வளவு பெரிய அளவில் 8 லட்சம் டன் உணவு விநியோகம் செய்தாலும்கூட உற்பத்தியாளர்களுக்கு குறைபாடு இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய விலை கிடைக்கிறது. ஆனால் இன்று இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்துவைத்துப் பேசியவர் ஏதோ வழிப்பறி போவதுபோல் கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுமாதிரி 2, 3 இன்சிடன்ட்ஸ் இருக்கலாம்; அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் வரம்பு மீறுதல் இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்காக அவ்வளவும் தப்பு என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதை ஏன் நடத்துகிறார்கள் என்று கேட்பதும் நியாயமல்ல. அரசாங்கம் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது, அதற்காக அதிகாரிகள் வழிப்பறிபோல் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சுற்றுப்பயண திட்டத்திலே இதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கங்கே செல்லும்பொழுது, கிராமங்களிலே அவர்களுக்கு லெவி எந்த அளவுக்குக் போடப்பட்டது, வாங்கியது எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) இதற்கு அமைச்சர் தலைமறைவாகப் போகவேண்டுமென்பதில்லை. (குறுக்கீடு) இப்பொழுது மாறுவேடம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் தமிழில் மாற்றிச் சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நாங்கள் 150 பேர்கள் இருக்கிறோம். தேர்தல் வந்தால்கூட நாங்கள்தான் வரப்போகிறோம். மந்திரி சபை அமைக்கப்போகிறோம். எக்ஸஸ் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஒன்றிரண்டு இருக்கத்தான் செய்யும். வசதியிருக்கிறவர்களுடத்தில் சென்று மிரட்டமாட்டார்கள். வசதியில்லாதவர்களுடத்தில் சென்று மிரட்டுவது சாதாரணமானதுதான். ஆகவே இந்த அப்யூஸஸ்கூட, ஒன்றிரண்டு அப்யூஸ்கள் கூட இல்லாத அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வகையிலே அப்யூஸஸே இல்லாத அளவுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்ற புகார்கள் கூட மறைந்துவிடும். இதிலே சொல்லப்படுகின்ற குற்றம், உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதை மட்டும் வாங்குவதை விட்டுவிட்டு அவர்கள் உபயோகத்திற்கு வைத்திருப்பதைக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதான். இந்த முறை எதிர்காலத்தில் சிறப்பாகவும், திறமையாகவும் நடைபெறவேண்டுமென்பதால், இந்தக் கொள்கையை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த, இப்பொழுதே இதில் கண்காணிப்பு அவசியமானது, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். அங்கே 1½ வருஷ காலமாக நெல் வீட்டிற்கு வருவதில்லை. தீர்வையைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் இன்னும் செண்டா நடவெயில்லை. (குறுக்கீடு) நடப்பாகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் பகுதியில் நட்டுவிட்டார்களோ என்னமோ? அதனால் மே மாதத்திற்குள் இந்தத் தீர்வையை வாங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு முன்னால் எவ்வளவு தூரம் வசதியுள்ளவர்களிடமிருந்து வாங்க முடியுமோ அதை வாங்கட்டும். வசதியில்லாத, இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறிய விவசாயிகளுக்கு நிலவரி வஜாகூடச் செய்து விடலாம். அவ்வாறு வரி வஜா செய்யும் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும் வரையில் வரி வசூல் கெடுபிடி இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். சில இடத்தில் ஜப்திக்கு கூட ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஜப்தி செய்வதற்கு அவன் வீட்டில் என்ன இருக்கும்? ஆள்தான் இருப்பான். ஆனாலும் அவன்

[திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு]

[28th February 1966]

மானத்திற்கு அஞ்சுகிறான். அவன் வீட்டிற்கு ஒன்றியமில்லாவிட்டாலும் தன் வீட்டுக்கு ஜப்பதி என்று சொன்னால் அதை அவமானமாகக் கருதுகிறான். அந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்க அதற்குரிய உத்தரவுகளை ஜில்லா ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

தாம்பிரபரணி சிஸ்டத்தில் குறைவாகத் தண்ணீரை உபயோகப் படுத்தி நிறைய ஏக்கரேஜை எப்படி விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்பதற்காக ஸ்லூயிஸ் போட்டு, சானல்ஸ் மாற்றப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு பட்ஜெட்டில் ஏதாவது புரொவிஷன்ஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். என் கண்ணில் ஒன்றும் தட்டுப்படவில்லை. தாம்பிரபரணி சிஸ்டத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கரேஜ் இருக்கிறது. அதோடு 20 ஆயிரம் ஏக்கர் வரை “அன்லாபுல் கல்டிவேஷன்” இருக்கிறது. ஆகவே, தண்ணீர் இருக்கும் காலங்களில் 1,20,000 ஏக்கர் விளைந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது அங்கு ஏற்காக எக்ஸஸ் வாட்டர் ரேட் போட வேண்டும்? இது எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாக ஆகும்? இதைப் பற்றி இதுவரை இரண்டு முறை கான்பரன்ஸ் போட்டார்கள். உந்துதலை அமைச்சர் அவர்கள் மராமத்துத்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு கான்பரன்ஸ் நடந்தது. ஆனால் இதுவரை வாட்டர் ரேட் பிரச்சினை தீர்ந்தபாடில்ல. இதிலே சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தாம்பிரபரணி சிஸ்டத்தை, ரீ-மாடலிங் செய்வதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்பதற்கில்லை. இது வரி இல்லாத பட்ஜெட் என்று சொல்லப்படுகிறது. 1965-ம் ஆண்டு நவம்பரில் போடப்பட்ட வரிகள் எல்லாம் வரிகள் இல்லையா? குறிப்பாக, விவசாய மக்கள்மீது போடக்கூடிய வரிகளை எல்லாம் போட்டு விட்டு 1966-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் வரியே போடவில்லை என்று பிரமாதமாகத் தாங்கள் தயாரித்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சொல்வது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்க விஷயமாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு நீங்கள் தேர்தலில் மக்களைச் சந்திக்கிற ஆண்டு. அவ்வாறு மக்களைச் சந்திக்கிறபோது வரியைப் போட்டு விட்டுச் சந்திக்கப் போகிறீர்களோ என்று நீனைத்தேன். இப்போது வரி போடாதது போல் இனிமேல் வரியே போடமாட்டார்கள் என்று திரு. வீரபாகு அவர்கள் மனதார நம்புகிறாரா? அந்தத் தைரியம் இருக்கிறதா? மத்திய சர்க்கார் என்ன வரி போடப்போகிறது என்பது இன்றைக்குத் தெரியும். அதிலே இங்குள்ளவர்களுக்குப் பங்கு வரப்போகிறது.

பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு முடிந்து ஒரு மாதமாகப் படைகள் வாபஸ் பெறப்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகளுக்கு 1965 நவம்பரில் வரிகள் போடப்பட்டபோது “இது யுத்த கால வரி, என்ன செய்வது, தேவை இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். படைகளை வாபஸ் வாங்கினாலும் ஏன் விவசாய வரியை வாபஸ் வாங்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மதிப்புக்குரிய வீரபாகு அவர்கள் பேசும்போது ஆரம்பத்தில் சுத்தமான காங்கிரஸ்காரர் மாதிரிப் பேசினார். வர வர எதிர்க்கட்சியினரின் குரலிலே, சுதந்திராக் கட்சி மாதிரியே பேசினார்கள். நான் என்ன பேச வேண்டுமென்று நீனைத்தேனே அதையெல்லாம் கிட்டத்தட்டச் சொல்லி விட்டார்கள். விவசாயப் பிரச்சினையைப் பற்றியல்லாம் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டு காலமாக என்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இந்த ஆண்டு பஞ்சம் வரப் போகிறது, உணவுப் பஞ்சம் வரப் போகிறது, என்ன நடக்கும் என்று சொல்ல முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் பல தொந்தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

28th February 1966]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசாங்கத்திடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? இந்த உணவுப் பிரச்சனைக்குக் காரணமே இந்த அரசாங்கம்தான். அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களாலும் கொள்கையாலுந்தான் இவ்வளவு பெரிய பஞ்சம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். திரு வீரபாகு அவர்கள் பேசும்போது இந்த ஆண்டு மழை பெய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய விவசாயிகள் இயற்கையை நம்பித்தான் இருக்க வேண்டுமா? அரசாங்கத்தை நம்பி இருக்க வேண்டாமா? கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று நவம்பரில் சொல்லப்பட்டது. இராமநாதபுரத்தில் 8,000 கிணறுகளும், மதுரையில் 8,000 கிணறுகளும் வெட்டுவதற்குப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு அலாட்மென்ட் இன்னும் வரவில்லை என்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்போது உறுதிமொழி கொடுத்தார்களே, அதைச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மந்திரிசபை ராஜீனாமாச் செய்ய வேண்டும். இராமநாதபுரம் டெவலப்மென்ட் கூட்டத்தில் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுப்பதற்கான பணம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வரட்சியான காலத்தில் சாங்ஷன் செய்தால் கிணறு தோண்டலாம். விவசாய உற்பத்தி பெருகவும் வழி ஏற்படும். அதன் பலன் மக்களுக்கும் கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது பணம் இல்லை. மூன்று பெரிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டாயிற்று. அவற்றிலே விவசாயத்திற்காக முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அகில இந்திய ரீதியில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 620 கோடி ரூபாய், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 630 கோடி ரூபாய், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,218 கோடி ரூபாய் விவசாயத்திற்காகச் செலவுரிக்கப்பட்டது. முதலாவதிலே 65 லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதற்காக 300 கோடி ரூபாய் செலவுரிக்கப்பட்டது. இரண்டாவதிலே, 420 கோடி ரூபாய் 52 லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுவதற்காகச் செலவுரிக்கப்பட்டது. மூன்றாவதில் 62 லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற 640 கோடி ரூபாய் செலவுரிக்கப்பட்டது. எங்கே அதன் பலன்? பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினோம் என்று சொல்கிறார்கள். வைகை அணைக்கட்டில் தண்ணீர் இல்லையென்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது இன்னும் பத்து வருஷத்தில் மணல் மேலி அணைக்கட்டே இல்லாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். அடிக்கடி அதிகாரிகள் அணைக்கட்டைப் பார்க்கிறார்கள். தூர்ந்து விட்டால் தண்ணீர் குறைந்து விடுகிறது. அது அவர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டுத்தானே! அதைப் பார்த்து, பரிசீலித்துச் செய்திருக்கக் கூடாதா?

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது இந்தப் பதினெட்டு வருஷ ஆட்சியில் அபிவிருத்தி எங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது? சோற்றுக்காக ரோட்டில் திரிகிறார்கள். இதுதான் அபிவிருத்தி. இதுதான் ஜனநாயக சோஷலிஸம், சமத்துவம். விவசாயிகள் மண்ணெண்ணெய்க் கார்ட்டை வைத்துக்கொண்டு அலைகிறார்கள். மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான போது கொடுக்கப்படுவதில்லை. மழை இல்லாத காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் தேவை. அப்போது மழை பெய்யாததால் மின்சாரம் “கட்” ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். (கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் :—விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரை மின்சார வெட்டு கிடை யாது). அமைச்சர்கள் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லுகின்ற பதிலுக்கும் வெளியே உள்ள அனுபவத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. கொள்முதல் செய்வதைப் பொறுத்து விவசாயிகள் எப்போது மனமுவந்து மீதியுள்ள நெல்லைக் கொடுக்கிறார்களோ அப்போதுதான் வாங்கிக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர அந்த நிலைமை இல்லை. இதைப் பற்றி மதிப்புக் குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் கூறியதில் தவறு இல்லை.

விவசாயிகள் என்ன எடுப்பார்க்கைப்பிள்ளைகளா? போலீஸை வைத்து அவர்களை மிரட்டுகிறார்கள். அதனால் பத்து மூட்டை வருமா? கட்டாயக் கொள்முதல் திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்க வேண்டும். நான்கு மூட்டைகள் கூட வரவில்லை. தேவைதான், மறுக்கவில்லை. விவசாயிகள் தங்கள் கொள்கைகளை நீண்ட நாட்கள் சேமித்து வைக்க முடி

11-00
a.m.

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[28th February 1966]

யாது. விவசாயிகளுக்கு மட்டும் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாடு என்று நான் கேட்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். அவர்கள் இன்று அஸ்திவாரம் இல்லாமல் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்டத்திற்கு நல்ல அஸ்திவாரம் இல்லாவிட்டால் அந்தக் கட்டத்தில் விரிசல் ஏற்பட்டு விடும். அதேபோன்று விவசாயிகள் இன்று நொந்து கிடக்குகிறார்கள். புயலால், பூச்சித் தொந்தரவினால், வெள்ளத்தால், மழையின்மையினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி எல்லாம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். அது போதுமா? இதே சட்ட மன்றத்தில் நான் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது மட்டும் போதாது. அவர்களுக்குப் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமல் செய்யவேண்டுமென்று நான் பல முறை இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு விளைச்சல் இல்லை. அடுத்த ஆண்டு அவர்கள் உழுவதற்கு முடியாது. பூச்சித் தொல்லை இருக்கிறது. மருந்துகூட அடிக்க முடியாத நிலை 67-ல் நிச்சயமாக வரும். ஏர் முனை, ஏர் முனை என்று சொல்கிறார்கள், ஏர் முனை விழா என்று சொல்கிறார்கள். ஆக, நான் வற்புறுத்த விரும்புவது விவசாயிகளுக்குப் பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நிச்சயமாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு விளைச்சல் இல்லை. ஆனால் கட்டாயமாக வசூல் செய்கிறார்கள். அவர்களால் நில வரி கொடுக்க முடியவில்லை. 1938-ம் ஆண்டு திரு. ராஜாஜி அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது கடன் நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு யாரும் கடனைத் திரும்பக் கேட்கக் கூடாது என்று. அதிகப்படியாக வட்டி வாங்கியிருந்தால் வசூல் செய்ய முடியாது. இப்போர்ப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விவசாயிகளையும் அவர்கள் நிலங்களையும் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். அதேபோல் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். திரு. பிரகாசம் அவர்கள் முதன் மந்திரியாக இருந்த போது கிணறுகள் வெட்ட மான்யம் கொடுக்கப்பட்டு கிணறுகள் வெட்டப் பட்டன. திரு. பிரகாசம் அவர்களால்தான் இன்று ஓரளவிற்கு விவசாயம் தலைதாக்கி நிற்கிறது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

அரசாங்கக் கொள்முதலுக்கு விவசாயிகள் தங்களிடம் உள்ள நெல்லைக் கொடுத்தால் ஒரு க்விண்டலுக்கு இரண்டு ரூபாய் போனால் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எவ்வளவு ரூபாய் போனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நிச்சயமாக போனால் கொடுக்கப்படவில்லை. லெவி விகிதம் ஏக்கருக்குப் பத்து மூட்டை என்று சொன்னால் அதையே கொடுக்காமல் இருக்கும்போது அதற்குக் கூடுதலாக ஐந்து மூட்டைகள் கொடுத்தால் பத்து ரூபாய் போனால் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். லெவி விகிதத்தை அதிகமாக நிர்ணயித்து விட்டு பிறகு எப்படி வாங்க முடியும்? இதை ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் போனால் ஒன்றாம் புதிதாகக் கொடுத்து விடவில்லை. திரு. ஓ. பி. ராமஸ்வாமி ரெட்டியார் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது ஒரு மாண்டுக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. கதருக்குப் போனால் கொடுக்கிறீர்கள். கைத்தறிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதேபோன்று ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் ரீபேட் கொடுக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள கொள்முதல் விகிதத்தை மாற்றி ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் நிச்சயமாகப் போனால் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி நிர்ணயம் செய்வதில் பலவிதக் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் விலைவாசிகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். உணவுக் கார்ப்பரேஷன் மாஜித் தலைவர் திரு. டி. ஏ. பாய் அவர்கள் சொல்லும்போது உணவு விலையை ஆண்டுதோறும் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஜப்பானில் கொள்முதல் செய்யுது போல் இந்தியாவிலும் செய்ய வேண்டும். ஜப்பானில் பல விவசாயச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சங்கங்களை அரசாங்கம் சந்தித்துப் பேசி இந்த ஆண்டு என்ன விலை என்று அவர்களோடு கலந்து பேசி முடிவு

28th February 1966]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

செய்து பிற்பாடு விவசாயச் சங்கங்கள் மூலமாக அரசாங்கம் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்கிறது. அங்கு பொருளாதார நிபுணர்களால் இதற்கு விலை நிர்ணயம் செய்வது கிடையாது. ஆகவே ஜப்பானில் உள்ளது போன்று இங்கும் விவசாய மக்களைச் சந்தித்து இன்றுள்ள நிலைமை என்ன, கால்ட் ஆஃப் ப்ரொடக்ஷன் என்ன என்று பார்த்து விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். வீரமாக அவர்கள் பேசுகிறபோது தொழில் பற்றிப் பேசினார்கள். தொழில் துறையில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்தாலும் விவசாய முன்னேற்றம் அடையாவிட்டால், விவசாய மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்காவிட்டால், தொழில் துறையில் எவ்வளவு முன்னேற்றம் இருந்தாலும், நாட்டில் சுபீட்சம் ஏற்படாது என்று தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரசாயன உரம், பஞ்சாயத்து யூனியன்களினாலும் சரி, எங்கு பார்த்தாலும் சரி, ஆண்டுதோறும் உள்ள ஒரு பிரச்சனை ரசாயன உரம் தேவை என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நமக்கு வேண்டிய ரசாயன உரம் 5-80 லட்சம் டன்; கிடைத்தது 3-26 லட்சம் டன். இந்தப் பதினெட்டு வருட ஆட்சியில் உரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரங்களைக் கொடுக்க அரசாங்கம் தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, வைகைக் கால்வாய்த் திட்டம். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள், நாம் இன்று சிறப்பாகச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். திட்டக் கமிஷனின் டெக்னிக்கல் அப்ரூவலுக்காகச் சென்றிருக்கிறது, அது வந்த உடன் அதைச் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதைத் துரிதமாக நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வைகைப் பாசனத்தில் இந்த ஆண்டு கிட்டத் தட்ட 40,000 ஏக்கர் பஞ்சமாதி விட்டது. அது ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அங்கு எவ்வளவு தண்ணீர் இருந்தது, எவ்வளவு விவசாயம் செய்யப்பட்டது என்ற புள்ளிவிவரம் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்பது எனக்குத் தெரியும். அங்கு விளையவில்லை. ஆகவே அங்கு அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் பஞ்சப் பிரதேசம் எனப் பிரகடனம் செய்து அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சட்டம். நிலச் சட்டம், நிலச்சட்டம் என்று பிரமாதமாகப் பேசப்பட்டது. இந்த நிலச் சட்டம் மலையைத் தோண்டி எலியைப் பிடித்தது மாதிரி இருக்கிறது. சென்னை நகரம், நீலகிரி நீங்கலாக 11 மாவட்டங்களில் இருந்து நிலச் சட்டத்தின் மூலம் 4,030 ஏக்கர் வந்தது. நான்செய் நிலம் 1,344 ஏக்கர், புன்செய் நிலம் 2,686 ஏக்கர். இந்த நிலச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் பெரிய நிலத் திமிங்கிலங்கள் எல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பிடுங்கி எடுத்து எழை விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்தால் உற்பத்தி பெருகும் என்று அரசாங்கம் கருதியது. சட்டமும் வந்தது. சில உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் போடப்பட்டார்கள். கடைசியில் பார்க்கும் போது இப்படிக்குறைச்சலான அளவிற்கு நிலம் வந்திருப்பது உண்மையிலே வருந்தத்தக்கது. ஐந்து லட்சம், பத்து லட்சம் ஏக்கர்கள் உபரியாக வரும், அதைக்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்று சொன்னார்கள். இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இந்த நிலச் சட்டத்தினால் எவ்வளவு உபரி நிலம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க எவ்வளவு செலவாயிற்று என்று பார்க்கும்போது இது வெறும் ஏமாற்று திட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. இதுதான் ஜனநாயக சோஷலிஸ்டா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் பெரும் மனது வைத்து கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்களின் மீது கண்திறந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு வரி வஜா செய்வது மட்டும் போதாது. பழைய பாக்கிகளை வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு விளைச்சல் இல்லாமல் இருக்கும்போது பழைய பாக்கிகள், தக்காலிக் கடன் போன்றவற்றை அவர்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[28th February 1966]

களால் நிச்சயமாகக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே இந்த ஆண்டு வரி பாக்கி வசூல் செய்வதை வசூல் செய்யாமல் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுக் கணக்குகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீமான் சீமைச்சாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்த நாட்டில் ஆந்திர கேசரி பிரகாசம் அவர்கள் ஆண்டபோதும், திரு. ஓ. பி. ராமலாமி ரெட்டியார் அவர்கள் ஆண்டபோதும் எல்லாவிதமான கிணறுகளும் வெட்டப்பட்டு நாட்டிலே உள்ள மக்கள் அத்தனை பேர்களும் சுபீட்சமாக வாழ்ந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே போல் இன்றைக்கு இங்கும் காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கம்தான் நடைபெறுகிறது. அந்த முறையில் தான் இன்றைக்கு இங்கு கனம் பக்தவத்சலம் தலைமையில் மந்திரி சபை இருந்து வெற்றிகரமாக ஆட்சி நடத்தி வருகிறது. இதை மக்களும் கண்கூடாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இன்றைக்கு இருக்கின்ற காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் மூலமாகத்தான் வேளாண்மைக்காக எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவுசெய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சர்க்காரில் வேலை பார்த்து வருகின்ற அதிகாரிகள் காங்கிரஸ் ஆட்சி நல்ல முறையில் வெற்றிகரமாக நடைபெறக் கூடாது என்கிற எண்ணத்தில் சில முட்டுக் கட்டைகளைப் போட்டுவருகிறார்கள் என்பதைக் காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் இருக்கின்ற நான் இந்தச் சபையில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் நல்ல முறையில் பல திட்டங்களைப் போட்டு வேலை செய்து வருகின்ற இந்த வேளையில் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வருகின்ற இந்த நேரத்தில், தாங்கள் பயிர் செய்த விளைவை எடுக்க வரும்போது, அதற்குச் சர்க்கார் அனுமதி வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு அறுவடை செய்து கொண்டு போக வேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் சர்க்கார் அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். இதை நான் சும்மாச் சொல்லவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் எவ்வாறு விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள் என்றால், விவசாயம் செய்கின்ற செலவுக்குத் தன் மனைவியுடைய அல்லது மகளுடைய கழுத்திலுள்ள செயினையோ அல்லது பிற நகைகளையோ விற்று அல்லது அடகு வைத்துத்தான் செலவுக்குப் பணம் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு கஷ்டப்பட்டுச் செலவுசெய்து விவசாயம் செய்து, மகசூலை எடுக்கவேண்டும் என்று வரும்போது இந்த அதிகாரிகள் சர்க்காரின் பெயரைச் சொல்லிக் குறுக்கே நிற்கிறார்கள். இதைப்பற்றி திரு. மாதவன் அவர்கள் சொன்னவை அத்தனையும் பொய் என்று நான் சொல்ல முடியாது. எங்கள் பக்கத்தில் நடப்பதைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியைச் சார்ந்த மணக்காவிலை என்ற இடம், கல்குளம் தாலுகாவில் இருக்கிறது. திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு வயலில் அறுக்கப் போன இடத்தில் அறுக்கக்கூடாது என்று தடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால் எப்படி இந்த அரசாங்கத்தை அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையை உடனடியாக மாற்றியாக வேண்டும் என்று நமது காங்கிரஸ் சர்க்காரிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செக் போஸ்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இடங்களின் பக்கத்திலுள்ள ஊர்களிலிருந்து சாதாரண ஏழை மக்கள் ஐந்தாறு பக்கா அரிசி கொண்டு போனால் கூட அதைப் பிடுங்கிப் பறிக்கிறார்கள். இவ்விதம் செக் போஸ்டில் வாங்கப்படுகின்ற நெல்லுக்கோ, அரிசிக்கு உடனடியாக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால் அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரிகள் இதை அமல் நடத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் செய்வது சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு செய்கிறார்கள். என் செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான் செய்யச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லு

28th February 1966] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

கிரார்கள். கடைசியில் இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த நிலைமை நிச்சயமாக மாறியாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நாட்டில் உணவுப்பொருட்களில் மாற்றம் காண வேண்டும். இப்போது நாம் அதிகமாக நஞ்சையைதான் விவசாயம் செய்கின்றோம். இதை மாற்றி அதிகமாகப் புஞ்சையை விவசாயம் செய்வதற்கும் முன் வரவேண்டும். இதை ஆங்கிலத்தில் 'ரொட்டேஷன் ஆஃப் கிராப்ஸ்' என்று சொல்லுவார்கள். இவ்விதம் மாற்றி மாற்றி—நஞ்சையும் புஞ்சையும் விவசாயம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதற்கு சர்க்கார் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் மாவட்டத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எதுவும் சரியான முறையில் நிறைவேறியதாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, இருக்கக்கூடிய குளங்கள், கிணறுகள் இவைகளை ஆழப்படுத்தினால் மட்டுமே, ஆண்டில் 360 நாட்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும். இந்த சென்னை ராஜ்யத்தோடு நாங்கள் அதாவது திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து 1956-ல் சேர்ந்தோம். ஆனால் இன்று வரையிலும் எங்கள் பகுதியில் யில் எந்தவிதமான ஒரு குளமும் தோண்டப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருக்கின்ற குளங்களைச் சரியாக ஆழப்படுத்தினால் நிச்சயமாக எங்கள் பகுதியில் பஞ்சமே வராது என்பதை நான் ஆணித்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். எங்கள் மாவட்டத்தில் பழையாறு என்ற ஒரு நதி இருக்கிறது. மழை காலத்தில் வெள்ளப் பிரவாகமாகத் தண்ணீர் ஓடும். இதை ஒரு சிறிய அணைகட்டித் தடுத்து நிறுத்தினால் பக்கத்திலுள்ள நான்குணை பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இதைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பல தடவை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதையும் இந்தச் சர்க்கார் நல்லெண்ணத்தோடு எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். “இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை” என்று; நாங்கள் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து இந்த நாட்டுக்கு வந்தோம். இங்கு வந்தால் நாம் சுபீட்சமாக வாழலாம். இங்கே இருக்கின்றவர்கள் நம்மை ஆதரிப்பார்கள். சகோதர சகோதரிகள் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் இங்கு வந்தோம். ஆனால் இங்கு வந்த பின்னால், “அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை” என்ற நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் உருப்படியாக எதாவது ஒரு திட்டத்தை எங்கள் பகுதியில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா என்று இந்தச் சர்க்கரை கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். (எதிர்கட்சி பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் கைதட்டல். . . .) நீங்கள் கை தட்டுவதால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. இதை நான் சொல்வதால் உங்களுக்கு எந்த விதமான சாதகமும் ஏற்படப் போவதில்லை. எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற நிலைமையை அரசாங்கத்தினிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வது என் கடமை. இதைச் சொல்லவேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பு எனக்கிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். அதல்லாமல் நான் சொல்லும் போது, நீங்கள் கைதட்டுவதால் உங்களுக்கு எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அது தவிர, எங்கள் பகுதியில் வள்ளியாறு என்ற ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுத்து மூன்று இடத்தில் லிப்ட் செய்தால் போதும். இதன் அருகாமையில் இருக்கின்ற இடங்களிலுள்ள தண்ணீர் பஞ்சம் எல்லாம் போகும். மாம்பழத்தாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று ஷழிந்த பத்து வருடங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இதுவரையிலும் அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்] [28th February 1966]

அடுத்தபடியாக, கோதையாறு என்ற ஒரு அணை இருக்கிறது. நான் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் 1953-வது ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். அப்போது தண்ணீர் மிகக் குறைந்த அளவில் இருந்தது. ஸீலெவலுக்குக் கீழே போயிருந்தது. அப்போதும் அந்தத் தண்ணீரை இறைத்துச் சாகுபடிக்குக் கொடுத்தோம். அந்த முறையில் இப்போதும் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று கழிந்த ஆண்டில் நானும் இதர மக்கள் பிரதிநிதிகளும் விவசாயிகளும் சேர்ந்து கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் சொன்னோம். இதை என் இங்கு கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார் கலெக்டர். அவரிடம் கேட்காமல் யாரிடம் கேட்பது என்று தெரியவில்லை. இவர் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்ததின் காரணமாக இன்றைக்கு எத்தனையோ கோட்டை நெல் நஷ்டம். இதை நான் இந்தச் சபையில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதைக் கலெக்டர் அவர்கள் சொன்னதும் அவரது மாறான மனப்போக்கை நினைத்து நானும் ஒன்றும் சொல்லாமல் வந்துவிட்டேன். அவர் மாதிரி நானும் நடந்து கொள்ள முடியவில்லை. நானும் டி.ஐ.ஆர். சட்டத்தின் கீழ் உள்ளே போக வேண்டிய நிலைமை கூட வரும்போல் இருக்கிறது. மாவட்ட கலெக்டர் என்பவர் எல்லா விஷயங்களையும் நன்கு தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டும். எனக்கும் வயது 51 ஆகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனுபவ பூர்வமாக ஒரு காரியத்தைப் பற்றிச் சொன்னால், நியாய அநியாயத்தைப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டியது கலெக்டருடைய கடமை. இவர் நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வது எதையுமே எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார். நான் சொல்வதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறது என்பதை வேண்டுமென்றால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்துவிட்டு. சிதம்பரநாதன் சொல்வதில் உண்மையிருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுக்கு ராஜாக்க மங்கலம் என்று ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. 1956-ல் நாங்கள் இந்த ராஜ்யத்தோடு சேர்ந்தபோது எங்கள் மாவட்ட கலெக்டராக இருந்தவர் திரு. ஆர். திருமலை அவர்கள் இப்போது பி. டப்ளியூ. டி. செக்ரட்டரியாக இருக்கிறார். அப்போது இந்த ராஜாக்கமங்கலம் பஞ்சாயத்து யூனியனை என் தொகுதியில் கொண்டுவருவதற்கு நான் பட்டபாடு ஆண்டவனுக்கும், திருமலை அவர்களுக்கும் தான் தெரியும். இப்போது அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு கமிஷனர் இருக்கிறார். அவர் இருப்பது நகர எல்லைக்குள்; அங்கு நடைபெறும் ஆட்சி மிக மோசமாக இருக்கிறது. உத்தரப் பிரதேசத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் ஸ்கராப்-ஆகிவிட்டது என்று சொல்லப் படுகிறது. அந்த நிலைமை இங்கும் வந்து விடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக யூனியன் கமிஷனர், யூனியன் எல்லைக்குள் இருக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆனால் அவர் தங்குவது நகர எல்லைக்குள் ஆனால் டீர் நோட் எழுதும் போது, 'புறப்பாடு பழவனை' என்று எழுதுகிறார். இதைப்பற்றிக் 'கேட்டால்' அங்கேதானே நான் தங்குகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். இதைப்பற்றி நான் டி.டி.வி. மெம்பர்கள் கூடுகின்ற கூட்டத்தில் கேட்டேன். இதையெல்லாம் இங்கே சொல்லக்கூடாது என்று கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு வயது 51 ஆகிறது. எனக்கு சிறுவயதிலேயே பெண் கட்டியிருந்தால் அவரை மாதிரி எனக்கு ஒரு மகன் இருந்திருப்பான். அவ்வளவு வயதில் இருக்கக்கூடிய ஒருவர் என்னைப்பார்த்துச் சொல்கிறார், இதையெல்லாம் இங்கே கேட்கக் கூடாது என்று. அங்கே கேட்காமல் எங்கே கேட்பது என்று தெரியவில்லை. இப்படிச் கலெக்டர்களைப் போடும்போது, ஒரு தடவைக்கு நான்கு தடவை ஆலோசித்துப் பார்த்து நல்ல பக்குவமுள்ளவராகப் பார்த்து நல்ல அனுபவமுள்ளவராகப் பார்த்துக் கலெக்டர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாட்டில் இப்படிப்பட்ட துஷ்பிரசாரம்தான் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி அநியாயம் செய்கிறது என்ற பிரசாரம்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறு எல்லை. ஆனால் எதைச் சொன்னாலும் கேட்கக்கூடாதுதான். செய்தாலும் சரி, செய்யாவிட்டாலும் சரி செவ்சாயுங்கள் என்றால் செவி சாய்க்கக்கூடாது? எங்கள் மாவட்ட டி.டி.வி. மெம்பர்களைக் கேளுங்கள். சிதம்பரநாதன் இந்த மாதிரி சொன்னது உண்டா என்று கேளுங்கள்.

28th February 1966] [திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்]

அதற்கு சொன்ன பதில் என்ன என்று கேளுங்கள். சிதம்பரநாதன் நல்ல காலமாக ஒன்றும் சொல்லாமல் போனார் என்று சொல்லுவார்கள். நான் சாதாரணமாக விட்டிருக்க மாட்டேன். என்னைப்பற்றி இந்த மந்திரி சபையில் வீற்றிருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும். அடியேனுக்கு உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் பழக்கம் கிடையாது. முதல் அமைச்சரைப் பற்றி ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் முகத்திற்கு நேரே சொல்லுவேனே தவிர, அவரைப் பற்றி அவருக்குப் பின்புறமாகச் சொல்ல மாட்டேன். ஆகவே இதிலே நல்ல நியதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனளம் அதற்கு வேண்டி, கடலோர மக்களுக்கு நமது சர்க்கார் எத்தனையோ கோடி ரூபாய் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் எதிர் பார்த்த முறையில் கடலோரப் பகுதி மக்களுக்குச் சர்க்கார் நல்ல திட்டம் வகுக்கவில்லை. இன்னும் அவர்கள் பட்டினி பசியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும்.

அடுத்து தொழில் வளர்ச்சி பற்றி நம் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டி எத்தனையோ கோடி ரூபாய் செலவழித்து வருகிறார்கள். ஆனால் இது பாமா மக்களுக்கு எங்காவது பயன்படுகிறதா என்றால் இல்லை. இந்தப் பணக்காரன், அந்தப் பணக்காரன் என்று பணக்காரர்களுக்குத் தான் பயன்படுகிறது. தொழில் இயக்கம், தொழில் வளர்ச்சி யாரிடம் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், பட்டவர்த்தனமாகத் தெரியும். பணக் காரர்கள் கையில் இருக்குமே தவிர ஏழை மக்கள் கையில் இருக்கவே இருக்காது. சர்க்கார் எவ்வளவோ செய்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். அதற்கு நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும்.

இனி, சிமெண்ட் தொழிற்சாலை என்னென்னவோ தொழிற்சாலைகள் எங்கெங்கோ வருகின்றன. எங்கள் பகுதிக்கு சிமெண்ட் தொழிற் சாலை வேண்டுமென்று கேட்டோம். அது வரவேயில்லை. நாங்கள் காலம் தொட்டு என்றும் இந்தச் சர்க்காரை ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள். எங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வந்தாலும் இந்த சர்க்காரை ஆதரிக்கக்கூடியவர்கள். இந்தச் சபையில் பட்டவர்த்தனமாகச் சொன்னாலும், எங்கள் மாவட்டத் தில் உள்ள அத்தனை ஓட்டுக்களும் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் நிற்குமே தவிர எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்குப் போகாது. எங்கள் பகுதியிலே ரயில் வேண்டும், பள்ளிக்கூடம் வேண்டும், தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று கேட்டால் கிடைப்பதில்லை. எங்களிடம் மாற்றத்தாய் மனப்பான்மை காட்டக்கூடாது, இங்கு இருக்கிறவர்களுக்குச் சேய்களாக நாங்கள் வந்தோம். குழந்தைகளாக வந்தோம். தாயாக நம்மை ஆதரிப்பார்கள், எதிர்பார்த்து கிடக்கும் என்று வந்தோம். இப்போது உள்ள மனப்பான்மை மாறி எங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய அத்தனையையும் செய்து தர வேண்டுமென்று மக்கள் சார்பில் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித் திட்டம். மதுரையிலே திடீரென்று ஒரு வித்தியாசாலை இடிந்து விழுந்தது. அதே மாதிரி ஒரு சர்க்கார் பள்ளிக்கூடம் எங்கள் பகுதியில் குளச்சல் நகர எல்லைக்குள் அதாவது ரெஜிஸ்டிரார் ஆபிஸ் காம்பவுண்டுக்குள் இடிந்து விழக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. நான் டி.டி.வலி மீட்டிங்கில் இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். கவர்ன்மெண்ட் மிடிஸ் ஸ்கூல் கிட்டம் இடிந்து போகப் போகிறது, அதைக் கொஞ்சம் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். நான் இதைச் சொன்னவுடனே கலெக்டருக்கு கோபம். நான் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன். என் தொகுதியிலுள்ள மக்கள் அதிகமாக ஓட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். 20,000-க்கு அதிகமான போட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 10 ஆண்டுகளாக, அதாவது இரண்டு தடவைகள் இந்த மன்றத்திலும் திருவாங்கூர்-கொச்சியில் இரண்டு தடவைகள், திருவாங்கூரில் ஒரு தடவை ஆக ஐந்து தடவைகள் நான் அங்கத்தினராக இருந்து வருகிறேன். எப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை எனக்கு இருக்கும் என்று யோசித்துக் கொள்ளுங்கள். “பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழும் நிலையில் இருக்கிறது” என்று சொன்னேன். அவ்வளவு தான். அதற்குக் கலெக்டருக்குக் கோபம், இதைப் பற்றி எங்கள் நாகர்கோயில்

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்] [28th February 1966]

முனிசிபல் மைதானத்தில் மீட்டிங் வைத்து அதிலே கலெக்டரையும், பிளானிங் பி. எ.யையும் வைத்துப் பிடித்தால் அப்போது தெரியும். எனக்கு அதற்குத் தைரியம் உண்டு—எனக்குப் பயம் கிடையாது. எனக்கு நெஞ்சு பொறுப்பதில்லை. பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழும் நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் கோபம் வரக் காரணம் என்ன? நல்ல பக்குவம் உள்ள, பருவம் உள்ள கலெக்டரை நியமிக்காததுதான். மதுரை வித்தியாலயத்தின் தலைவிதி எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள பள்ளிக்கட்டத்திற்குவரக் கூடாது.

இனி, குழந்தைகளுக்கு யூனிஃபார்ம் கொடுக்கிறார்கள். யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் தெரியாது. நானா வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்? அல்லது மற்றவர்களா வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள்? சர்க்கார் கொடுக்கிறது. இங்கு காங்கிரஸ் சர்க்கார் என்றைக்கும் பாமர மக்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ஒத்தாசை செய்யக் காத்திருக்கிறது. சர்க்காரிலே கீழே உள்ள ஒரு நபராவது காங்கிரஸ் சர்க்காரை ஆதரித்து ஒரு வார்த்தையாவது கூறுகிறாரா? காங்கிரஸ் சர்க்கார் நாட்டிலே இருப்பதால்தான் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கிறது என்று பேசுகிறாரா? அத்தனை பேர்களும் அந்தப் பகுதியிலுள்ள எதிக் கட்சிகளிடத்தில் போய் பேசுகிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் பேசுவதால் நான் கட்சியை விட்டு விலகி விடுவேன் என்று எண்ண வேண்டாம். சிதம்பரநாதன் அடுத்த தடவையும் இந்தப் பக்கத்திலேயேதான் இருப்பான். அதைப் பற்றி யாருக்கும் சந்தேகமே வேண்டாம்.

அடுத்தபடியாக, டிரான்ஸ்போர்ட் கண்டக்டர்களைப் பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அன்றைக்கு கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், அப்படி ஒன்றும் வித்தியாசமாகப் பார்க்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்றும் சொல்லுகிறேன், கன்னியாகுமரி கண்டக்டர் என்றால் போதும், டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்டில் இடம் கிடையாது. நல்ல காலமாக, பொறி இயல் கல்லூரியிலும், மருத்துவக் கல்லூரியிலும் மாவட்டவாரியாக இடம் ஒதுக்கிக் கொடுப்பதால் எங்கள் பகுதியினருக்குக் கிடைக்கிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் டைரக்டரிடம் சொன்னேன். அவர் உடனே கோபப் படுகிறார். என் அப்படிக்கோப் படுகிறார் என்று கேட்க வேண்டும். காங்கிரஸ் மெம்பர், காங்கிரஸ் ஆட்சி நல்ல முறையில் நடைபெறுகிற சந்தர்ப்பத்தில், அலெம்பெலிக்குள் இவ்வளவு தூரம் பேச வேண்டுமென்றால் எனக்கு எவ்வளவு வருத்தம் இருக்கும் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போது நான் ரூமுக்குள் போனால் குறைந்தது 20 கண்டக்டர்கள் இருப்பார்கள், 20 டிரைவர்கள் இருப்பார்கள். எங்கள் பகுதி பைலிங்குவல் பகுதி. அங்கே இருக்கிறவர்கள் மலையாளம் படித்திருப்பார்கள், தமிழும் படித்திருப்பார்கள். தாய் பாஷை தமிழாக இருந்தாலும், மலையாளம்தான் நன்றாகப் பேசுவார்கள். இதை நிலையில்தான் தமிழில் பேசுவதற்குக் கஷ்டம் இருக்கும். நான் இந்த நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்தவன். நான் கூட அப்படித்தான். மாவட்ட ஆட்சியானது மாநில சர்க்காருக்குக் கீழே, அதற்குக் கட்டுப்பட்டு, அடங்கி ஒடுங்கி இருக்க வேண்டும். மலையாளம் படித்த காரணத்தினால் உத்தியோகம் இல்லை என்று சொல்லுவதை ஆண்டவன்தான் கேட்க வேண்டும், மந்திரியும் கேட்கவேண்டும். இந்தச் சர்க்காரும் கேட்கவேண்டும். எனவே அதை நன்கு, நல்ல முறையில் சிந்தித்து, சிர்த்தாக்கிப் பார்த்து, நல்லதொரு முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

நான் பேப்பரிலே அடிக்கடி பார்க்கிறேன். “தி.மு.க. கட்சியினர் மந்திரி சபை அமைக்க வேண்டும், அதை என் வாய்நாளில் நான் கண்ணாலே காண வேண்டும்” என்று சில அரசியல் மேதைகள் பத்திரிக்கையிலே எழுதுவதைப் பார்க்கிறேன். நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். இது முடவன் கொம்புத் தைனுக்கு ஆசைப்பட்ட கதைதான். இந்த நாட்டைப் பிரிக்கும் கொள்கையை தி.மு.க. கட்சி கைவிட்டு விட்டது. நாட்டுப் பிரிவினைத் தத்துவத்தைக் கைவிட்டுவிட்டது. கட்சியின் கொள்கையே போய்விட்டது. அவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு தங்களுக்கு வோட்டு வேண்டும் என்று கேட்கப் போகிறார்கள்? ஏதாவது கொள்கை வைத்திருந்தால் அந்த அடிப்படையில் வோட்டுப் போடு என்று கேட்கலாம், இங்கிருக்கிற என் அருமைத்

28th Februray 1966] [திரு ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

தோழர்கள் 51 பேர்கள் எந்த அடிப்படையிலே வோட்டு கேட்கப் போகிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் சொல்லுகிறேன் என்று கோபப் படக் கூடாது. உண்மையை மனம் திறந்து சொல்லுகிறேன். அவர்கள் எதிர் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இன்னும் 2,000 வருஷங்களானாலும் வரப்போவதில்லை.

நான் மேலே சொன்ன தாழ்மையான வேண்டுகோள்கள் அத்தனை வயதும் நல்ல முறையில் சர்க்கார் பரிசீலித்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வந்தால், நமது நாடு என்னக்கும் சீரும் சிறப்பும்மாக வாழும், நமது காங்கிரஸ் சர்க்காரை அனைவரும் போற்றுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, எனது உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

***புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய முதுமைப் பருவத்தில், அதிலும் உடல் நலம் கெட்டிருந்த நேரத்தில், நின்றவாறு 90 நிமிட நேரம் படித்திருக்கிறார்கள். நூற்பத்தேழு பக்கங்கள் கொண்ட ஆங்கில உரையைப் படித்திருந்தால் சிறிது நேரம் குறைந்திருக்கும். ஆனால் 59 பக்கங்கள் கொண்ட தமிழ் உரையைப் படித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவருக்குத் தமிழ் பற்று இருக்கிறது என்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இதைப் படிப்பதற்கு இவ்வளவு அரும்பாடு பட்டிருக்க வேண்டுமா? இந்த அறிக்கையில் அதற்கு ஏற்றதாக ஏதாவது நல்ல செய்தி இருக்கின்றதா என்றால், நிச்சயம் இல்லை. ஆனால், இதுதான் தாம் அளிக்கும் கனசி நிதிநிலை அறிக்கை என்பதாலோ, அல்லது 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னாலே சமர்ப்பிக்கப்படுகிற நிதி நிலை அறிக்கை என்ற காரணத்தினாலோ, அரும் பாடுபட்டு பற்றுக் குறை இருக்கக் கூடாது. உபரி இருக்கவேண்டும். வரிக் கழிவு இல்லை என்றாலும், புதிய வரி இல்லாமலாவது இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு மிகவும் ஜாக்கிரதையாகத் தம்முடைய நீண்டகால அனுபவத்தையொட்டி இதைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். எட்டில் தான் பற்றுக்குறை இல்லை. ஆனால் நாட்டில் எல்லா நிலையிலும் பற்றுக்குறைதான். உணவுப் பற்றுக்குறை, மழைப் பற்றுக்குறை, மின்சாரப் பற்றுக்குறை, நிதிப் பற்றுக்குறை, மூலப் பொருள்கள் பற்றுக்குறை, அன்னியச் செலாவணிப் பற்றுக்குறை என எல்லாம் பற்றுக்குறை என்ற நிலைதான்.

வரி இல்லை என்று சொன்னார்கள். வரி இல்லையா? நான்கு திங்கள்கூட ஆகவில்லை. மின்சார வரி உயர்வு, விற்பனை வரி உயர்வு, எரி பொருள் விற்பனை வரி உயர்வு, நிலவரி, நீர்வரி உயர்வு இவற்றின் காரணமாக இன்றைக்கு அவர்கள் கணக்குப்படி ரூ. 8-10 கோடி வரக்கூடிய அளவுக்கு வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரிகளைத் தண்டுநின்ற நேரம் இப்பொழுது. ஆகவே, இப்பொழுது எங்கே வரி போட முடியும்? நிதி நிலை அறிக்கையிலே வரி இல்லை. ஆனால், இந்தச் சர்க்காரை நம்ப முடியாது. வரி போடுவது நிதிநிலை அறிக்கை கொடுக்கிற நேரத்தில் தான் என்ற ஒரு முறையைச் சர்க்கார் கைக்கொண்டிருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். சென்ற ஆண்டில் 1965-66-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கிற நேரத்தில் பற்றுக்குறை பட்ஜெத்தான். ஆனாலும் அப்பொழுது வரிபோடவில்லை. அடுத்து, 1965-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 3-ம் தேதியில் நிதி நிலைமை பற்றிய அறிக்கையில் புதிய வரிகளைப் போட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரி இல்லை என்று சொன்னாலும், எதிர்காலத்தில் வரி போடாமல் இருப்பார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு எந்தவிதமான உறுதிப் பாடும் இந்தச் சர்க்காரைக் கொண்டு மதிப்பிட முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது.

நாட்டிலே இன்று இருக்கும் நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். “திங்கள் கிழமை இரவு ஒரு வேளை உணவைத் தியாகம் செய்யுங்கள்; திங்கள் கிழமை மாலை உணவு விடுதிகள் திறக்கப்படக் கூடாது; திங்கட் கிழமை மாலை காபி, தேனீர் மட்டும் தரலாம்; திங்கள் கிழமை மாலை நடைபெறும் உணவு விடுதிகள் தண்டனைக்குள்ளாகும்; திங்கட்கிழமை யோடு, பிற்தொரு நாளும் ஒரு வேளை உணவைத் தியாகம் செய்யுங்கள்;

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [28th February 1966]

கோதுமை உணவாளர் தங்கள் அரிசி ரேஷனைத் தியாகம் செய்யுங்கள் ; இந்தியப் பிரதமர் தம் அரிசி ரேஷனைத் தியாகம் செய்து வழிகாட்டினார். உலகமக்களே, இந்தியாவுக்கு உணவு தாருங்கள் ; இந்தியாவுக்கு உணவு அனுப்ப அயல் நாடுகளில் ஒரு நாள் சம்பளம் நன்கொடை வசூலிக்கப்பட்டு : இந்தியாவுக்கு உணவு அளிக்குமாறு உலக கத்தோலிக்கர்களுக்குப் போப்பாண்டவர் வேண்டுகோள் ; இந்தியாவுக்கு உணவு அளிக்க நிதி திரட்ட அயல் நாடுகளில், டெலிவிஷன் நிகழ்ச்சிகளைக் கைவிட வேண்டுகோள் ; இந்தியாவுக்கு உணவுக் கப்பலில் சென்றால் காலம் அதிகமாகும். அதுவரை தாங்காது. ஆகவே, விமானத்தில் அனுப்ப அமெரிக்கா ஏற்பாடு; கப்பலில் இருந்து இறக்கப்படும் உணவை உள் நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்ல போப்பாண்டவர் டிரக்குகள் நன்கொடை ; அமெரிக்கா அளிக்கும் உணவு மூட்டைகளை ஏற்றுக் கொள்ள ஒரு விழா ; அவர்கள் அளிக்க அதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாங்கிக் கொள்கிற காட்சிக்கு ஒரு படம். அந்தப் பட்டத்தை பத்திரிகைகளில் பொது மக்கள் பார்த்துவிட்டுச் சிரிக்க மாட்டார்களா ? “தனி ஒருவருக்கு உணவு இல்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்” —இது அக்காலப்பாடல். ஜகத்தினை மண்டியிட்டுப் மடிப்பிச்சை கேட்போம்—இது இக்காலப்பாடல். இந்த நிலைதான் இப்பொழுது இருக்கிறது.

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்”.

ஒருவர் பிச்சை எடுத்து வாழக்கூடிய நிலைமை இருந்தால், நாட்டை ஆளுகின்றவனை அழித்துவிடலாம் என்று சொன்னார் வள்ளுவர். எதற்குப் பிறகு இந்தநிலை ? 17 ஆண்டு கால இடைவிடா ஆட்சிக்குப் பிறகு, எங்களை அசைக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் 17 ஆண்டுகள் கழித்த பிறகு இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1954-55-ல் 43 கோடி ரூபாயாக இருந்த வரித் தொகை இப்பொழுது ரூ. 188 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இவ்வளவு வரி போடப் பிறகு, மூன்று திட்டங்களின் பெயரால் ரூ. 607 கோடி பாழாக்கிய பிறகு இந்த நிலை இருக்கலாமா ? வரி உயர்வைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில், நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வரி உயர்வு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். பொருளாதாரம் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. பொருளைச் செய்ய வேண்டும் என்று தான் வள்ளுவர் கூறினார். ஆனால், பொருளை வரியாக வாங்குவதா ? வரி உயர்ந்திருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய திரு வீரபாகு அவர்கள் வரியில்லாத வருவாய் கம்யூனிஸ்டு நாட்டில் தான் இருக்கும் என்று சொன்னார். ஆனால் அவரே பஞ்சாயத்து வரி, நிலவரி போன்றவற்றையும் கண்டித்துப் பேசக்கூடிய அளவுக்குப் பேசியிருக்கிறார்கள். வரிக் கொடுமை. இந்த நாட்டில் தாங்கக்கூடிய நிலையில் இல்லையே ? நமது பொருளாதாரம் வளர்ந்திருக்கிறதா ? நல்ல பணக்காரர் வீட்டில் கலியாணம் செய்து கொண்ட ஒரு ஏழை வீட்டு இளைஞன் பணக்கார மாமனார் வீட்டிற்குப் போவதற்கு அச்சத்தோடு போவான். ஏனென்றால், மாமனார் ஏழை வீட்டுப் பையன் என்று அவனை இடித்துக் காட்டுகிற நிலை இருந்தால் அவன் அச்சத்தோடுதான் போவான். அந்த அளவுக்கு அவன் தன்னைக் கூனிக் குறுக்கிக் கொண்டு தான் மாமனார் வீட்டிற்குப் போவான். அதேபோல் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பான் நாட்டிற்குப் போய் வந்திருக்கிறார்கள். சேலம் இரும்பு ஆலைக்கு ஜப்பான் பணம் உதவி செய்யலாமா, செய்யக் கூடாதா என்பது பற்றிய பரிசீலனையின் போது கடன் கொடுத்தால் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்தியாவுக்கு வாய்ப்பு, வசதி இருக்கிறதா என்று அவர்கள் கேட்கக் கூடிய நிலை இருந்தது. அது கேட்டுத் தொழில் அமைச்சர் தம்முடைய தலையை இறக்கிக் கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதாரம் சீர்கெட்டிருப்பதை நாட்டு மக்கள் அறியாமலா இருக்கிறார்கள் ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அம்மாதிரி அவர்கள் கேட்கவில்லை. அம்மாதிரி ஏதாவது சொன்னார்களா என்று ஜப்பானியக் குழுத் தலைவரைக் கேட்டதற்கு ‘ஜப்பானிய பாஷையிலே பேசினேன், ஆங்கிலத்தில் அதை ‘டிரான்ஸ்லேஷன்’ செய்தது சரியான டிரான்ஸ்லேஷன் இல்லை’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

28th February 1966]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. பத்திரிகையிலே அவர்கள் கேட்ட செய்தி தான் வந்ததே தவிர, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் பத்திரிகையில் வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. என்றாலும், அமெரிக்கா நமக்கு உணவு கொடுக்கிற நேரத்தில் 'நாம் இந்தியாவுக்கு எப்பொழுதும் சோறு போட்டுக் கொண்டே இருக்க முடியுமா, எப்பொழுதும் பற்றுக்குறையைச் சரிக்கட்ட அமெரிக்கா உணவு வைத்திருக்கிறதா, அவர்களுக்கு வேண்டிய சோற்றை அவர்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையில் முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறதா, அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று தெரிந்ததால் தான் உணவு அளிக்க முடியும்' என்று கூறினார்கள், கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டில் வாங்குகிற உணவை வாங்கக் கூடாது என்று தேசியத் தலைவர்கள்கூட வாதிட்டார்கள். அது நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியையா காட்டுகிறது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தித் திட்டம் எந்த அளவுக்குப் பின் தங்கியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முன்னரவது திட்டக் குறிக்கோள் 17 லட்சம் டன். ஆனால் சாதனை 13.30 லட்சம் டன் தான். இந்த நேரத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் ரூ. 71.75 லட்சம் டன்னுக்குப் போகப் பார்க்கிறார்கள். எப்படிப் போக முடியும்? நிலத்தின் உற்பத்தித் திறன் உயர் - கட்டத்தை அடைந்து விட்டது. இனிமேலும் அதை உயர்த்த முடியாது. உற்பத்தியாகும் நிலப்பரப்பையும் இனி உயர்த்த முடியாது. நாட்டில் ஒரு தனித் தண்ணீர்கூட விண்காமல் பயன்படுத்திவிட்டோம். ஆக பயன்படுத்தக்கூடிய தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உற்பத்தித் திறன் உயராது; நிலம் கிடைக்காது; உற்பத்தி செய்யத் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இவ்வளவும் இருந்த நேரத்தில் குறிக்கோளை அடையாதவர்கள் இப்போது எப்படி அடைவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவிலே தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று சர்க்கார் குறிக்கோள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஓரளவு கைவிட வேண்டும். நாட்டிலே கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களுக்குமேல் வேண்டியிருந்தால் அதை அந்நிய நாட்டில் இருந்து அடைவதில் பிசகு இல்லை. ஆனால், அதைப் பிச்சையாகக் கேட்டு வாங்காமல், பண்டமாற்று முறையில் வாங்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யத் தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். எல்லாவற்றையுமே நம் நாட்டில் விளைவிக்க வேண்டும் என்பது பிற்போக்கான கொள்கை. சாதாரணமாக விவசாயியைப் போல அவ்வளவு வறுமை உள்ள குடும்பங்கள் அல்ல வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

பதினெட்டு அவுன்சு பற்றிக்கனம் அங்கத்தினர் வீரபாகு கேலியும் கிடைவதுமாகப் பேசினார்கள். பதினெட்டு அவுன்சு கொடுக்க 61.41 லட்சம் டன் தானியம் வேண்டும் என்று நான்காவது திட்டம் என்கிற அறிக்கையில் சர்க்காரே கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டின் நிலைமை என்ன? அத்தனைபேரும் 18 அவுன்சு சாப்பிடுகிறார்களா? பொருள் இல்லை என்பதால் மக்கள் தொகையில் பாதிப்பேர் பாதிக்கச் சாப்பிடவில்லை. அம் முறையில் நம்முடைய தேவைக்குப் போக மிச்சப் படும் உணவு எங்கே போய் விட்டது? பற்றுக்குறை இருப்பதற்கே நியாயம் இல்லையே.

கொள்முதல் பற்றிப் பல கனம் நண்பர்கள் பேசினார்கள். அதைப் பற்றிச் சர்க்கார் தீவிரமாகச் சிந்தித்தாக வேண்டும். உண்மையிலேயே நெல் விளைந்திருக்கிறது என்றே வைத்துக் கொள்வோம். விவசாயியின் தயக்கத்திற்குக் காரணம் என்ன? ஒரே அறுவடை காலத்தில் நெல்லுக்கு இரண்டு விலைகள். கிச்சிலி சம்பாவிற்று இன்று ஒரு விலை. பின்னால் ஒரு விலை. ஆகவே விவசாயி என்ன நினைக்கிறான்? இன்றைக்கு விற்காமல், இன்னும் கொஞ்ச காலம் தாழ்த்தி விற்குல, சர்க்கார் அதிகவிலை கொடுக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [28th February 1966]

மேலும் சர்க்கார் சில வியாபாரிகளைக் கொள்முதல் வியாபாரிகளாக நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருவிலை கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே ஜே. லேசன்சுதாரர்கள் வேறு விலை கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் கொள்முதல் செய்துகொண்டு போகும் நெல்லை எங்கே விற்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க அமைப்பு இல்லை. வாங்கிய நெல்லை அப்புறப்படுத்த ஏ.டி.எஸ்.ஓ. பர்மிட் கொடுக்கிறார். ஆனால், கார்டுக்காரர் விற்பது பற்றி அறிய முடிவதில்லை. ஆகவே அவர் வாங்கியதில் 10 மூட்டைகளைச் சர்க்கார் விலைக்கு விற்குவிட்டு, பாக்கியைத் தன் இஷ்டத்திற்கு அதிக விலைக்கு விற்கத் தலைப்படுகிறார்கள். 5, 6 ரூபாய் கூட்டி விற்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இம்முறையில் ஜே. லேசன்சுதாரர் சற்று அதிக விலையும் கொடுக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகள் கொள்முதல் வியாபாரிகளிடம் கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள்.

அதோடு கூட, பாலாற்றுக்கு அக்கரையிலே செய்யாறு தாலுக்காவில் 34.50 ரூ. என்றால், செங்கல்பட்டிலே 42 ரூ. என்று இருக்கிற காரணத்தினால், வெளியிடங்களில் விற்கப் போகும் நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே ஆள் மாறினால் அதிக விலை, இடம் மாறினால் அதிகவிலை, காலம் கடந்தால் அதிக விலை என்றிருப்பதால்தான் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், அவர்கள் வீட்டிலே சில் வைப்பது என்பது சீர்கேடான முறை. என்னுடைய தொகுதியில் இருமரம் என்கிற கிராமத்தில் ஒரு அம்மையார் அவதிக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவருடைய வீட்டிலிருந்து நிலம் ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் இருக்கிறது. அவர்கள் வீட்டில் 50 மூட்டை நெல் இருந்திருக்கிறது. கொள்முதல் செய்த வியாபாரி ஒருநாள் அவன் லாரிக்கு 8 மூட்டைதான் வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அன்று அவன் எட்டு மூட்டையை எடுத்துக் கொண்டு, பாக்கி மூட்டைகளுக்குப் பின்னால் வருவதாகச் சொல்லிப் போயிருக்கிறான். ஆனால் அந்த நாளில் அவன் வரவில்லை. இதற்குள் அதிகாரிகள் சென்று வீட்டை சில் வைத்து இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அவன் கணவன் வீட்டில் இல்லை. பக்கத்து ஊருக்குப் போயிருக்கிறார். கணவன் மனைவி தவிர வீட்டில் ஒரு சிறு குழந்தைதான். கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு அந்த அம்மையார் நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சப் போயிருக்கிறார்கள். அது பக்கத்தில்தான், ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில்தான் இருக்கிறது. இருந்தும், அதிகாரிகள் எதுவும் கேட்காமல் வீட்டைப் பூட்டிவிட்டுச் சில் வைத்து விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். ஆக்கிய சோறு அப்படியே இருக்க, கன்று போட்ட மாடு கடடுத்தரையில் நிற்க, தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் அப்படி அப்படியே போட்டது போட்டபடி இருக்க, சில் வைத்துச் சென்று விட்டார்கள். இரவு எட்டு மணிக்கு அந்த அம்மையார் யாரிடமோ செலவிந்து வாங்கிக்கொண்டு வானியம்பாடி சென்று கணவனை அழைத்துக் கொண்டு செய்யாறுக்கு என்விடம் வந்தார்கள். கலெக்டரிடம் சென்று கேட்டால், ஒரு பர்லாங்கு தூரத்திலேதான் இருந்தார்கள். வந்து நெல் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கலாமே என்கிறார். நெல் இருப்பது, அவர்கள் கொடுத்தது, கொடுக்காதது என்பதெல்லாம் மணியக்காரருக்குத் தெரியாதா, கணக்கப் பிள்ளைக்குத் தெரியாதா? இப்படி அதிகாரிகள் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார் என் மானமே போய்விட்டது என்று கண்ணீர் விட்டு அழுதாலும் அதிகாரி அதைக் கவனிக்கவில்லை. நாங்கள் வழிவழியாக நல்ல குடும்பத்தில் வந்தவர்கள், இப்படிப் பூட்டி விட்டா, சில் வைத்துவிட்டது, எங்கள் குடும்பத்திற்கே மானக்கேடாகப் போய்விட்டது என்று ஆர்.டி.ஓ.விடம் அழுதார்கள். ஆனால் அவர் மனம் இரங்கவில்லை.

எங்கள் பகுதியிலே பாலாற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. அதனால் விளைச்சல் இல்லை என்பது உணவு அமைச்சருக்குத் தெரிந்ததே. பாலாற்றுப் பாய்ச்சலுக்கு உட்பட்ட ஒழுக்கவாக்கம் என்ற ஊரில் ஒரு நல்ல குடும்ப விவசாயி. அவருக்குப் பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. 18 மூட்டைதான் இவ்வாண்டு விளைந்தது. வீட்டிலே வயதான தந்தையார் இருக்கிறார். அவர் பல நிறுவனங்களிலே பணியாற்றியவர். அவர் மிக்க யோக்கியமானவர். அவரிடம் அதிகாரிகள், நீங்கள் யோக்கியமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஏசி, வீட்டிலே குதிரையும் கதவுகளையும் உதைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் 90 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்.

28th February 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கள். ஆர்.டி.ஓ.விடம் சொன்னால், “சார், நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் சரி. எப்படியாவது கேட்ட அளவு நெல்லைக் கொடுங்கள்” என்றுதான் கூறுகிறார்கள். விவசாயியின் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

கடைசியாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சில பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு ஒய்வுகால ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களே பலமுறை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் பயன்படுபவர்கள் 500 பேர்கள் தான் இருப்பார்கள் என்று. 500 பேர்கள் பல ஆண்டுகாலமாகக் கேட்டு வந்ததை, இப்பொழுது கொடுக்க முன்வந்திருப்பதை நிதி நிலை அறிக்கையில் பெரிய பணியாகக் காட்டியிருப்பது அவ்வளவு பாராட்டுக்குரியதாகாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 1, 2, 3 வகுப்புகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகங்கள் இலவசமாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் மதிய உணவு உண்ணும் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் சொல்லத் தேவையில்லை. நாட்டிலே பல கமிட்டிகள் போடப்பட்டு, அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்லேட்டு கொடுக்கப் போகிறார்கள். அரசாங்கம் வெளியிடும் புத்தகங்கள் நல்ல முறையில் அச்சடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்று நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். பெருமாள் கோயில் சுவற்றில் செம்மண் தீட்டியிருப்பது போன்று பார்க்க சிக்கமுடியாத நிலையில் விற்கப்படாமல் கட்டுக் கூடாகக் கட்டி வைத்திருக்கும் அப்புத்தகங்களைத் கழித்து விட வழி கண்டதாக இருக்கிறதே தவிர, அதிலும் பாராட்டுக் குரியது ஒன்றும் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மாநில அரசு பணியாளர் நிலையைப் பார்ப்போம். நிதிநிலை அறிக்கை வரும்போதெல்லாம் அவர்களும் ஏதாவது வரும் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு ஏதாவது வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்குக் காரணம், மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய பணியாளர்களுக்கு ஒரளவு கூட்டிக் கொடுத்து இருப்பதுதான். அப்படி அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதில் ஒன்றும் இல்லை. ஒரு கேள்வியின் போது, ‘அலுவன்னைக் கூட்டிக் கொடுக்கக் கூடத் தேவையில்லை, அதற்கு மாறாக, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்ன விலைக்கு பொருள்கள் வற்றினவோ, அந்த விலைகளுக்குப் பொருள்கள் தந்துவிட்டால் போதும் என்று நான் கூறினேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களும், “கொள்கை அளவில் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு வழிமுறை இன்னும் ஏற்படவில்லை. ஆனால், எதைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்? கன்ஸ்யூமர்ஸ் கூட்டுறவு சொஸைட்டி வைத்து அதன் மூலமாக விலையைக் கட்டுப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். யார் சொல்கிறார்கள்? “கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இருக்கும் நம்பிக்கையை நான் அறவே இழந்துவிட்டேன்; கூட்டுறவு இயக்கம் இனி வாழ்வுக்கு வழி காட்டாது” என்று சொல்லும் முதல் அமைச்சர் அந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக, பொருள்களின் விலைவாசியைக் குறைத்து அவர்களுக்குத் தருவதாகச் சொல்வது, போகாத ஊருக்கு வழி காட்டிய கதையாக இருக்கிறதேயொழிய, உண்மையிலேயே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சியாக இல்லை. இப்படி, எமாற்றங்கள் நிறைந்த, பலன் ஏதும் அளிக்கக்கூடிய திட்டம் இல்லாத இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுவதற்கில்லை என்று கூறி என்னுடைய கருத்துரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [28th February 1966]

நாம் இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டம் முடிவுறும் தறுவாயில் இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு திட்ட காலத்திலும், கூடுதலாக எவ்வளவு தானியம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் திட்டம் போட்டு, ஒவ்வொரு திட்ட முடிவிலும் அதிகமான அளவில் நாம் தானிய உற்பத்தியைச் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முதல் திட்ட முடிவில் கூடுதலாக 6 லட்சம் டன் உணவு தானிய உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். இரண்டாவது திட்ட முடிவில் அதைவிட 9 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அதே போன்று இந்த மூன்றாவது திட்ட இறுதியிலும் நாம் மேற்கொண்டு 13½ லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருந்தாலும் கூட, அது நாம் கூடுதலாக என்ன அடையவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தோமோ, அதைவிடக் குறைவாகவே இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் போதிய உரம் இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு திட்டக் கடைசியிலும், நமக்குக் குறைவாக தானிய உற்பத்தி ஏற்படும்போது நாம் சொல்லக்கூடிய காரணம், உரம் போதிய அளவு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். அதையே நாம் ஒவ்வொரு தடையும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், உரம் கிடைக்கவில்லையென்றால், இப்பொழுது நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தானிய விளைச்சல், அதே அளவில் இருக்குமா அல்லது மேலும் குறையுமா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். நாம் ஒரு சமயத்தில், இந்த ரசாயன உரங்களையெல்லாம் அதிகமாகப் போட வேண்டும் என்று விவசாயிகளிடத்தில் சொன்ன நேரத்தில், விவசாயிகள் அதைப் போடுவதற்கு மறுத்த காலமும் ஒன்று உண்டு. ஆனால், இப்பொழுது விவசாயிகள் அதிகமான ரசாயன உரம் போடுவதனால் அதிகமான பலனை அடையலாம் என்ற முறையில் இப்பொழுது ரசாயன உரம் போடுவதில் அவர்களுக்குப் பழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகையால், இப்பொழுது ரசாயன உரம் போடுவதை நாம் தடுத்த நிறுத்த முடியாது. அம்மாதிரி தடுத்து நிறுத்தினாலும்கூட, அதனால் பலன் குறைய ஆரம்பிக்குமே தவிர, அதே நிலையில்கூட இருப்பதற்கு ஏது இல்லை. ஆகையால், விவசாயிகளுக்கு நாம் உரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வழி செய்தாக வேண்டும்.

இப்பொழுது புதிய ரக நெல்லைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். புதிய ரக நெல்லின் மூலமாக அதிகமான விளைச்சலை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. அம்மாதிரி அதிகமாக விளைச்சல் ஏற்படும் என்றால், அதிகமான உரத்தை அதற்குப் போடவேண்டும். நல்ல விளைச்சலைக் கொடுக்கக் கூடிய புதிய ரக நெல்லுக்கு அதற்கேற்ப அதிக உரம் போட வேண்டும். சாதாரண நெல்லுக்கும் எந்த அளவுக்கு உரம் போடுகிறோமோ, அதே அளவு எ.டி.டி. 27 போன்ற புதிய ரகத்திற்கும் உரம் போட்டால் சாதாரண ரக நெல் கண்டுமுதல் ஆகிற அளவுக்குக் கூட புதிய ரகத்தில் கண்டுமுதல் ஆகாமல், குறைய ஆரம்பிக்கிறது. ஆகையால், நாம் உயர்ந்த ரக நெல்லை போடும்போது, அதற்கு அதிகப் படியான அளவில் உரத்தை நாம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த உரம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஏற்பாடுகளைச் செய்தோடுகூட, காலா காலத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவும் நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த வருஷம் ஆரம்ப காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஸுப்பர்பாஸ்பேட் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகிவிட்டது. அநேக விவசாயிகளுக்கு ஸுப்பர்பாஸ்பேட் கிடைக்கவில்லை. அம்மாதிரி ஸுப்பர்பாஸ்பேட் கிடைக்காததால், விவசாயிகள் கஷ்டமான நிலையை அடைந்தார்கள். ரசாயன உரத்தைப் போடும் பழக்கத்தை அவர்களுக்கு நாம் ஏற்படுத்திவிட்ட பிறகு, திடீர் திடீர் என்று இம்மாதிரி ரசாயன உரத்தைக் கொடுக்காமலிருந்தால், உற்பத்தி ஏதோ இப்பொழுது உள்ள அளவில்தான் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது; இதைவிட விளைச்சல் குறைய ஆரம்பித்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகையால், இதைக் கவனித்து, விவசாயிகளுக்குப் போதிய உரம் கிடைப்பதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நல்ல ரக விதைகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தி வருகிறோம். அவற்றின் மூலமாக விதைகள் கொடுத்து வருகிறோம். சர்க்கார் விதைப்

28th February 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

பண்ணைகள் என்று சொல்லும்போது, எதிர்க்கட்சி நண்பர்களில் சிலர், “லாபத்தில் ஓடியதா? நஷ்டம் வந்ததா?” என்று கேட்கிறார்கள். விதையைப் பொறுத்த வரையில், லாப நஷ்டக் கணக்கை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. விதையைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல ரக விதை ஏராளமாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்றதா என்பதுதான் நம் முடைய குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். அம்மாதிரி குறிக்கோளுடன் நாம் நம்முடைய விதைப் பண்ணைகளில் நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்களில் கிராம சகாயத் திட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்தி, அவர்கள் மூலமாக இப்பொழுது நாம் விதை விறியோகம் செய்து வருகிறோம். கிராம சகாயத் திட்டம் நன்றாக வெற்றி பெற வேண்டுமானால், அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய விதைக்கு ஸ்ப்லிடி இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஏதோ மூட்டை ஒன்றுக்கு 3 ரூபாய், 2½ ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இது போதாது. குறுவை நெல்லை அவர்கள் எடுத்துக் காய வைத்து விதையாகக் கொடுப்பதென்றால், கிட்டத்தட்ட நாலில் ஒரு பங்கு காய்ச்சல்பட்டிருப்போய்விடுகிறது. இப்படியெல்லாம் கஷ்டமான நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையால், ஸ்ப்லிடியை நாம் சற்று அதிகரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி விதைகள் சேமித்து வைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒரு விதைச் சேமிப்புக் கிடங்கை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். விதைச் சேமிப்புக் கிடங்கு இருந்தாலொழிய நல்ல முறையில் நல்ல விதைகளைச் சேகரித்து வைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸாயில் டெஸ்டிங் யூனிட்டை நாம் வைத்திருக்கிறோம். ஸாயில் டெஸ்டிங் யூனிட் வைத்திருந்தாலும், எந்த விவசாயி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுகிறதோ, அந்த விவசாயி கொண்டுவருகிற மண் வளத்தைத்தான் நாம் பரிசோதனை செய்து கொடுக்கிறோமே தவிர, ஒரு பஞ்சாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தப் பஞ்சாயத்து பூராவாக அங்குள்ள மண் வளத்தைப் பரிசோதனை செய்வதில்லை. எந்த எந்த இடங்களில் எந்த எந்த விதமான மண் இருக்கிறது, அந்த மண்ணுக்கு என்ன உரம் போட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் நம்மிடம் கிடையாது. ஏதோ கிராமசேவக் வைத் திருக்கிறோம். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர்களெல்லாம் ஏதோ அன்றாடம் வேலை செய்துகொண்டு, ஆபீசர் என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதை வைத்துக்கொண்டு செயல்படுகிறார்களே தவிர, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் எந்த வேலையும் செய்வதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகையால், பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் உள்ள மண் வளத்தைப் பரிசோதனை செய்து, “ஸாயில் மாப்” ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் வைத்து, எந்த எந்த மண் வளத்திற்கு எந்த எந்த விதமான உரம் போட வேண்டும் என்பதையும் நாம் அதில் குறித்து ஒவ்வொரு விவசாயினுடைய கையிலும் நாம் கொடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி கொடுத்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருக முடியுமே தவிர, பல திட்டங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு போவதனால் மட்டும் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பூச்சித் தொல்லை. இதைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். காலரா, ப்ளேக், அம்மை போல இது ஒரு தொத்து வியாதி. ஒரு வயலுக்கு வந்தால் அதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. தொடர்ந்து எல்லா வயலையும் அடித்துக்கொண்டு போகிறது. பணம் உள்ளவர் தம் வயலுக்கு பூச்சி மருந்து வாங்கி அடிக்கிறார், இல்லாதவர்கள் அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள். பொதுவாக இந்தப் பூச்சியினால் அந்தப் பகுதியில் வெள்ளாளம் குறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே ஒரு பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் பூச்சி விழுந்தது என்றால் உடனே அங்குள்ள கிராமசேவகைக் கொண்டு அல்லது மற்ற அதிகாரிகளைக் கொண்டோ, அந்தப் பகுதி பூராவும் மருந்து அடிக்கச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஆகும் செலவை நிலவரியோடு கூடச் சேர்த்து வசூல் செய்துகொள்ளலாம். பூச்சி என்றால் ஒருவிதமான பூச்சியில்லை. பலதரப்பட்டவை. எந்தப் பூச்சிக்கு எந்த மருந்தை அடிக்க வேண்டும் என்று பார்த்து, பூச்சி விழும் காலத்தில் மருந்தை ஒட்டு

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [28th February 1966]

மொத்தமாக அடித்துவிட்டு, அந்தச் செலவை நிலவரியோடு வசூல் செய்து கொள்வதுதான் நல்லது. விளைச்சல் பெருக வசதியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல கிராம சேவக்குகள் காலையில் எழுந்திருந்தால் எந்த எந்த வகையில் தங்கள் மேலதிகாரிகளைத் திருப்தி செய்யலாம் என்று பார்க்கிறார்களே தவிர, கிராம வேலைகளைக் கவனிப்பதில்லை. அவர்கள் திறமையை—பஞ்சாயத்துகளில் உற்பத்தி சென்ற ஆண்டு எவ்வளவு, இந்த ஆண்டு எவ்வளவு அதிகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்து—உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த தீவிரமாக வேலை செய்துள்ள கிராம சேவக்குகளுக்குப் பரிசு கூட அளிக்கலாம். அதுபோல பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக்கொண்டு எந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்கிறதோ, அதன் விவசாய அதிகாரிகளுக்குப் பரிசு அளிக்கலாம். இது எல்லாம் ஊக்கத்தை அதிகப் படுத்தும். போட்டி மனப்பான்மை ஏற்படும். இதில் போட்டி மனப்பான்மை நல்லது.

மேலும் நான் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல பூச்சித் தொல்லை, பருவ மழைக் கோளாறு ஆகியவற்றின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு எதிர்பார்த்த பலன் கிடைப்பதில்லை. வாங்கிய கடனைக்கூடக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் பொருட்டு பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை நாம் எவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டு வருகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு நல்லது. பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தான் விவசாயிகளுக்குத் தெம்பு ஏற்படும். நவீன முறைகளைக் கையாள அவர்களுக்குத் தெரியும் ஏற்படும். அதுபோலவே கால் நடைப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்தாகவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலைக்கட்டுப்பாடு. ஒரு மூட்டைக்கு 23-94 ரூபாய், குவிண்டாலுக்கு 2 ரூபாய் போனஸ் சேர்த்துக்கொடுப்பது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைக் கட்டுப்பாடு என்றால் நகரத்தில் உள்ள வர்களை மனதில் நினைத்து நெல்லுக்குத்தான் கட்டுப்பாடு என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டோம். பாக்கியுள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் கட்டுப்பாடு வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற விவசாய சாதனங்கள், புளி, பருப்பு, மிளகாய், துணி போன்ற பலபொருள்களை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நெல் லுக்குத் தவிர மற்றவற்றுக்குக் கட்டுப்பாடு இல்லை என்றிராமல் எல்லா வற்றுக்கும் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்த வரையில் மலைத்தோட்டம் நீங்கலாக 50 லட்சம் ரூபாய் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது அதிகம் இல்லை. இதற்கென்று தனி அதிகாரிகளைப் போடாது, ரெவின்யூ ஆபீசர்களைக் கொண்டே இதை இனிமேல் வசூல் செய்ய ஏற்பாடாயிருக்கிறது. இதைப்பற்றி முதல் அமைச்சரவர்கள் சொல்லி வந்தபோது இதை எடுத்துவிடப்போவதாக அறிவிக்கப்போகிறார்கள் என்று நினைத்தேன். விவசாய வருமான வரியையே எடுத்துவிட்டு—தலைவர் திரு. காமராஜ் அடிக்கடி குறிப்பிடுவதுபோல—கிளட் ஆன் க்ராப் பாட்டுண்டு கொண்டு வந்துவிட வேண்டும். பயிருக்குத் தகுந்த கிஸ்தி போடுவது நல்லது.

இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மழை கிடையாது. ஆற்றிலும் தண்ணீர் இல்லை. தாளடியைப் பொறுத்தவரையில் 75 சத வீதம் பயிர் போய் விட்டது, சம்பாவைப் பொறுத்த வரையில் 25 சத வீதம் கெட்டுவிட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 18-ம் தேதி கும்பகோணத்திற்கு வந்திருந்தபோது நிலவரி வஜா அளிக்கவேண்டும் என்பதாக நாங்கள் எல்லாம் ரெப்ரசென்டேஷன் செய்தோம். வரி வஜா செய்தாகவேண்டும். அதோடு போன ஆண்டு குத்தகை அளக்க முடியவில்லை என்பதற்காக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றம் செய்வதையும் தடுக்க வேண்டும். அடுத்து வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இரண்டாயிரம் இறக்குவதாக இருக்கிறது. உடனடியாக அவற்றுக்கு மின்சாரமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்,

28th February 1966]

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி: கனம் சபைத்தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் ஒரு சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தது நீண்ட அறிக்கை, புது வரிகள் இல்லை. இதுதான் ஆளும் கட்சியினர் களுக்கு ஒரு தெம்பாக இருக்கிறது. ஏதோ மக்களிடம் தாராளமாக நடந்துகொண்டுவிட்டதைப்போல காட்டிவிட்டார்கள். இருக்கக்கூடிய வரிகள் ஒன்றிரண்டைக்கூடக் குறைப்பார்களோ என்று நான் நினைத்தேன். காரணம் அவர்களுடைய உள்நோக்கம் எல்லாம் வரக்கூடிய பொதுத் தேர்தல்தான். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சாமார்த்தியமாகத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் வேளாண்மைத்துறையில் அதிகக் கவனம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியாவது உணவு வகையின் தன்னிறைவு பெற வேண்டும். தன்னிறைவு பெற முடியாததற்குக் காரணம் மழை இன்மை, போதுமான உரம் கிடைக்கவில்லை. உரம் என்கிறபோது நாம் பெரும்பான்மையும் ரசாயன உரத்தை நம்பியிருந்த காரணத்தினால் தான் நமது நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரசாயன உரத்தை ஓரளவுக்குத்தான் உபயோகப்படுத்தலாம். ரசாயன உரம் வருவதற்கு முன்பே இயற்கை உரங்கள் மூலம் விளைச்சல் இரண்டு பங்கு இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அப்பொழுது எல்லாம் அவர்கள் நம்பியிருந்தது இயற்கை உரம், ஆகானிக் மேன்யூர், நேச்சரல் மேன்யூர்தான். அவர்கள் அப்பொழுது பசும்தான் உரத்தை நம்பியிருந்த காரணத்தால்தான், நிலத்தின் பண்பு நல்ல வளர்ச்சியடைந்திருந்த நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்று ரசாயன உரத்தை நம்பியிருப்பதால்தான் வளர்ச்சி குன்றி, பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், அதிகப்படியாக இயற்கை உரத்திற்கு ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும். பசுந்தான் உரத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும்.

இப்பொழுது இருக்கிற அரசாங்க கட்டாய நெல் கொள்முதலின் காரணமாக, குறிப்பாக என்னுடைய மதுரை மாவட்டத்தில், நிர்ணயித்த லெவி அளவுக்கு மேல் உழவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான நெல் வாங்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் என்னிடம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு ஏக்கருக்கு 4 மூட்டை என்று இருக்கும்பொழுது, ஏழைகளாக இருக்கின்ற பல சிறு உழவர்களிடம் அதிகப்படியாக நெல் மூட்டைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இதனாலே உழவர் பெருங்குடி மக்கள் பெரிதும் வேதனைப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் எல்லோரும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இந்த முறை ஏதோ தெரியாமல் நெல்லைப் பயிர் செய்துவிட்டோம், அடுத்த முறை, நெல்லுக்குப் பக்கத்திலேயே நாங்கள் போகமாட்டோம். நெல்லைப் பயிர் செய்ய மாட்டோம், மற்றவைகளைத்தான் பயிர் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்னால் என்றால் முழுமையும் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு கழனியில் வேலை செய்கிறார்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தினுடைய உணவிற்காக. ஆனால் வரக்கூடிய மகசூலைக் கட்டாயமாகக் கொள்முதல் செய்துவிடுவதால் அவர்கள் அப்படி நினைக்காமல் வேறு எப்படி நினைக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பம்பு செட்டுகள் வைத்து ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் ஆகியும் கூட இன்னும் மின்சாரம் கிடைக்காத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே உடனடியாக பம்பு செட்டுகளுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கிடைப்பதற்கு வழிவகைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 120 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எண்ணிக்கைக்காக ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிப்பதில் பயனில்லை. ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும். இட வசதி வேண்டும், மருந்துகள் வசதி வேண்டும், இன்னும் எல்லா வசதிகளும்

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

[28th February 1966]

இருந்தால்தான் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும். கணக்குக்காக இந்த ஆண்டு இத்தனை ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பித்து விட்டோம் என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. சருக்கமாக இருந்தால்கூட, அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பொருள் உள்ள தன்மையில் செயல்பட வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற சுகாதார நிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டால் மருந்து இல்லை, மற்ற வசதிகளும் இல்லை, டாக்டர்கள் குடியிருக்க வீடும்கிடையாது. கிராமங்களிலே டாக்டர்கள் போய் தங்கி இருப்பதற்கு விரும்பவில்லை. அதனால்தான் டாக்டர்கள் பஞ்சம் என்று சொல்கிறார்கள். டாக்டருக்கு குடியிருப்பு வசதி, மருத்துவ நிலையத்திலே மருந்து வசதிகள், டாக்டருக்கு ஒத்துழைக்க கம்பவுண்டர், இன்னும் மற்ற ஊழியர்கள் அமைத்தல் இவைபோன்ற வசதிகளை யெல்லாம் செய்துகொடுத்தால், அவர்கள் தாராளமாகக் கிராமங்களுக்குப் போய் பணியாற்றத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்விதம் நடப்பது இல்லை, ஏதோ ஆரம்பித்து விட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலேதான் அவை விடப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையிலேயே அவற்றை மருத்துவ நிலையங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை. டாக்டர்கள் ராணுவத்தினருக்கு உதவி செய்யப் போய்விட்டார்கள், அதனால் தான் டெரத் ஆஃப் மெடிகல்மென் (பஞ்சம்) இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ராணுவத்திற்குச் சென்றவர்கள் 72 பேர்கள்தான். மற்றவர்கள் என்ன ஆனார்கள்? அவர்களுக்கு ஒரு இன்சென்டிவ் கிடையாது. போதுமான கவர்ச்சி கிடையாது. ஊதியத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கவர்ச்சி இல்லை. எனவே அவர்களுக்குக் கவர்ச்சிகரமான ஊதியம் கவர்ச்சிகரமான இடம், இன்னும் கவர்ச்சிகரமான மற்ற வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக மருத்துவர்கள் கிராமங்களுக்குப் போய் தங்கி பணியாற்றுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, எம்.பி.பி.எஸ். படித்த ஒரு டாக்டர் முதலில் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் பணியாற்றுகிறார். அவர் அங்கே ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் பணியாற்றினாலும்கூட, அவருடைய உத்தியோகம் நிரந்தரமாக்கப்படுவதில்லை. தாற்காலிகமாகவே இருக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களை நிரந்தரம் ஆக்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? அவர்களை நிரந்தரம் ஆக்கினால்தான் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம், இன்கிரிமென்ட் இவையெல்லாம் கிடைக்கும். அவையெல்லாம் இல்லாத காரணத்தால் தான், கிராமங்களுக்குப் போய் அவர்கள் பணியாற்றத் தயங்குகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இந்த அறிக்கையிலே வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது மட்டுமல்ல, கைத்தறியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைக்கூடக் கிடையாது. வேளாண்மைக்கு அடுத்த முக்கியத்துவத்தை கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்குத்தான் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்து என்ன வென்றால், கைத்தறி நாளைதான் அழிந்து போகக்கூடியது என்பது. கைத்தறி அழிந்து போகக்கூடியது என்றால் கதரும் அழிந்து போகக்கூடியதுதானே. கதருடைய கதி என்ன ஆகும் என்பதையும் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். கதருக்குப் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் கைத்தறிக்கும் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் 25 லட்சம் பேர்களுக்குக் குறையாமல் இருக்கிறார்கள். எல்லா மாவட்டங்களிலும் அவர்கள் பரவலாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் கடன் உதவி பெறுகின்ற வகையில், மெட்ரஸ் ஸ்டேட் ஹாண்டிலும் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை ஸ்தாபித்தார்கள். அதற்காகப் பங்குத் தொகைகள் வசூலிக்கப்பட்டன. ஒரு சில குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களிலிருந்துதான் பங்குத்தொகைகள் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வடஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அதிகமான பேர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் இதற்கான பங்குத் தொகைகள் வசூல் செய்யவில்லை. பங்குத் தொகை எடுத்துக்கொண்டால்தான் அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் கடன் வாங்கமுடியும் என்ற ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே ஒரு சில மாவட்டங்களில் மட்டும் பங்குத் தொகைகள் வசூல் செய்யப்பட்டதால், மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அவர்கள்

28th February 1966]

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

கடன் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். நெசவாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தக் கார்ப்பரேஷனில் அவர்களுக்குப் பணவசதி கிடைப்பது இல்லை என்று சொன்னால் அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் என்ன பயன் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களுக்குக் கடன் வசதி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மீண்டும் ஒரு முறை பங்குத் தொகை வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பங்குத் தொகை எடுத்து தால்தான், கடன் வாங்கமுடியும் என்ற நிலையும் இருக்கக் கூடாது என்பதையும் நான் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏழை மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்குவதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மாணவனுக்கு 10 காசு என்ற நிலை விலைவாசி ஏற்றமில்லாத காலத்தில் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது நான்கு நாள் விலைவாசி ஏற்றம் இருக்கும்பொழுது 10 காசு போடாது. அதையும் உயர்த்தவேண்டும். அதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த என். ஜி. ஒக்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு எந்த நிலை இருக்கிறதோ, எந்த ஸ்டேட்டஸ் இருக்கிறதோ அதே நிலை, அதே ஸ்டேட்டஸ் இவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். ஒரு வீட்டில் மேல் மாடியில் மத்திய அரசில் பணியாற்றுகின்றவர் இருக்கிறார். கீழ்ப் பகுதியில் மாநில அரசில் பணியாற்றுகின்றவர் இருக்கிறார். இரண்டு பேரும் ஒரே தகுதியுடையவர்களே. ஒரே ஊரில் பணியாற்றுகிறவர்கள்தான். மேலே இருக்கக்கூடியவருக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் இருக்கும் போது, கீழே இருக்கக்கூடியவருக்குக் குறைவான சம்பளம் இருக்குமானால் அவர்களுடைய மனம் என்ன பாடுபடுமோ? மத்திய அரசு அவர்களுடைய ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கூட்டும்போது, அதற்கு மறுநாளே மாநில அரசாங்கமும் ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***திரு. வை. சங்கரன் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே, குறிப்பாக இன்று நானே உணவுப் பற்றாக்குறையில் உள்ள நிலைமையில், வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகக் கவனமும், முக்கியத்துவமும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது உண்டையிலேயே வரவேற்கத்தக்க அம்சம். உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்வதில் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு உணவுப் பொருளைச் சேமித்து வைப்பதிலே சிறு கோளாறு இருக்கிறது. உதாரணமாக, எங்கள் பகுதியில் ஆட்டா மாவு விநியோகிக்கப்படுகிறது. அது ஒருசில மாதங்கள் தேக்கி வைப்பதற்கு உரியதாக இல்லை. மூன்று நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் வைக்கப்பட்ட ஆட்டா மாவு வண்டிகள், புழுக்கள் நிறைந்தவையாக ஆகிவிட்டன. பதினைந்து நாள் அல்லது ஒரு மாதத்திற்கு மேல் அதை வைத்திருந்தால் கெட்டு விடும். இதைப் பற்றி நான் ஸ்தல அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்கள் பூரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேலிடத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த பிறகு அதை அவ்வாறு நீண்ட நாட்கள் சேமித்து வைக்காமல் வேறு இடத்திற்கு அனுப்பக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கும் போது எந்தக் கால அளவு வைக்கலாம், எப்போது விநியோகிக்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்து செய்யவேண்டும்.

லெவி சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். ஒருசில தனிப்பட்ட கேஸ்களில் ஹார்ஷிப் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஸ்தல அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த முறையில் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். கிணற்று விவசாயமாக இருந்தால் அதிகமாகச் செலவிட வேண்டியிருக்கும். பருவ மழை தவறியிருப்பதால் விளைவு குறைந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி இன்டியிலுமல்ல கேலை நல்ல முறையில் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[28th February 1966]

கிஸ்தி வசூல் சம்பந்தமாக திரு. வீரபாகு அவர்கள் சொல்லியது போல் என்னுடைய பகுதியிலும் சோழவந்தான், பெரியாறு போன்ற இடங்களில் நிலைமை இருக்கிறது. கிஸ்தியை பிப்ரவரி, மார்ச்சு, ஏப்ரல், மே என்று நான்கு தடவையாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று பல தடவை சொல்லி இருக்கிறோம். ஏதோ காரணத்தால் பிப்ரவரி, மார்ச் ஆரம்பத் திற்கு முன்னாலேயே, உள்ளடக்கமாக உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பலவிதமான முறையில் விவசாயிகள் வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு பொதுவாக பல இடங்களில் அறுப்புக் கூட ஆகவில்லை. பொதுவாக விவசாயிகள் அறுப்பான பிறகு, மகசூலை வைத்துக் கொண்டுதான் கிஸ்தியைக்கொடுக்க முடியும். ஆகவே, எப்போதும் போல் நான்கு பகுதிகளாகக் கிஸ்தியை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கண்டிப்பாக உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். அதே போன்று காலாகாலத்தில் உரம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் நல்ல முறையில் சீர்த்திருத்த வேண்டும்.

உணவுப்பொருள்களின் விலை மட்டுமல்லாது எண்ணெய்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. கடலை எண்ணெய் நல்லெண்ணெய் விலை விற்கிறது, நல்லெண்ணெய் தேங்காய் எண்ணெய் விலை விற்கிறது, தேங்காய் எண்ணெய், நெய் விலை விற்கிறது. அரைப்படி தேங்காய் எண்ணெய்யின் விலை ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. இந்த விலைகளையும் கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

டிராக்டர்களை லீவில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. பல டிராக்டர்கள் ரிப்பேராதி நல்ல சண்டிஷனில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த ஓர்க்ஷாப்ஸ் வைப்பதோடு கூட, அதிகப்படியான டிராக்டர்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சுட்டுறவு பாங்குகள், சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கும் வசதி பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கடன்கள் எளிதில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். கடன்கள் எளிதில் கிடைக்காததன் காரணமாக, விவசாயிகள் அதிக வட்டி கொடுத்துத் தனி பட்டவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே, சலபமாக, கஷ்டம் இல்லாத வகையில் கடன் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம் பாப்டரி வேகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது என்று சொல்லப் பட்டது. அது வேகமாக நடக்கவில்லை. காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது என்ற செய்தி முன்பு வந்தது. எப்படியும் சீக்கிரத்தில் அது இயங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்ட்ரல் ஸ்பான்ஸர்ஷிப் ஸ்கீம்களில், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எஞ்சினியர்கள் ரிட்டுரென்ஞ்ச் செய்யப்படுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இதைப் பற்றி நன்றாகக் கவனித்து அந்த மாதிரி எஞ்சினியர்கள் குறைக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

பொதுவாக, ராஜ்யத்தின் தெற்குப் பகுதியைப் பொறுத்தவரை கனரகத் தொழிற்சாலைகள் இல்லை. மதுரையில் மெஷின் டீல்ஸ் ஃபாக்டரி ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. தெற்குப் பகுதியில் கனரகத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட வழி செய்ய வேண்டும். அதுவும் பரவலாக ஏற்பட வேண்டும்.

கல்லூரிகளைக் கூடப் பரவலாக அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. எஞ்சினியரிங் கல்லூரி, மெடிகல் கல்லூரி ஆகியவையெல்லாம் ஒரே பகுதியில் அமையாமல், சென்னை நகரைச் சுற்றியே அமையாமல், பரவலாக இருந்தால்தான், ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும், மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

28th February 1966]

[திரு. வை. சங்கரன்]

‘நான்-டீச்சிங் ஸ்டாப்’ நிலைமை பற்றிப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கண்டிஷனில் பிரிஸ்கிரைப் பண்ணைத் நிலைமையில், நினைத்தால் அவர்களை வீட்டுக்குப் போகச் சொல்லிவிடமுடியும். அவர்கள் எவ்வளவு ஆண்டுகள் சர்வீஸ் செய்தாலும் போதிய கல்வி யோக்கியதாம்சம் இல்லாவிடில் 90 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான பிராஸ்பெக்டிவ் கிடையாது. அவர்களுக்கும் ஓரளவு சம்பளத்தை உயர்த்துவது அவசியம். ‘அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க்’ ஸ்தானங்கள் வைப்பதற்காவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்திற்கு சீலிங் இருக்கிறது. 250 ரூபாய்க்கு மேல் அவர்களுக்குச் சம்பளம் போகக் கூடாது. 25 வயதில் ஆசிரியர் வேலைக்குப் போகிறவர்களுக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளில் சீலிங் வந்துவிடு கிறது. இப்போது 58 வயது வரை வேலை செய்யலாம் என்று செய்துவிட்ட பிறகு, அவர்கள் தங்களுடைய 40-வது வயதில் 250 ரூபாயை பெறும் நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு 18 வருஷங்களுக்கு அதே சம்பளத்தில் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான இன்ஸென் டீவ்ஸும் இல்லை. அவர்களுக்கு வேலையிலே இன்டரஸ்ட் இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு 250 ரூபாய்க்கு மேல் ஸ்பெஷல் க்ரேடு போட்டுக்கொடுத்தால் தான், வேலையிலே அவர்களுக்கு இன்டரஸ்ட் ஏற்படும். அந்த வகையில் அதை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு சர்க்காரின் கீழ் வந்த பிறகு, ஆசிரியர்களுக்கு இருந்த பிரிவி லேஜ் லீவை எடுத்து விட்டார்கள். திடீரென்று வீட்டில் ஏதாவது அசந் தர்ப்போல அல்லது விசேஷமோ என்றால் லீவு கிடையாது. அவர்களுக்கு காஷுவல் லீவ் 15 நாட்கள், அதற்குப் பிறகு மெடிகல் லீவ்தான் இருக் கிறது. ஆகவே, அவர்கள் வீட்டிலே ஏற்பட்ட ஒரு சம்பவத்திற்காக லீவ் எடுக்க வேண்டுமென்றால் சம்பளத்தை இழந்து லீவ் எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஸ்காலர்ஷிப்பைப் பொறுத்தமட்டில் ‘பர்வர்டி-கம்-மெரிட்’-க்குப் 15 சதவிகிதம் ஒதுக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்த காரணத் தால் ஏழைமையாகப் பிறந்து அவனுக்கக் கிடைக்கக் கூடியவாய்ப்பு தடுத்து நிறுத்தப்பட்டால் அது ராஜ்யத்திற்கே நஷ்டமாகும். ஆகவே, 15 சத விகிதம் ‘பர்வர்டி-கம்-மெரிட்’ ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கவேண்டும். அந்தத் தத்துவ அடிப்படையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. நம்முடைய அரசாங்கம் அதை அமல் நடத்துவதில் சற்றுத் தயங்கி வருகிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தூத்துக்குடி-திருச்சி பாதைக்கு சம்பந்தமாக அதை சீக்கிரத்தில் அமல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ‘if traffic justifies’ என்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகு போடு வதைவிட, நெருக்கடி ஏற்படுகிறது, ஏற்படும் என்று அறிந்து போட வேண்டும். தூத்துக்குடி, நெய்வேலி போன்ற இடங்களைப் பார்க்கும் போது நிச்சயமாக டிராபிக் ஜாம் ஏற்படத்தான் செய்யும். பாலம் கட்டிய பிறகு ரஸ்தா அமைப்பதுபோல் ரெயில் பாதை அமைப்பது என்றால் அதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே இந்த ரயில் பாதையை இப் போதே அமைத்தால் நல்லது என்று கூறி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், இந்த ‘சுஸ்ட் கோஸ்ட் ரோட்’ பற்றி நாலேந்து வருடங்களுக்கு முன்பிலிருந்தே சொல்லப் பட்டு வருகிறது. ஏற்கனவே ரஸ்தாக்கள் இருக்கின்றன. நடுவில் லிங்க் ரோடுகள்தான் அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சென்னையில் இருந்து கீழ்க்கோடி வரையில் அந்த ரோடு இருக்கும் என்று சொல்லப் படுகிறது. அதையும் சீக்கிரத்தில் எடுத்து நிறைவேற்றித்தர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகர்ப்புறங்களில் உள்ள வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் சம்பந்தமாக ஆக்க ரீதியில் பல உதவிகள் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. பொதுவாக நகர்ப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கக் கட்டடங்கள் எல்லாம் இன்று வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. அதற்காக வாடகை மூலம் ஏராளமான பணம் விரயமாகிறது. அதை மாற்றி அரசாங்கக் கட்டடங்களில் அவற்றை

12-30
p.m.

[திரு. வை. சங்கரன்]

[28th February 1966]

அமைக்கவேண்டும். அதே போன்று கோர்ட்டுகளையும் அரசாங்க கட்டடங்களில் அமைத்து விட்டால் ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் மீதமாகும்.

அடுத்தபடியாக, லெவல் கிராவிங் சம்பந்தமாக நகர்ப்புறங்களில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவை மூடப்பட்டு விடுவதனால் வண்டிகள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டு அதனால் பலவித நஷ்டங்களும், இடைஞ்சல்களும் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே நகர்ப்புறங்களில் முக்கியமாக மதுரை போன்ற இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால், இவற்றினால் பலவித கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இவற்றிற்கும் சீக்கிரத்தில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர், பி. டபிள்யூ.டி. வெள்கல் எஸ்டாப்ளிஷ்மென்ட் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் உள்ள மீனியல்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, கோவாப்பேட்டில் டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி டெம்பரரிமாக வேலை பார்ப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 10, 12 ஆண்டுகளாக டெம்பரரியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சினையையும் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், ஃபுட் அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது. இந்த ஆக்ட்டின் 'ஸப்-ஸ்டான்டேர்ட்' ஆக இருப்பதற்குக்கூட சிறை தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. 0.05 கூடிவிட்டாலும் அதற்கும் சிறை தண்டனை என்று ஆக்ட்டில் இருக்கிறது. இதை மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லி அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ.க்கள் கிராக்கிப்படி சம்பந்தமாக தத்துவ அடிப்படையில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து அதற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிற 1966-67-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதுள்ள விவாதத்தில் என் கருத்துக்களையும் சிலவற்றை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் அரசாங்கம் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 80 கோடியும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 186 கோடியும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 341 கோடியும் ஆக மொத்தம் 607 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இப்போது கடைசி ஆண்டில் இருக்கிறோம். இன்னும் அடுத்த வருகிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எத்தனை கோடியில் நிற்கப்போகிறதோ, தெரியவில்லை. எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும் நம் நாடு விவசாய நாடு. விவசாயத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிற நாடு நம் நாடு. வேறு எந்த வழியும் இல்லாத நாடு. நாம் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்குகிற நிலையில்தான் இருக்கிறோம், மங்கள வார்த்தையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேறு வார்த்தைகள் சொல்லி, பிச்சை என்று சொல்கிறார்கள், அதை சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. உணவுக் கடன் வாங்கும் நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோமே தவிர, சுய தவைப்புர்த்தி அடையும் நிலையில் நாம் இல்லை. ஆகவே இதில் எங்கு ஓட்டை இருக்கிறது என்பதை இதுவரை பரிசீலனை செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதுதான் என் கேள்வி. வேளாண்மைக்கு முதல் இடம் தந்திருக்கிறோம் என்று இந்த அறிக்கையில் முதல் பாராவிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே உள்ள அத்தனை பேர்களும், இங்கிருப்பவர்களில் முக்காலே மூன்று பங்கு பேர்களும் விவசாயக் குடும்பங்களில் இருந்து வந்திருப்பவர்களாகத் தான் இருக்க முடியும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எங்களுக்குச் சொல்கிற பதில் எல்லாம், மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள் தவிர. நாம் எல்லாம் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் தான், விவசாயத்தை எப்படிச் செய்வது என்பதைத் தெரிந்தவர்கள்தான்—ஆனால் எங்களை எமாற்றுவதாகக் கருதி மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்ற கருத்தை சொல்லுகிறார்கள். இதை எப்படி நம்புவது ?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நான் எப்போதும் மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்று சொன்னதே கிடையாது. அங்கத்தினர் அவர்கள் வெறுமனே வேண்டுமென்று தம் மனதில் தோன்றிய எண்ணத்தைச்

28th February 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

சொல்கிறார்களே தவிர, மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கிறது என்ற அப் பேர்ப்பட்ட வார்த்தையை நான் என்றைக்குமே இந்த சபையில் சொன்ன தில்லை என்பதை அழுத்தந்திருத்தமாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் நான் பேசும்போது குறுக்கிடாமல் இருந்து பழக்கம் கிடையாது. மந்திரத்தில் மாங்காய் காய்க்கின்றது என்று சொன்னதில்லை என்று சொல்வதை ஓரளவு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் விவசாய நாடாகிய நம் நாட்டில் விவசாயத்திற்காக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும், இந்த நாட்டில் ஏன் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல மறுக்கிறார்களே, காரணம் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சொற்பொழிவில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பருவ மழை சரியாக இல்லை, போதுமான உரம் உபயோகம் எக்ச்சேஞ்ச் கிடைக்காததால் வரவில்லை. எவ்வளவு பிரயத்னங்கள் செய்யவேண்டுமோ, அவற்றை செய்து வருகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நன்றாகப் படித்துப் பாருங்கள்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்கு மிக்க நன்றி. இருந்தாலும் இதற்கு வழி என்ன? பருவ மழை இல்லை, உரம் வாங்க பணம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதுமா? இதற்கு என்ன வழி? மழை இல்லை, உரம் இல்லை, நிதி வசதி இல்லை என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அவை அதற்குச் சமாதானமாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்பதே என் கேள்வி. ஒரு முறைக்காக குறுக்கிடுகிறார்களே தவிர, இந்தக் கஷ்டம் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. தயவு செய்து நாங்கள் சொல்வதைக் குறையாகக் கருதாதீர்கள். நம் உணவு நிலையை சீர்படுத்த வழியில்லையா என்பதுதான் என் கேள்வி. இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாராளுமன்ற மேல் அவையில் போன்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்களே, யாராவது அதைக் குறித்து சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? உணவைப் பெருக்குவதற்குள்ள வழிகள் என்ன என்பது குறித்து நாங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். யாராவது அதைப்பற்றி சிந்தித்தீர்களா? என்ன என்னவோ கமிட்டிகள் என்று சொல்கிறார்களே அவர்களுையாவது அதைச்செய்யச் சொன்னார்களா என்று கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் அமல் நடத்தப்படுகிற விதத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் குறைந்து விட்டது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்கு இப்போதுகூட அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு பதிலைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொருள் இல்லாத பதில் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போதே கிருஷ்ண, கோதாவரி தண்ணீரை செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம் இவற்றிற்குக் கொண்டு வருவது குறித்து எல்லா வேலைகளும் முடிந்தது எந்தக் காரணத்தினாலோ அவ்வேலை நின்றுவிட்டது. அதை உடனடியாகச் செய்தீர்களா? மூன்றாவதாக, நிலவரியைக் குறைக்க வேண்டும், என்பதும் நான்காவதாக, பயிர் பாதாபு இன்குரன்ஸ் திட்டம், பாராளுமன்ற மேல் அவையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியுள்ள இந்தக் கருத்துக்களைப் பற்றி யாராவது சிந்தித்தீர்களா? எதிர்க்கட்சியில் உளவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக இதை மறந்து விட்டீர்கள். குறைகளைச் சொல்கிறீர்களே, ஏதாவது திட்டங்களைச் சொல்கிறீர்களா என்று இந்த மன்றத்தில் அனேக அங்கத்தினர்களால் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தயவுசெய்து இவற்றையாவது சிந்தித்துப் பாருங்கள். நாங்கள் குறையாக சொல்லவில்லை. உங்களுடைய கடமை பல பேர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு, அவற்றினால் பலன் இருக்குமா இருக்காதா என்று பரிசீலனை செய்யவாவது வாருங்களேன். இதை யாவது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவுடன்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [28th February 1966]

போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க நில வளம், உர வளம், நீர் வளம், விவசாயிகளின் மன வளம் இவை வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்த நான்கும் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்று இருக்கிறது. மூன்று இல்லை. நில வளம் இருக்கிறது, நீர் வளம் இல்லை, விவசாயிகள் மன வளமும் இல்லை. உர வளம் இல்லை. இதற்குக்காரணம் என்ன? எதைச் செய்தால் இந்த நான்கு வளங்களும் வரும் என்பதுபற்றி சிந்தித்துப் பார்ப்பது யாருடைய கடமை? இதைத் தயவுசெய்து அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் இப்படிச் சில குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டோம் இருப்போம். தீர்வு காண வேண்டியவர்கள், அதற்கானவற்றைச் செய்ய வேண்டியவர்கள் அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு இட வேண்டியவர்கள் அமைச்சர்கள். ஆகவே தான் இந்த நான்கு வளங்களையும் பெருக்க வழி என்னவென்று இது வரைக்கும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அரசாங்கத் தின்மேல் என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இந்த நிலையிலே தான் இது வரைக்கும் நாம் பல திட்டங்களைத் தீட்டி, நீர்ப்பாசன வசதிகளையெல்லாம் செய்து என்னென்னவோ செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று பின்னாலே வருகிறது.

அடுத்தபடி, விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1966 பிப்ரவரியிலாவது விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார்களே, அது வரைக்கும் சந்தோஷம். 1962-ல் விலைவாசி ஏறி விட்டது, அதைக் குறையுங்கள் என்று ஒரே வார்த்தை சொன்ன எனக்கு நான்கு மாத கடுங்காவல் தண்டனை கொடுத்தது இந்த சர்க்கார். குற்றம் செய்த பல பேர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பிய என்னை கைவிடலுக்கு போட்டு இழுத்துச் சென்றது இந்த சர்க்கார். இப்போதாவது விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லிய சர்க்காருக்கு என்ன நன்றி.

அடுத்ததாக, சம்பா போகம் கெட்டு விட்டது, நவரை போகத்தில் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது எப்படி என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கன்று இருக்கும்போதே கலப்பால் கறக் காத பசு கன்று போன பிறகு எப்படி கலப்பால் கறக்கும்? இதற்குத் தான் மந்திரத்தால் மாங்காய் வருவது என்று சொல்லுவார்கள். தாயோடு கன்று இருக்கும்போது கலப்பால் கறக்காது கன்று இறந்த பிறகு பால் சுத்தமாக வந்தித்தான் போகும். அப்போது எப்படிக் கறக்கும்? சம்பா போகத்தின்போது, விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் வந்து கொண்டே இருக்கும் நேரத்தில் முழுப் பலன் கிடைக்கவில்லை. தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து போயிருக்கும் நேரத்தில் முழு பலன் கிடைக்கும் என்று சொன்னால், எப்படிக் கிடைக்கும்? இதைத்தான் சொல்லுகிறேன். இதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கத்திலே விதைப்பண்ணை என்று சொல்லுகிறார்கள். நேற்றுக் கூட இதைப்பற்றி ஒரு கேள்வி வந்தது. வானூரில் ஒரு விதைப் பண்ணை இருக்கிறது. நீண்ட நாளாக அது நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அனேக புகார்கள். அது சம்பந்தமாக விவசாயிகளுடைய அனுமதி இல்லாமலேயே பல ஏக்கர் நிலங்களைப் பண்ணைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதற்குக் கூட ஹைக்கோர்ட்டிலே ஸ்டீடீ வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தை வற்புறுத்தி வாங்கி, அதில் இப்படிப்பட்ட நஷ்டம் வரக் காரணம் என்ன என்றால், லாபத்தில் ஓடுகிறது என்று நேற்றுக் கூட பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பண்ணையில் விளைகிற நெல்லை எங்கு கொண்டோ விற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், பண்டிக்குப் போவதாக சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் கிராம சகாயகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். 1965-ல் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தபோது நான் கண்ட உண்மை. கிராம சகாயக் என்பது எட்டளவில் எழுதி வைத்து, தங்களுக்கு எப்படி எப்படி எந்தெந்த நேரத்தில் சரிக்கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமோ அதற்காகச் செய்து வைத்திருக்கிறார்களே தவிர, கிராம சகாயக் திட்டமும்

28th February 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

இல்லை, அதற்காகப் பணம் கொடுப்பதும் இல்லை. குப்பன் மகன் சுப்பனுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது என்று எழுதி வைத்திருப்பார்கள். உண்மையில் அவன் வாங்கியிருக்க மீட்டான். இது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அத்தனை அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டாமா?

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் துறையிலே, அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் இந்த நிலையிலே போய்க் கொண்டிருக்கின்றனவே, நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனவே, அதன் காரணம் என்ன என்று கேட்டால், விதைப் பண்ணைகள் நீர் வசதி இல்லாத இடத்தில் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். நீர் வசதி இல்லாத இடத்தில் ஏன் இவற்றை அமைத்தார்கள்? இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல முறையில் விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதுதான் எங்கள் கருத்தும். நடந்தது போனாலும் இனி யாவது ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புன்செய் தானியம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புன்செய் தானியம் ஏது? எங்கு இருக்கிறது? தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, திண்டிவனம் தாலுகாவில். குறிப்பாக என் பகுதியில் புன்செய் தானியம் ஏது? புன்செய் நிலம் பூராவும் சவுக்கு ஆகத்தானே காட்சி அளிக்கிறது? கம்பு விளைகிறதா? சோளம் விளைகிறதா? கேழ்வரகு விளைகிறதா? நஞ்சையில்லாத சவுக்குதானே விளைகிறது. வேறு மாவட்டத்தில் வேண்டுமானால் இருக்கலாம், எங்கள் பகுதியில் புன்செய் தானியம் சுத்தமாகக் கிடைப்பது. புன்செய் தானியத்தில், கம்புக்கு ஒரு பெயர், சோளத்திற்கு ஒரு பெயர், கேழ்வரகுக்கு ஒரு பெயர் இப்படிப் பெயர்களை மாற்றி மாற்றிச் சொல்லி ஏன் ஏமாற்றுகிறார்கள்? பெயர்களை மாற்றி வைத்தால் என்ன பிரயோசனம்? புன்செய் தானியங்கள் என்று சொல்லுவதிலே யார் யாருக்கோ பலன் கிடைக்கிறதே தவிர, ஏழை மக்களுக்கு நன்செய் பயிராகிய நெல்லை வாங்கிச் சாப்பிட முடியா விட்டாலும் புன்செய் தானியங்களை வாங்கிச் சாப்பிடலாம் என்றால் கிடைக்கிறதா? இந்த நிலையை யார் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்? சர்க்கார் தான். இதைப்பற்றி நான் சொன்னால், “ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டு திரிவார்கள்” என்று சொன்னால் என்ன செய்வது?

சிறு பாசனத் திட்டத்தில், கிணறு, ஏரி, ஊற்றுக் குட்டை முதலியவை களைத் தூர் வாருவது, மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பது, இதற்கெல்லாம் ஒரு பக்கம் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சபைக்கு வந்த 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரைக்கும், “இதிலே என்னடா பேசுவது ஒன்றும் காணோமே” என்று பார்த்தால், 1962-ல் என்ன பேசினேனோ அதைத்தான் இன்றும் பேசவேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது மாற்றம் இருக்கிறதா? ஏதாவது செய்து விட்டோம் என்று சொல்ல முடியுமா? வருஷம் ஐந்து முடிந்து போயிற்று. அடுத்த தடவை நான் வருகிறேனோ, இல்லையோ அது வேறு விஷயம். தினம் 15 ரூபாய் டி.ஏ. கொடுத்து, மாதம் 250 ரூபாய் சம்பளம் தருகிறார்களே, அதற்கு ஏதாவது பிரயோசனம் இருக்க வேண்டாமா? பழைய பாட்டையேதான் பாடி வருகிறேன். இப்படிப்பாடிக்கொண்டிருந்தால் என்னதான் முடிவு? இதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.....

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சட்ட சபையிலே பேசத்தான் வேண்டுமே தவிர பாரிவதற்கு இது இடம் இல்லை. அது வேறு இடம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்லுகிற கருத்துக்களை கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு கருத்துப்பட பேசவில்லை. ஆகவே, எனது பேச்சின் திசையைத் திருப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடுத்தர பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். வீரே டாமை எதிர்பார்த்தோம். எங்கெங்கோ டாம், டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒரு டாமும் காணோம். வீரே டாம் ஆய்க் கட்டு குழப்பத்தைப் பற்றி ரெவின்யூ அமைச்சரிடம் பெரிய மிராசதார்கள்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [28th February 1966]

மூலமாக மனுவைக் கொடுத்தோம். ஆயக்கட்டில் சேர்த்து விட்டார்களே தவிர, அன்று முதல் அமலுக்குக் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லி வரிக்களைப் போட்டு விட்டார்கள். இதனால் விவசாயிக்குப் பாதகம். அதனால் பலன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் பகுதியில் கலெக்டர் அவர்கள் காம்ப் போட்டிருந்தபோது அவரிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். போர்ட் மெம்பர் கூட பார்த்தார்கள். எந்த முறையில் செய்தால் நலமாக இருக்குமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிருஷ்ண-கோதாவரி தண்ணீர் வருவதாகத் தெரியவில்லை. எந்தக் காலத்தில் வருமோ, அல்லது வராதோ, தெரியாது. அப்போது பார்த்துக்கொள்வோம்.

கூட்டுறவுபற்றி அருமையாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தாழ்மையான அப்பிராயம், இது வசதி உள்ளவர்களுக்குத் தேவை இல்லை. ஏழை விவசாயிகளுக்குத்தான் இது தேவை. விதை வாங்க, உரம் வாங்க, விவசாயம் செய்ய அவர்களுக்குத்தான் கடன் பணம் தேவைப் படுகிறது. இன்றைக்கு கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளில் தலைவராக யார் இருக்கிறார்கள்? அத்தனையும் பெரும் புள்ளிகள். கிராமத்தில் பணம் கேட்டால் 12 ரூபாய், 24 ரூபாய் வட்டி தருகிறாயா என்று கேட்டவர் இன்றைக்குத் தலைவராக இருக்கிறார். இதற்கு பழைய மாதிரியே விட்டு விடலாமே. இதற்கு சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுத்து நிரவாகம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனது பகுதியில் பெரும்பாக்கத்தில் ஒரு பல் நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் இருக்கிறது. ஆனால், அது இப்போது இயங்கவில்லை. ஏன் அது இரண்டு ஆண்டுகளாக இயங்கவில்லை என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டுப் பார்த்தேன். அமைச்சர் இடத்தில் கூட கேட்டுப் பார்த்தேன். இன்னும் தக்க பதில் கிடைக்கவில்லை. என்ன செய்யப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. ஒரு அரிஜன், ஆதி திராவிடன் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக வந்து விட்டதால், இரண்டு வருஷங்களாக அதை இயக்காமலா வைத்திருப்பது? நியாயமா? உறுதுறை அமைச்சர் அவர்கள் நான் பேசும்போது என்முதக்கையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் நான் எதையும் வேகமாகப் பேசுவதற்கு முடியவில்லை. நான் பேசுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா, உண்மை இருக்கிறதா என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். நான் ஏதாவது தவறுக் சொல்லியிருந்தால் கண்டியுங்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உறுப்பினர் பேசும்போது நான் அவர்கள் முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் பேசும்போது வேண்டுமானால் நான் வேறு பக்கம் திரும்பிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : எங்கள் பகுதியில் தொழில் வளர்ச்சி ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. பூத்துறை, கடப்பேரிரூப்பம் பகுதியில் சுண்ணாம்புக்கல் 34 லட்சம் டன் கிடைக்கிறது என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி கூட அசெம்பளியில் கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். அங்கே கிடைக்கும் சுண்ணாம்புக்கல்லைக் கொண்டு ஒரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி ஒன்றும் தெரியலே இல்லை. மேலும், எங்கள் பகுதியில் வெள்ளைக் களிமண் 4 மில்லியன் டன் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை எடுத்து ஏதாவது பயன்படுத்தக் கூடாதா? அதனால் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அதுபற்றியும் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஒன்றும் செய்யப்படவும் இல்லை. நாங்கள் இப்படி மக்கள் மத்தியிலும், உங்கள் மத்தியிலும், இருந்து கொண்டு ஒன்றும் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கிறோம். ஏதாவது அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். சுண்ணாம்புக்கல்லை வைத்துக்கொண்டு சிமெண்டு தொழிற்சாலையாவது ஏற்படுத்த வேண்டும். வெள்ளைக் களிமண்ணைக் கொண்டு பிங்கான் சாமான்களைச் செய்யலாம். இதுபற்றி எத்தனையோ தடவை சொல்லி யிருக்கிறேன். தயவுசெய்து அமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனத்தில் கொண்டு ஏதாவது தக்க வழி செய்து ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

28th February 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரைக்கும் கடலோரமாக ரோடு போட வேண்டும் என்று ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு சொன்னார்கள். இந்த அறிக்கையில் அதுபற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் காணும். இது மத்திய சர்க்கார் வேலையாக இருந்தாலும்கூட, தயவுசெய்து மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தி, இந்த ரோடைய அவசியமாக காலதாமதம் இல்லாமல் போட்டுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த ரோடு ஏற்பட்டு விட்டால், அதன்மூலம், மின்வார்களுக்கு ரொம்ப வசதி, ரொம்ப ஆள்கரியம் ஏற்படும். இதில் எத்தனையோ பிரச்னைகள் அடிபட்டுவிடும். ஆகவே, மத்திய சர்க்காரிடம் இதுபற்றி எடுத்துக் கூறி, சீக்கிரம் இந்த ரோடையோடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். . . (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலும் சரி, செலவு செய்த தொகையைவிட ஏறக்குறைய ரூ. 81 கோடி அதிகமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் செலவிட்டு பெருமைப்படக் கூடிய அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையை கடைசி ஆண்டில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டிலும் பற்றாக்குறை ஏற்படாத ஒரு பட்ஜெட்டை இங்கே கொடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. புதியதாக வரி வருமோ என்று எத்தனையோ பேர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்றாலும், அவர்களெல்லாம் ஏமாறுகின்ற அளவுக்கு புதிய வரி விதிப்பு இல்லாத அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வருமானம் கணிசமான அளவுக்குப் பெருக்கக்கூடிய சில இலாகாக்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு நல்ல பணி செய்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, வர்த்தக வரி இலாகாவில் பல கோடி ரூபாய் அதிக வருமானம் வரக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல முயற்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. அது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்தது.

நாம் எல்லோருக்கும் இருக்கிற குறை விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் திட்ட இலக்கை நிறைவேற்ற முடியாத ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. அதற்கு இரண்டு முக்கியமான காரணங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் போட்டிருக்கிற திட்டங்கள், அணைத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது நீர்ப்பாசன திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றின் முழுப் பலனையும், ஏக காலத்தில், செலவு செய்த அந்த நேரத்திலோ அல்லது சமீப காலத்திற்குள்ளோ அனுபவிக்க முடியாத அளவுக்கு, அவை எல்லாம் பூரண பலன் அளிப்பதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு காரணம். மற்றொரு காரணம், எதிர்பாராத அளவுக்கு இயற்கையால் ஏற்படக்கூடிய கோளாறு இந்தச் சிரமத்தை யெல்லாம் ஏற்படுத்துகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். சிறிய அளவுக்கு இயற்கை பொய்த்து விட்டாலும், 10 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்குறைவு ஏற்படும் என்று கணித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான நிலை யில்தான் உணவு உற்பத்தி இலக்கை நாம் பூரணமாக நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை என்பது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, தேசம் பூராவிற்கும் அது பொதுவானது. அது மட்டுமல்ல. உலக நாடுகளிலும் கூட உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. சந்திரனை எட்டிப் பிடிக்கக்கூடிய விஞ்ஞான வலிமை பெற்றிருக்கக்கூடிய ரஷ்ய நாட்டில் கூட 12 கோடி டன் வருஷா வருஷம் உற்பத்தியாகும் என்றால், அதில் 3 கோடி டன் பள்ளம் விழுந்திருக்கிறது என்பதை விவரம் அறிந்தவர்கள் தெரிந்திருப்பார்கள். உணவுப் பற்றாக்குறை ஒரு தேசத்தில் மட்டுமல்ல, ஒரு ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, என்றாலும் கூட நாம் உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக நம்முடைய இலக்கை எட்ட முடியவில்லை என்பதை மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு நாம் எடுத்துக்கொள்ள

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[28th February 1966]

முடியாது. இன்னும் நாம் செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள் உண்டு. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையிலே சில நுணுக்கமான விஷயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில், தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு போன்ற பகுதிகளில் நவீன விதைகள் உபயோகப்படுத்தினால், பாசன நிலைமைகளில் சில மாறுதல்களை ஏற்படுத்தினால், சராசரி உற்பத்தி அதிகரிக்கக் கூடும், அதற்கான தீவிர முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருப்பது ஆறுதல் அளிக்கிறது. நாம் எவ்வளவு நவீனமான விதைகளை, புதிய ரக விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாக உரம் தேவை. எந்த அளவுக்குக் கிராமங்களில் கிடைக்கும் உரத்தையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்தினாலும் கூட, வெளியிலிருந்து உரம் நமக்கு ஏராளமாகத் தேவை. அடுத்த ஆண்டில் கூட 2 லட்சம் டன் அதிகமாக உர உற்பத்திக்கு எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோன்று உர பற்றாக்குறை ஏற்படாத அளவுக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக வரவது, மிகவும் ஜக்கிரதையாக முன்னேறக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஜனங்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வளர்ச்சிக்குக் குறைவில்லை. நல்ல விதைகளைப் போட்டு சிறந்த முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டும், உரங்களை உபயோகப்படுத்த வேண்டும், உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கு ஜனங்களிடையே பஞ்சம் இல்லை. அரசாங்கத் துறையில் இது சம்பந்தமாக இன்னும் தீவிர கவனம் தேவை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகள் காலாகாலத்தில் கிடைக்கும்படி செய்தால்தான் நல்ல பலன் கிடைக்கும், விவசாயிகள் தலை நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதற்குத் தீவிர ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். கொள்முதல் திட்டம் நல்ல திட்டம் தான். அதனால் ஓரளவுக்கு முறையான விலையும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. சாதாரண காலத்தில் ஜில்லாவுக்குள் தலைச் சமையாகவோ அல்லது சைக்கிள்களிலோ சாப்பாட்டிற்காகக் கொண்டு போகக் கூடிய நெல், அரிசியைத் தடை செய்வதில்லை என்றாலும், கொள்முதல் காலத்தில் அத்தகைய கெடுபிடிகள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையின் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். தலைச் சமையாகவோ அல்லது சைக்கிள்களிலோ சாப்பாட்டிற்காகக் கொண்டு போகக்கூடிய அரிசியை அல்லது நெல்லை ஓர் அளவு வரை மட்டுமாவது கொண்டுபோவதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த தாக்கீது கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இதனால் எந்த விதத்திலும் சிரமம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது தலையாய கடைமை என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில், சென்ற வருஷம் வரையில் பஞ்ச நிலைமைதான். சென்ற வருஷம் பெரும்பாலும் பயிர்கள் தீய்ந்துபோய்விட்டன. இந்த வருஷம் ஏதோ ஓரளவுக்கு உற்பத்தி நல்லவிதமாக இருக்கிறது. திரு. எ. பி. லி. வீரபாகு அவர்கள் கூறியதுபோல், நிலவரிசைய வசூல் செய்வதற்குக் காலதாமதம் செய்வது மாதிரமல்ல, சென்ற வருஷம் ஒத்திவைத்த கடன் தொகைப் பணத்தை வசூலிப்பதற்கான கெடுபிடிகள் சில பகுதிகளில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன, மே மாதம் 12-ம் தேதி கடைசியில் இதை வசூல் செய்க்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும், சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு மணிமுத்தாறு தேக்கம் கட்டினார்கள், அதற்குரிய சட்டமும் செய்யப்பட்டது. அந்தத் தீர்வையை இந்த ஆண்டு வசூல் செய்வதற்கு பல பகுதிகளில் தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 25 சத விதிகள் சர்சார்ஜ் விதித்து, அதையே ஒரு கமைப்போல் சுமந்துகொண்டு விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு நிர்ணயித்த ஒன்றை இந்த ஆண்டில் வசூல் செய்ய வேண்டியது அவசியம்தானா என்பது

28th February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

தீவிரமான யோசனைக்குரியது. அந்த வரி வசூலைக் காலதாமதப்படுத்தி வசூல் செய்யலாமா என்பது பற்றி யோசிப்பது அவசியம். அல்லது முற்றிலும் அதை விட்டுவிடலாமா என்பது பற்றியும் யோசிக்கலாம். வருஷத்திற்கு ரூ. 5 லட்சம் வீதம், பத்து வருஷங்களில் ரூ. 50 லட்சம் வசூலாகும். சுமார் 6 கோடி செலவழித்து நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடிய மணிமுத்தாறு தேக்கம் சம்பந்தமாக, 10 வருஷங்களில் ரூ. 50 லட்சம் வசூல் செய்துவிட்டால், நமது கஷ்டம் தீர்ந்துவிடுமா என்பது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். ஒருக்கால் அந்த வரியை முழுவதுமே விட்டுக் கொடுக்க முடியுமா, தாட்சண்யம் காட்டி அதை வசூல் செய்யாமலே இருப்பதற்கு முடியுமா என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசிக்கலாம். எப்படியும் வசூல் செய்வது என்று இருந்தால், குறைந்தது ஐந்து வருஷத்திற்காவது தள்ளிப்போட்டு, சாவகாசமாகச் செய்யலாம்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு விசேஷ அமைப்பு இருக்கிறது. ஏறக்குறைய 20,000 ஏக்கரா ஒரு போகத்திலே இரு போகம் பயிர் செய்வதும், புஞ்சையில் நஞ்சை பயிர் செய்வதும் அதற்கு தண்ணீர் தண்டத் தீர்வை போடுவதும் இருந்து வருகிறது. காலம் காலமாக அமைச்சர்கள் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் அமைச்சராக இருக்கும் அமைச்சரும் வந்து பார்த்து அதற்கு வேண்டிய பரிகாரங்கள் செய்து வருகிறார்கள். முக்கியமானது, இருந்த 20 ரேட் என்பதை மாற்றி தண்டத் தீர்வை இரண்டு ரேட்டாக மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ரேட் தண்ணீர் ரேட் அட்வான்ஸ் கார் பயிருக்கும், புஞ்சையிலே நஞ்சை பயிருக்கு ஒரு ரேட்டும் போடவேண்டும் என்று தாக்கீது விடுத்திருக்கிறார்கள். அதே சலுகை இன்றையதினம் தண்ணீர் அதிகமாக இருந்தி, கடலுக்கு லைக்கப்போகும் அந்தக் காலத்தில், அந்த பிசான் பயிருக்கும் ஒரு போகத்திலே இருபோகம் விளைக்கும் பகுதிக்கும் தண்டத் தீர்வை போட வேண்டுமா என்று பார்க்க வேண்டும். உடனடியாகத் தண்டத் தீர்வைக்கே இடம் இல்லாத அத்தகைய வழிவகைகளைச் செய்யலாம். அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய சிரமங்களைப் பார்த்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தாம்பிரபரணி பாசனத்தில் முக்கியமாக 9 கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் புனரமைப்புச் செய்து நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்று கிட்டத்தட்ட 15 லட்சம் ரூபாய் அளவில் திட்டம் போடப்பட்டது. கன்னடியன் கால்வாய் உள்பட சென்ற வறட்சிக் காலத்திலேயே பூர்த்தி செய்யக் கோரினோம். சர்க்கார் அனுமதிக்காததால் அது காலாகாலத்தில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதனால், சிரமங்கள் நீடித்து இருக்கின்றன. அந்தக் கால்வாய்களைப் புனரமைப்புச் செய்து கொடுத்தால், அந்த 20,000 ஏக்கராவிற்கும் நிலத்தீர்வையை ரேஷனலைஸ் செய்துகொடுக்க வசதியாக இருக்கும். அதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றாலும், இனி யாவது அந்த வேலையைக் காலாகாலத்தில், இந்த வறண்ட காலத்தில் முடித்து, சாங்ஷன் செய்து கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்குச் சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும். அந்த நிலங்களை லோக்கலைஸ் செய்து தண்டத் தீர்வைக்கு இடம் இல்லாமல் செய்யலாம். முறையான தீர்வையை ஏற்படுத்தலாம்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே மூன்றாவது திட்டக் காலத்திலேயே ஒரு எஞ்சினீயரிங் கல்லூரி ஏற்படுத்த தனியார் முன் வந்தும், அதை நிறைவேற்றவில்லை. இந்த நாள்காவது திட்டத்திலும் அதை அமைக்கும் பிரஸ்தாபமே இல்லை. ஆனால் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் வகையில், தஞ்சையிலும், திருநெல்வேலியிலும் அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகள் அமையும் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய விருப்பம், கோரிக்கை கூட, திருநெல்வேலியில் கிராமச் சூழ்நிலையில் நாசரேத் பக்கத்திலே, 5 லட்ச ரூபாயும், நிலமும், கட்டடமும், பணமும் கொடுத்து பாலிடெக்னிக் அமைக்க முயற்சிகள் நடந்தன. அந்த இடத்தை இப்பொழுது கிறிஸ்துவ மிஷனரி ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இலவசமாக சர்க்காருக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். 50 ஏக்கரா மட்டுமின்றி, இன்னும் எவ்வளவு நிலம் வேண்டும் என்றாலும் அவ்வளவும் அந்தப் பக்கத்திலே கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. நிலம் இருக்கிறது, கட்டடம் இருக்கிறது,

1.00
p.m.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[28th February 1966]

தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆகவே அந்த இடத்தில் கிராமாந்தரச் சூழ்நிலையில் திருநெல்வேலிக்கு ஒரு எஞ்ஜினியரிங் கல்லூரியைக் கொடுத்து காலாகாலத்தில் அதை ஏற்படுத்த, நாசரேத்துக்குப் பக்கத்திலே உள்ள வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

அதேபோல தூத்துக்குடிக்கு அருகிலே ஒரு மெரைன் கல்லூரியை அமைக்க, தனியார் ஒருவர் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நன்கொடையாகக் கொடுக்க இருக்கிறார் என்கிற தகவல் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடி வளர்ச்சியிலேயே மிக்க அக்கறை கொண்டுள்ள சர்க்கார் இந்த மெரைன் கல்லூரி அமைப்பதிலும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். அதே போன்று, திருச்சிக்கு அப்பால் தெற்கே ஹெவி எஞ்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் அமைக்க வசதி குறைவாக இருப்பது, அங்கே பிராட்கேஜ் பாதை இல்லாததுதான். மாநில அரசாங்கம் நல்ல முறையில் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து தொழிற்சாலைகளைத் தென் பகுதிக்குக் கொண்டுவரும்போது, பிராட்கேஜ் பாதை இல்லாததால் அவற்றை விஸ்தரிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி வரை பிராட்கேஜ் பாதையைத் திருத்தி அமைக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

பூமிக்கு அடியிலே உள்ள நீரைப் பயன்படுத்தும் முயற்சியில், தூத்துக்குடி, ஆத்தூர், திருச்செந்தூர் பகுதிகளில் 82' கீழே தண்ணீர் இருப்பதாக போரிங்கு போட்டு இருக்கிறவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக தீர்க்கமாகப் பரிசீலனைசெய்ய அதிகாரிகளைப் போட்டு ஆவன செய்யவேண்டும். தூத்துக்குடியை ஒட்டியிருக்கும் பகுதிகளெல்லாம் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் வளம் பெறாமல் இருப்பதைத் திருத்தி அமைக்க இது நல்ல வழிவகை செய்ததாக இருக்கும். அது பற்றித் தீர்க்கமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

திருச்செந்தூர் பகுதியில் 12,000 ஏக்கரா குதிரை மொழி தேரி என்று ரிசர்வ் பரஸ்டாக இருக்கிறது. வருடத்திற்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய்தான் வரவு. சிலவு ஏராளம். மண் மேடு. அங்கே மழை காலத்திலே, பெய்யும் மழைத் தண்ணீர் வீணாகி மண்ணை அரித்துக்கொண்டு போய் பன்னிரண்டு ஏரிகளுக்கெல்லாம் தாய் ஏரியாக இருக்கும். கடம்பாக்குளம் என்பது சில்டாக படிந்து, மண் மேடிட்டுப் போகிறது. அது வீணாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. அத்தேரியிலே தண்ணீர் வீணாகாமல் தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கவேண்டும். சுற்றிலுமுள்ள நீர் ஊற்றுக்களுக்கு உபயோகமாயிருக்கும். அதுபற்றி 10 வருஷ காலமாக நான் இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொண்டிருந்தும், அதிலே கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. எஸ்டிமேட்டு கூட தயாரித்தார்கள். ஆனால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தீவிரக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் எவ்வளவு கேட்டும் நடக்கவில்லை. திருநெல்வேலி கடலோரப் பகுதியாகிய குலசேகரப் பட்டணம் சிறு போர்ட்டாக அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டும் என்கிற அபிலாஷை இருந்தும், நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. அங்கே வருகிற தோணிகளுக்கு ஒரு கமிட்டி நிறுவி பல ஆண்டுகளாக சுங்கம் கூட வசூல் செய்தார்கள். ஆனால் மேற்கொண்டு அதைச் செய்து முடிக்கவில்லை. புனேன்ககாயிலே ஓர் மீன்பிடித் துறைமுகமாக அபிவிருத்தி செய்ய இருந்த திட்டம் என்னுயிற்று? காலாகாலத்தில் அப் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இப்பொழுது உப்புத் தொழிலுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தேசத்தில் உற்பத்தியாகும் அளவில் நான்கில் ஒன்று அல்லது ஐந்தில் ஒன்று இந்த ராஜ்யத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. செளராஷ்ட்ரா, குஜராத் முதலிய பகுதிகளிலிருந்து 1,800 மைலுக்கு மேல் சுற்றி வந்து ஜப்பான், இந்தோனேஷியா முதலிய இடங்களுக்குப் போகும் கப்பலுக்கும், தூத்துக்குடியிலிருந்து போகும் கப்பலுக்கும் ஒரே கட்டணமாக இருப்பதால் நமது ராஜ்யத்திலே உற்பத்தியாகும் உப்பு

28th February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஏற்றுமதிக்குப் பெருத்த தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த ராச்சியத்திலே எந்த அளவுக்கு நம் தொழிலைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று ராச்சிய சர்க்காரும் பார்த்து தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு நெல் கொள்முதல் செய்வதில் சர்க்காரும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். நாம் செலவிடும் தொகைகள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெற்றுத்தான் வேறு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும். அந்த வகையில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தொகைகளைப் பெற என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கிண்டியிலே இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ் பாங்குக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நிதி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைய தக்க வசதி செய்கிறது. அப்படிப்பட்ட பாங்குக்கு பணம் பற்றாக்குறை என்றால் அவர்கள் கொடுக்கும் உதவியிலும் தடை ஏற்படுகிறது. சொற்ப வட்டியிலே அடங்கிக் கிடக்கும் தேவஸ்தானங்களின் நிதிகள் கல்வி ஸ்தாபனங்களின் எண்டோமெண்டுகளின் பணத்தை இது போன்ற பாங்குகளுக்குக் கொடுக்கப் போக சில மூலமாகக் கொடுத்து உதவி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் தீவிரக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்தப் பாங்குக்கு டெவலப்மெண்ட் பாங்குகளில் ரீ பைனான்ஸிங் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அரசாங்கம் நேரடியாக பங்காகவும், கடனாகவும் உதவி செய்யலாம்.

சென்ற ஆண்டு நான் பேசும்போது தெரிவித்த ஒரு கருத்தை மறுபடியும் கூறவிரும்புகிறேன். கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் தொழிலாளர்கள் பங்கு பெறுவது பற்றிச் சொல்லும்போது, திருச்செந்தூர் பக்கத்திலே நாசரேத் கூட்டுறவு மில்லிலே தொழிலாளர் பங்கு கொண்டு இருக்கும் நல்ல செய்தி பரவி வருவதிலே சந்தோஷம். திருநெல்வேலியில் சந்தோஷத்திற்குரியது என்னவென்றால், கணபதி மில் என்கிற ஒரு தனியார் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய 600 தொழிலாளர்களும் அந்த மில் நிர்வாகத்திலே பங்கு பெற வசதி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வசதியை மேலும் விஸ்தரிப்பதற்கு முடியும். அது போன்ற நல்ல நிலையை இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் உள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

புதிதாக ஏற்படுத்திய கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் ஒன்பது இருக்கின்றன. அவற்றை விஸ்தரிப்பதற்கான வழிவகைகளுக்கு 20 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மற்றொரு நூற்பு ஆலையைத் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தி, இலங்கை, பர்மா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடிய தமிழர்களுக்கு வேலை கொடுத்து வாழ்வு அளிப்பதற்கும் சேர்த்துத் தற்போது அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கும் 20 லட்ச ரூபாய் மிகவும் குறைவாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீன் பிடித் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு வேண்டிய கட்டுமரத்திற்கு வேண்டிய அல்பீசியா என்கிற மரம் இலங்கையிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அது தடைப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மரம் நம் ராஜ்யத்தில் அவ்வளவாகக் கிடையாது. குற்றாலம் மலையில் உற்பத்தி செய்வதற்கான முயற்சி இருந்தது. அந்த முயற்சி எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கட்டுமரத்திற்குத் தேவையான இந்த மரம் இந்த ராஜ்யத்தில் கிடைப்பதற்கு வழி உண்டா, அல்லது அதற்கு மாற்று வசதிகள் என்ன என்ன என்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டும். மீனவர்களுக்கு வேண்டிய வலைகளுக்கு நைலான் நூலுக்கு உள்ள ஸ்ப்லிவு ஓரளவுக்குத் தொடர்ந்து இருந்தாலும், நைலான் நூலின் விலையிலும் தரத்திலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து மீனவர்கள் துயரைக் களைய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

திருநெல்வேலியில் ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் படித்து விட்டு, வேலை இல்லாமல் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து எங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் திட்டத்தில்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

[28th February 1966]

ஏற்படும் கோளாறு, மேற்கொண்டு பாடசாலைகளை அதிகரித்துக் கொடுக்க முடியுமா, பாடசாலைகளில் அதிக ஆசிரியர்கள் நியமிப்பது பரிகாரமாகுமா என்று அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டும்.

என்.ஜி.ஒக்களுக்கும் இதர சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், விலைவாசி ஏற்றத்தைச் சமாளிப்பதற்கு மாற்று யோசனைகள் என்ன என்பது யோசிக்கவேண்டும். பணமாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக விளை பொருள்களையும், இதர தேவைப் பொருட்களையும் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கும் ஏற்பாடு நல்லதுதான். அது எவ்விதம் சாத்தியம் என்று தீவிரமாகப் பரிசீலித்துத் துரித முடிவு செய்யவேண்டும்.

இந்த அரசாங்கம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றிய பெருமையோடு, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உறுதியோடு நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை நாட்டு மக்களிடையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அத்தகைய நம்பிக்கையை நாட்டு மக்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நல்ல திட்டமாக இந்த பட்ஜெட் அமையும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, இந்த பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்கிறேன்.

1-10 *திரு. தா. சின்னசாமி: கனம் தலைவரவர்களே, இந்த 1966-67-ஆம்
p.m. ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்து நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் துவக்கும் நிலையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த அமைச்சரவை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள சில குறைபாடுகளைச் சொன்னாலும், ஜனநாயகக் குடியரசு ஆட்சியிலே பேச்சரிமை காரணமாகச் சில கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ, புரிந்தோ புரியாமலோ நாங்கள் சொன்னாலும், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பேசுவார்களானால் கருத்துக்கள் தடைப்பட்டுவிடும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையைத் துவக்குகின்றேன்.

தென்னாற்காடு ஜில்லாவில், எங்களுடைய வட்டத்தில் 1,360,080 ஏக்கர் விவசாயத்திற்கு லாயக்காக உள்ள நிலமாக இருக்கிறது. அதே இடத்தில் விவசாயம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள், நல்ல திறமை உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். 10 கெஜம், 12 கெஜம், 20 கெஜம் ஆகும் தோண்டி தண்ணீர் எடுத்து, பத்து ஏக்கர், பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்தில் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து, உணவுப் பொருள்களைப் பெருக்குவதில் அக்கறையுள்ள விவசாயிகள் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கண்காடாகப் பார்த்திருப்பார்கள். கோமுக நதி அணைக்கட்டுத் திட்டம் எங்கள் கள்ளக்குரிச்சி வட்டத்திற்கு உபயோகப்படாமல் சில கிராமங்களுக்குப் பயன்படுகிறது. கோமுக நதி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி, கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது, கள்ளக்குரிச்சி, சின்னசேலம், குகையர் வரைக்கும் தண்ணீரைத் திருப்பினால் இரண்டு லட்சம் ஏக்கரா நிலத்திற்குப் பாசன வசதி ஏற்பட்டு, உணவு உற்பத்தி அதிகமாக முடியும் என்று கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் செய்வார் என்றும் நம்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில், 770,000 ஏக்கர் நிலம் மேட்டு நிலங்களாக இருக்கின்றன. அங்கே கேணி வெட்டி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்காவது கனம் அமைச்சர் அவர்கள்—குறிப்பாக விவசாய, அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள்—பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாடெங்கும் வாழ்ந்தால் கேடொன்றும் இல்லை என்ற முறையில், ஏழைக் குடியானவர்களுக்கும், ஏழை அரிசனங்களுக்கும் பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், கேணி வெட்டிக்கொடுப்பதற்காவது உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கேணி வெட்டுகிறோம் என்று எட்டிலே எழுதி வைத்துவிடுவதால் பிரயோசனம் இல்லை. கேணி வெட்ட உதவி வேண்டும் என்று கேட்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஐந்து

28th February 1966] [திரு. தா. சின்னசாமி]

வருஷம், ஆறு வருஷம் ஆகியும், இதுவரை கேணி வெட்ட உதவி கிடைக்கவில்லை. இதுபற்றி பஞ்சாயத்து யூனியனிலே நடக்கக் கூடிய பல குறைகளை நான் சொன்னால் அமைச்சர்கள் தடை சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால், நம்முடைய அரசாங்கம் உண்மையிலேயே ஜனநாயக அரசாங்கமாக இருந்தால், ஏழைகளுக்கு உபகாரம் செய்யக்கூடிய ஆட்சியாக இருந்தால், ஏழைக்கு உபகாரம் செய்கிறோம் என்று மேடையிலே பேசுகிறதெல்லாம் உண்மையாக இருந்தால், அரிசனங்களுக்கு உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நம்முடைய சர்க்கார், இந்த ஏழைகளுக்கு, 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் நிலம்—மேட்டுப் புறத்திலே இருந்தாலும்—அவர்களுக்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்து, பம்பு செட் வாங்கிக் கொடுத்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்யவேண்டும் என்று நம்முடைய அமைச்சரவையை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய சர்க்கார் அரிசனங்களுக்குச் சலுகை செய்வதாகச் சொல்லுகிறது. பழைய காலத்தில், துரியோதனத்தியர் ஆட்சியிலே அவர்களுக்கு உறுதுணையாக சகுனி என்ற ஒருவர் இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். பாண்டவர்களைப் போரில் ஜெயிக்க முடியாது என்று சில காரியங்களைச் செய்ததாகச் சொல்லுவார்கள். நான் மற்ற வார்த்தையில் சொல்ல முன்வரவில்லை—கதர் சட்டையைத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர, அரிசனங்களுக்கு அமைச்சர் ஏதோ செய்ததை அவர் வாங்கிக்கொண்டார் என்று சொல்லவில்லை. “கதர் சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு ஆபீசர்களை மிரட்டுகிறார்கள்” என்று சொன்னேன். அதைக் கனம் அங்கத்தினர் அருமை நண்பர் திரு. ஆனந்தன் அவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொண்டார். என்னிடம் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? எங்களுக்கு எதிர்த்தரப்பில் இருக்கிறவர்கள்தான் எங்கே கறுப்பு சிவப்பு இருக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே. நாங்கள் என்ன செய்துவிட்ட முடியும்? எங்களிடம் என்ன இருக்கிறது? “கதர் சட்டை போட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தில் உள்ள பணியாளர்களை மிரட்டுகிறார்கள்” என்று நான் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. அதனுடைய காரணம் என்னக் கேட்டால் நான் நன்றாகச் சொல்வேன். ராயப்பூர் எல்லையில் 125 ஏக்கர் நிலம் ஆதிவாசிகளுக்குப் பட்டா போட்டு, அதே நிலத்தை சேலம் ஜில்லா வாசிக்கு அடைமரணம் செய்திருந்ததை, அரிசன மக்களும் பொது மக்களும் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையின் பேரில், அந்த நிலத்தை ரத்துசெய்துவிட்டு, ஆதிவாசிகளுக்கு அந்த நிலத்தைக் கொடுக்காமல், தற்போது விதைப் பண்ணைக்காக எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பல காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியே கதர்ச் சட்டை போட்டுக்கொண்டு ஏதேதோ செய்கிறார்கள் என்று சொன்னேனே தவிர, வேறொன்றும் அல்ல. நம்முடைய இந்த ஜனநாயக நாட்டில், 18 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில், தமிழ்நாட்டில் உள்ள 13 ஜில்லாக்களில் எத்தனை அரிசனங்களுக்குப் பல் ரூட் வாங்கிக்கொடுத்தார்கள்? சொல்லட்டும். தாம்பரத் திலிருந்து சென்னை வரையில், 20, 22 மைலுக்குள்ளே எத்தனை கட்டடங்களை ஆதிவாசி மக்கள் வாங்கியிருப்பார்கள் என்று சொல்லட்டும். எத்தனை ஆதிவாசி மக்கள் பல் முதலாளிகளாகியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லட்டும். எந்த மாவட்டத்தில் எத்தனை ஆதிவாசிகள் ஆலை அதிகாரிகளாகி இருக்கிறார்கள் என்றாவது சொல்லட்டும். எந்த மாவட்டத்திலாவது இப்படி ஆதிவாசி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நண்பர் ஆனந்தன் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லட்டும். நண்பர் ஆனந்தன் அவர்கள் தன்னுடைய கட்சியைக் குறைவுப்படுத்துவதாக நீனைக் வேண்டாம். என்னைப் பற்றி அவர்கள் உண்மை சொல்லவேண்டும். மூன்று ஏக்கர், மூன்றரை ஏக்கர் நிலம் நூறண்டு காலமாக 47,200,208, ஏக்கர் 37-சர்வே நம்பரில் ஜில்லா கலெக்டர் 1916-ல் எங்கள் முப்பாட்டனுக்குக் கொடுத்த நிலத்தை நாங்கள் நான்கு பேர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க நண்பர் ஆனந்தன் அவர்கள், நான் ஏதோ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதாகச் சொன்னது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த மாவட்டத்தில் தீண்டாமை ஒழிக்கப் பட்டிருக்கிறது? மேடையில் வேண்டுமானால் தீண்டாமையை ஒழித்து விட்டதுபோலப் பேசுகிறார்களே தவிர அவரவர்கள் வீட்டுக்குள்

[திரு. தா. சின்னசாமி]

[28th February 1966]

போனால் ஒருவிதமாகத்தான் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். எத்தனை மாவட்டத்தில் ஹரிஜனங்கள் ஆலை முதலாளிகளாக வந்திருக்கிறார்கள்? எந்தச் சேரியில் அவர்கள் பிஸ்டிங் கட்டியிருக்கிறார்கள்? ஓடையோரத்திலும், ஆற்றோரத்திலும் தலித்துக்கொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கு மனை வழங்கும் திட்டம்கூட இன்னும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

எங்களிடையே தொகுதி மக்கள், ஹரிஜனங்கள் சார்பாகவும், ஏழைக் குடியானவர்கள் சார்பாகவும் சொல்கிறேன், மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் தங்கப் பத்திரத்திற்கு 100 ரூபாய் கடன் தரவேண்டும் என்றார்கள். கடனோடு கடன் என்று 100 ரூபாய் கொடுத்தும் மின்சாரம் வந்த பாடில்லீ. ஐந்து வருஷம், மூன்று வருஷம் என்று ஆகிறது. கம்பம் நட்டும் இன்னமும் மின்சாரத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்களே என்று நினைக்கப்படாது. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. எல்லா மனிதர்களும் அவர்களுடைய ஆட்சிக்கு அடங்கித்தான் இருக்கிறார்கள். செய்வன திருந்தச்செய் என்பதாக சர்க்கார் செய்கிற காரியங்களை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் செவ்வனே செய்தால் காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் நீடிக்கும். அவர்கள் ஆட்சி குடியரசு ஆட்சிதான். நாங்கள் வந்தாலும் ஜனநாயக ஆட்சி தான். நாங்கள் சொல்வது சர்வாதிகார ஆட்சியை அல்ல. அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்கள் நாங்கள் சொல்கிற கருத்துகளுக்கு மதிப்புக்கொடுக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கிறவர்களுக்கு இன்னமும் ஸ்டைபென்ட் கொடுக்கப்படவில்லை என்கிற புகார் இருக்கிறது. வடலூர், கடலூர், விழுப்புரம், சின்னசேலம் போன்ற இடங்களில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கும் ஹரிஜனங்கள் வந்து சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் ஆடுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் சர்க்கார் தரிசு நிலங்களில் மேத்துத்துண்டு, பண்ணிரத்துண்டு என்று வைத்திருப்பார்கள். ஒரு துண்டு என்றால் ஆயிரம் ஆடுகள். இப்போது ஏரிகளில் ஃபாரஸ்ட் லாண்டு என்று அடைத்து முள் செடியை வளர்த்துவிடுவதனால் ஆடுகளேவிட முடியவில்லை. ஆடுகளுக்கு நிற்க இடமில்லை. சர்க்கார் தரிசு நிலத்தில் பக்கத்திற்கு 50 ஏக்கர் என்பதாக ஒதுக்கவேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது கல்விக்கு முக்கியமாக இடமளித்து எல்லா ஹரிஜனப்பிள்ளைகளும் படிக்க வசதி செய்யவேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்புக்குக் கல்விதான் முக்கியமானது. இன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்களையே எடுத்துக்கொண்டால் 1942-ல் அவர்கள் தீண்டாமை ஒழிப்பில் எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தார்கள் என்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஓடி ஓடி நூல் இழுத்து உள்ளகங்கள் நூல் இழுக்கும் போதிலும், பாலியான பூனை வந்து பாலினில் குதித்தது, இழுத்தது, முறிந்தது, இழை அறுந்து போனது என்பதாக காரியம் போய்விட்டதே தவிர தீண்டாமை ஒழிப்பு என்பது கல்வி மூலமாகத்தான் முடியும், ஆகவே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களின் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-25
p.m.

MR. CHAIRMAN (SRI M. DHANDAYUTHAPANI): The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

28th February 1966]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 130. Notification issued with G.O. Ms. No. 2086, Education, dated the 7th December 1965, approving the list of all the parks and play-fields set out in the Schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Shencottah Municipal Council, the same having been previously published as required by sub-section (2) of section 3 of the Madras Parks, Play-fields and Open Space (Preservation and Regulation) Act, 1959. [*Laid on the Table of the House under section 14(3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959)*].

* 131. Notification issued with G.O. Ms. No. 3925, Industries, Labour and Co-operation, dated the 7th August 1965, making certain amendments to the Madras Minor Mineral Concession Rules, 1959, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification S.R.O. No. A-1027 of 1960, dated the 24th September 1959 at pages 58-74 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 17th February 1960, as subsequently amended. [*Laid on the Table of the House under Section 28(1) of the Mines and Minerals (Regulation and Development) Act, 1957 (Central Act 67 of 1957)*].

* 132. Notification issued with G.O. Ms. No. 112, Home, dated the 18th January 1966, exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, in respect of Vehicle MDR 4413 belonging to the Central Electro-chemical Research Institute, Karaikudi. [*Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931)*].

* 133. Notification issued with G.O. Ms. No. 132, Revenue, dated the 25th January 1966, appointing Sri V.V.S. Pandurangan, Proprietor, Panduranga Oil Mills, Virudhunagar, as a Member of the Area Committee for Ramanathapuram district. [*Laid on the Table of the House under section 116(3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959)*].

* 134. Notification issued with G.O. Ms. No. 3551, Revenue, dated the 31st December 1965, appointing the 1st of February 1966 as the date on which the certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, shall come into force in the Inam Estates specified in the notification. [*Laid on the Table of the House under section 73(5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963)*].

135. Notification issued with G.O. Ms. No. 4108, Food and Agriculture, dated the 24th December 1965, relating to the notified market area to Markets at Kalugumalai and Tenkasi in Tirunelveli.

[28th February 1966]

district for the purpose of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959, in respect of Cotton and Chillies. [*Laid on the Table of the House under section 29(4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).*]

136. Notification issued with G.O. Ms. No. 3922, Food and Agriculture, dated the 8th December 1965, making certain amendments to the Food and Agriculture Department Notification S.R.O. No. 3012 of 1964, dated the 30th May 1964, published at page 1260 of Part II Section 1 of the Fort St. George Gazette dated the 15th July 1964. [*Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets, Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).*]

137. Notification issued with G.O. Ms. No. 3193, Revenue, dated the 19th November 1965, appointing the 15th day of December 1965, as the date on which certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, shall come into force in the inam estates, specified in the schedule of the notification. [*Laid on the Table of the House under section 73(5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).*]

B. Reports, Notifications and other papers.

Budget Publications for 1966-67.

- * 21. Budget Speech (Tamil and English).
- * 22. Appendices to the Budget Speech (Tamil and English).
- * 23. Introduction to the Budget (Tamil and English).
- * 24. Annual Financial Statement (Tamil and English).
- * 25. Budget Memorandum (Tamil and English).
- * 26. Detailed Budget Estimates of Revenue.
- * 27. Demands for Grants and Detailed Budget Estimates (Volumes I and II).
- * 28. Detailed Public Works Budget.
- * 29. Detailed Industries Budget.
- * 30. Detailed Irrigation Budget.
- * 31. Detailed Agriculture, Fisheries, Animal Husbandry and Forests Budget.
- * 32. Government Commercial Undertakings.
- * 33. Statement of Posts and Scales of Pay.

28th February 1966]

* 34. Fourth Five-Year Plan, Programme for 1966-67 (English and Tamil).

* 35. Fourth Five-Year Plan (Madras State) Review of Progress during 1961-62 to 1965-66 and Programme for 1966-67 (English and Tamil).

* 36. Notice for Demands for Grants during the Year 1966-67 (English and Tamil).

